44. ÉVFOLYAM, 10. SZÁM Ára: 3,80 Ft 1988. MÁRCIUS 9.

Ludas Matyi

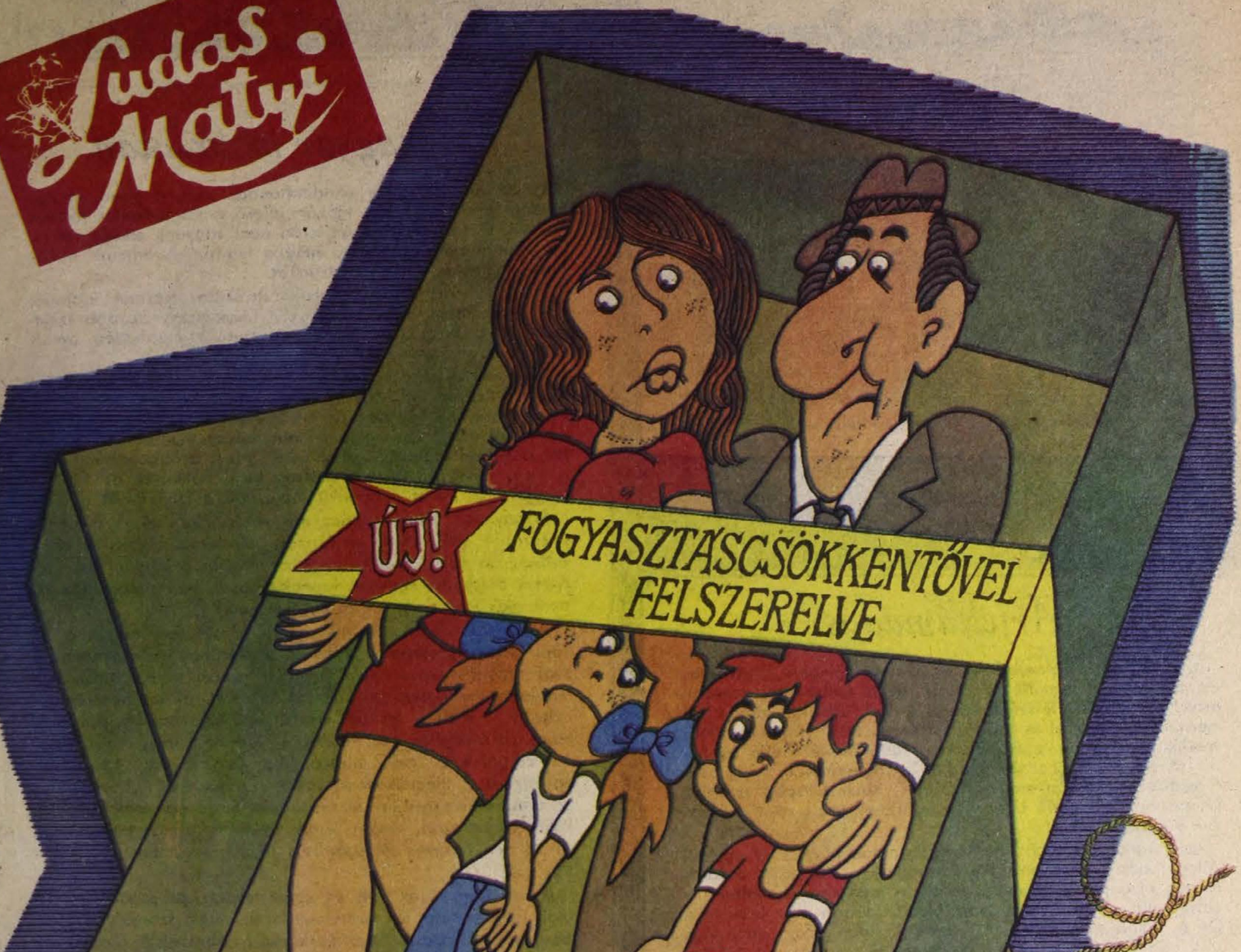
ÚJ!
FOGYASZTÁSCSÖKKENTŐVEL FELSZERELVE
MADE IN HUNGARY
REVÜNK A 8-9. OLDALON

(Balázs-Piri Balázs rajza)

MINTACSALÁD

VERSENYKIRAKAT

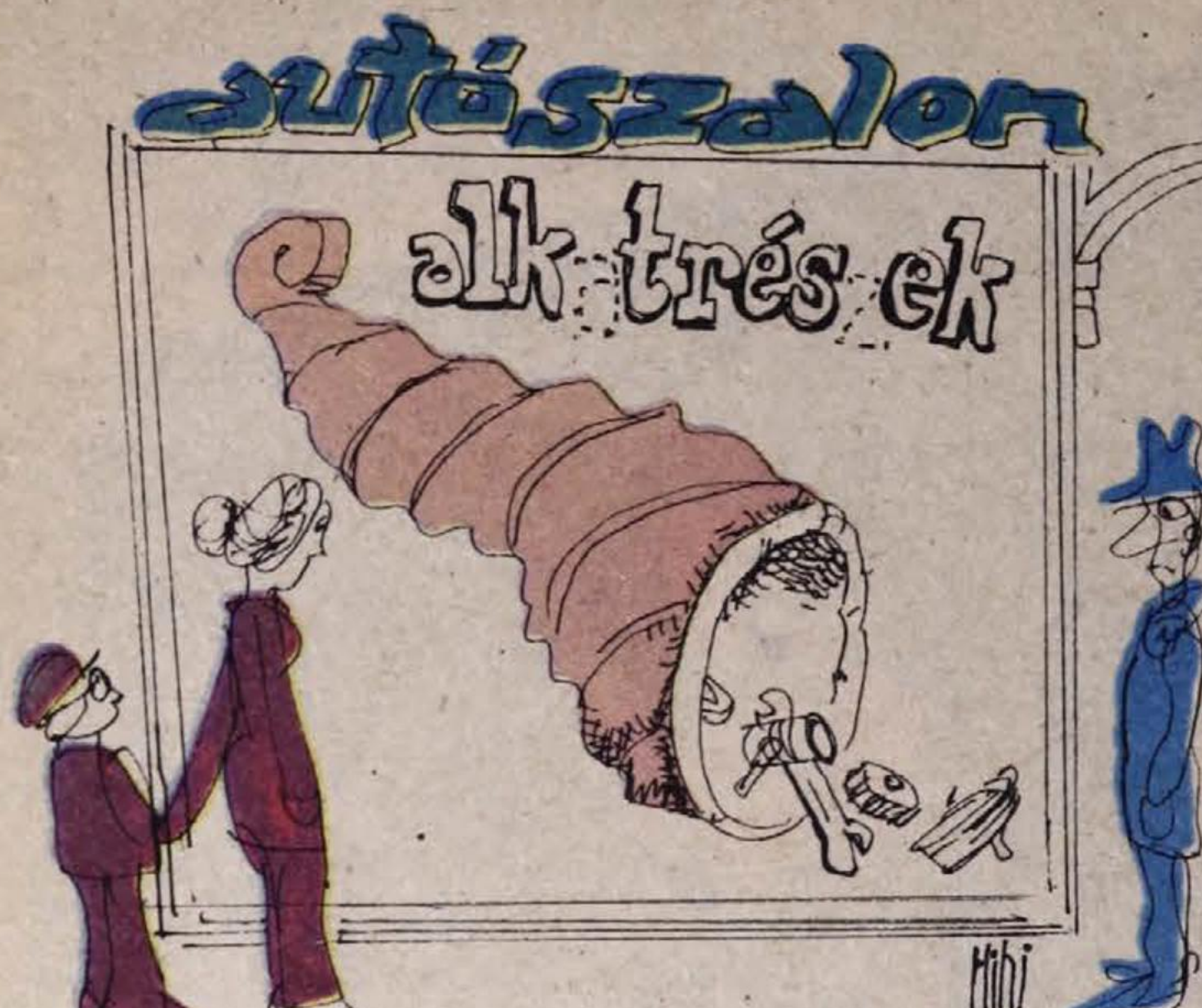

Árfeltámadás

A vállalatok a felszabadításra várnak. Áprilisra, amikor az ígéretek szerint elmúlik az árstop és a szabadnak nevezett árak ténylegesen felszabadulnak – sok vállalat abban reménykedik, hogy el is szabadulhatnak. Ettől várják a feltámadást, korántsem azért, mert az idén húsvét hétfő és április 4. egybeesik, hanem mert az a rögeszméjük, hogy csak áremeléssel lehet nyereséghez jutni. Racionálisabb gyártás, kisebb önköltséggel? Ugyan, mindenben azért nem utánozzuk a kapitalistákat!

Itt a vállalatok többségét versenytársak helyett az egykori Állam bácsi keményebb fia szorongatja: „Az egyik oldalon folyton elvonják azt, amit a másikon meg sem termeltek" – panaszolta a parlament ipari bizottságában egy képviselő. De a vállalatokat sem kell félteni. Az idén eddig nem vagy alig szállítottak árut a kereskedelemnek, a rügy- és árfakadásra várva. Van bútorgyár, amelyik az előjegyzett termékek helyett árjegyzéket küldött: ez lesz, ezt kell majd szeretnetek és fizetnetek. Egyik gépgyárunkban disztingvált kifejezést találtak: ez csak áraktualizálás! Mert nem lehet lemaradni a többiek mögött.

Kevésbé disztingvált körökben trükkökhöz folyamodnak. Több textilgyár december 31-ével emelte árait, mivel január elsején már nem lehetett. És míg az ígéret úgy szólt, hogy 88-ban a méteráruk átlagosan 10 százalékkal olcsóbbak lesznek, jórészük drágább lett. Pedig az Árhivatal is igyekezett a már említett bácsi leszármazottjához igazodni, határozottan elutasította például a Magyar Posztó 9 százalékos emelési kérelmét. Csak 7,3 százalékot engedélyezett. Az ígért csökkentés helyett.

Olvasom: néhány konfekcióüzem a korábban felnőtt méretben is gyártott ruhák többségét most csakis bakfis méretben készíti. Ennyivel több (ifjú és kevésbé ifjú) nőből lett hirtelen bakfis? Nem, – a bakfisholmik ára dagadt meg, így azokat már érdemesebb gyártani.

Majd áprilisban zenghetik a hangszórók az egykori dal korszerűsített változatát: „Már szállítanak újra a gyárak" de remélhetően a folytatását is: „Az ellenőrben feszül az erő" – nemcsak a gépekben. Annál is inkább, mert ugye tartani kell a 15 százalékot. A SZOT így adta ki a jelszót: „A felső határ a 15 százalék!" Már nem a csillagos ég, mint az egykori jelszóban, de nekünk azért éppen elég magasan van.

Földi Iván

Kis magyar motozástan

Mostanában, amikor mindenhonnan ezernyi gond és nehézség leselkedik ránk, igazán jólesö érzés kellemes híreket hallani. E tekintetben egyáltalán nem vagyunk elkényeztetve, így azután nem csoda, ha még a legapróbb örömhír hallatán is melegség járja át szívünket.

Így történt ez velem is, amikor a szakszervezetek lapjából arról értesültem, hogy a Diósgyőri Gépgyárban tovább szélesedett a demokrácia: megszűnt a motozás-mentesség, amely idáig csupán kevesek kiváltsága volt.

Mint annyi minden mostanában, ez is a sajtónak köszönhető: a lap ugyanis egy korábbi számában szóvá tette, hogy egy vezérigazgatói utasítás értelmében a gyár dolgozóinak egy szűk csoportja motozás-mentességet élvezett, a többieket azonban motozták, ahol érték. Most azonban beteljesült a nagy diósgyőri álom, hatályon kívül helyezték az 1981-es utasítást és ismét mindenkit motoznak a DIGÉP-nél.

Bizony, így állunk: nincs még itt a Kánaán, s a bőség kosarából sem vehet egyformán mindenki. Ebben a helyzetben be kell látnunk, hogy a magyar lakosság két csoportra osztható: egyesek lopnak, mások pedig nem. De kik azok akik lopnak és kik azok, akik nem?

Azt hiszem, ezt most már a DIGÉP-nél sem tudják biztosan, hiszen motoznak mindenkit. A korábbi motozás-mentességi utasítás ugyan nem volt túlságosan demokratikus, de legalább meghatározta azoknak a körét, akiket nem kellett motozni – mint a vállalat személyzeti és szociális igazgatójának az újsághoz írott leveléből kiderül, azokat a vezetőket és dolgozókat, akik munkájukkal és szakmai sikereikkel egyébként is kiemelkedtek, ezzel a gesztussal is megkülönböztetett elismerésben részesítették. S ez nemcsak a főnökökre vonatkozott, hiszen rajtuk kívül 39 kormánykitüntetéses és 98 negyvenéves törzsgárdista is a kedvezményezettek között volt.

A hír, hogy csak volt és ezzel tovább szélesedett a demokrácia, biztató, ám azért egy kicsit mégis szomorú vagyok. Az anyagi ösztönzésről már sikeresen lebeszéltek bennünket, s lám, most az erkölcsi megbecsülés is veszélybe került. Először csak a boríték lett vékonyabb, majd kiderült, hogy sok helyütt már egy vállveregetésre sem futja, s íme, itt a legújabb: megszűnt a motozásmentesség.

Mi jöhet még?

Föld S. Péter

FELÚJITÁS

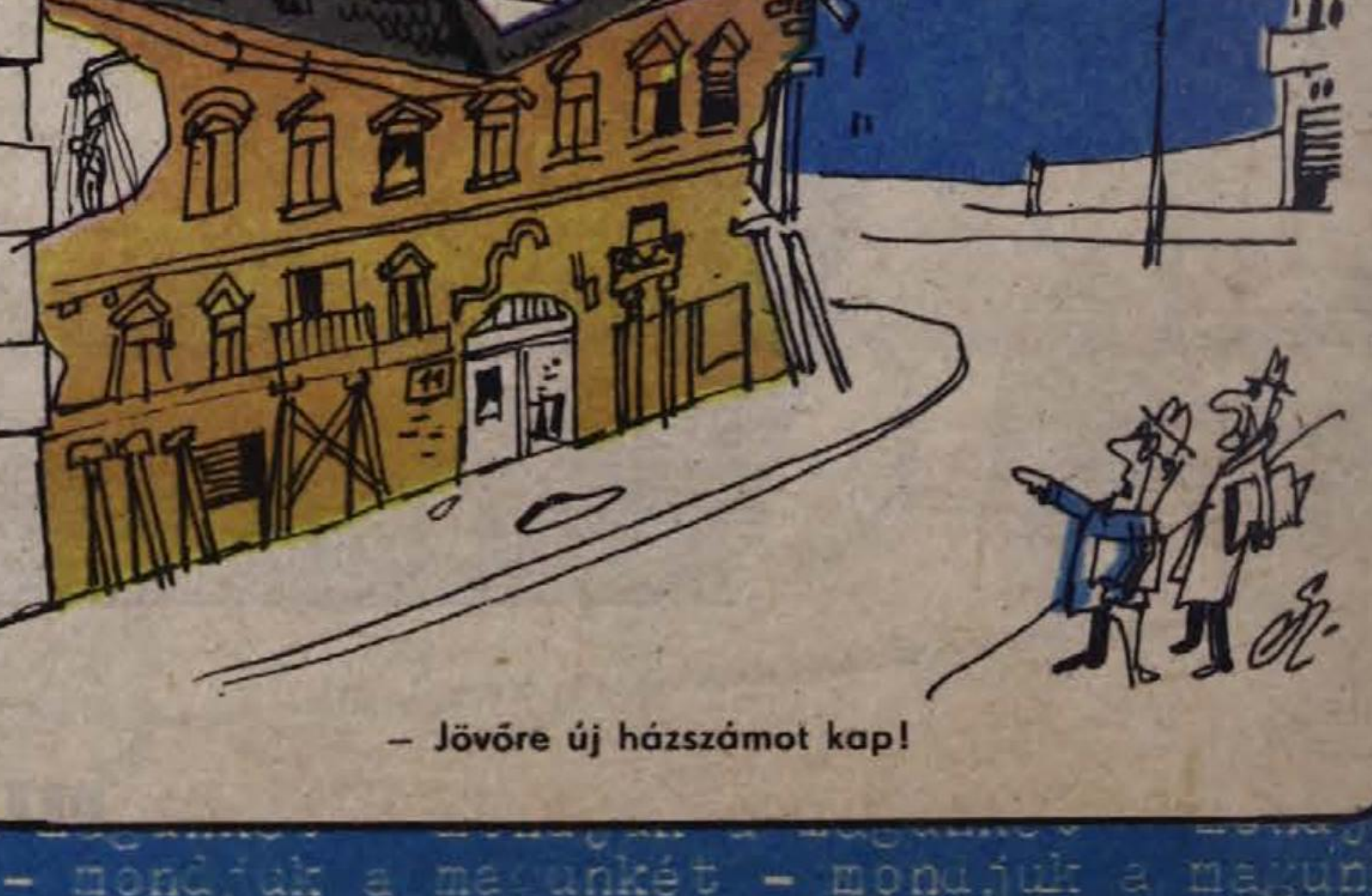

– Jövőre új házszámot kap!

BRENNER GYÖRGY:

Itt és most...

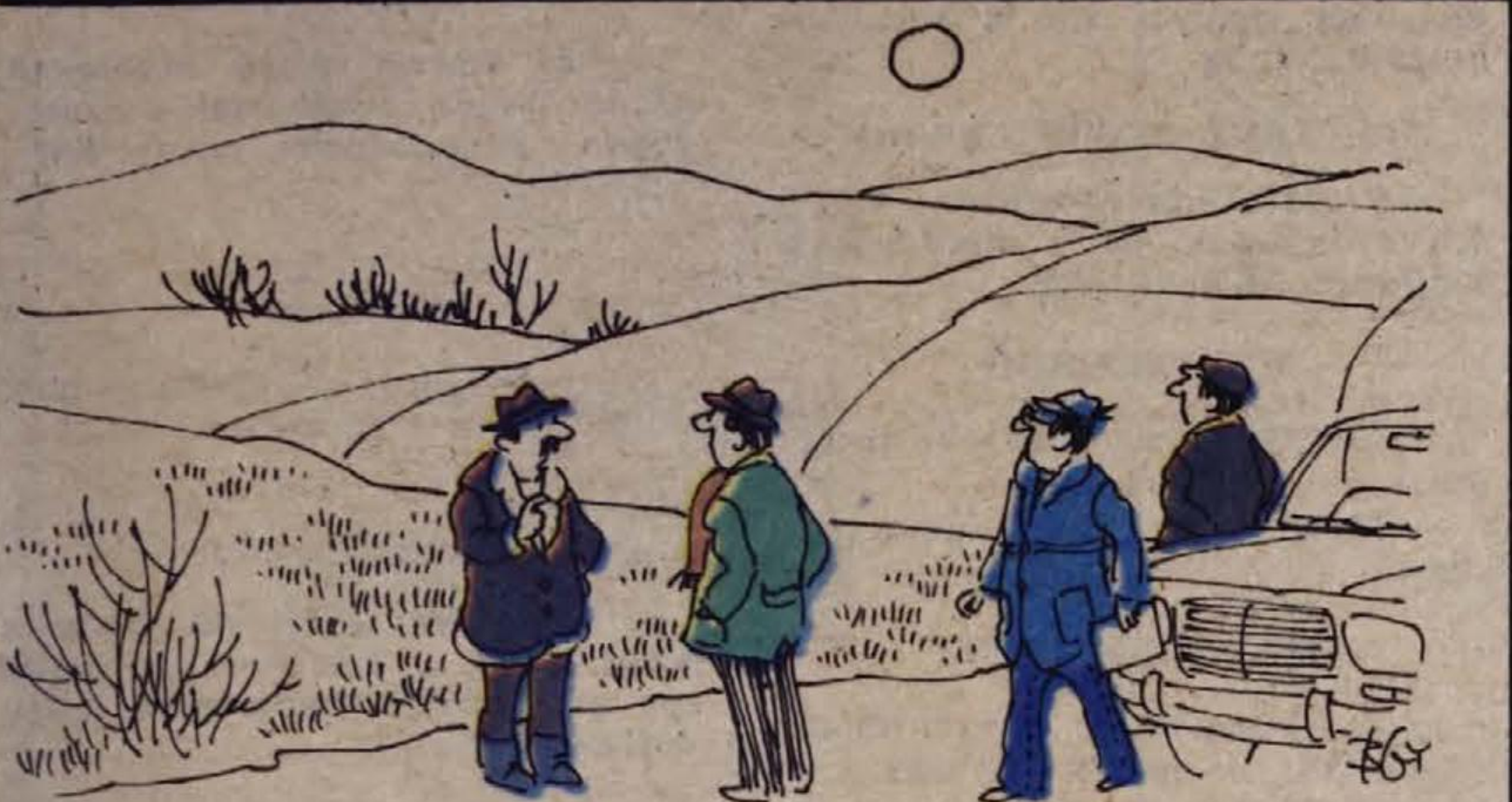

– Biztosan győztek a zöldek a megyében, azért nincs se növényvédő szer, se műtrágya . . .!

APRÓ ÖRÖMÖK

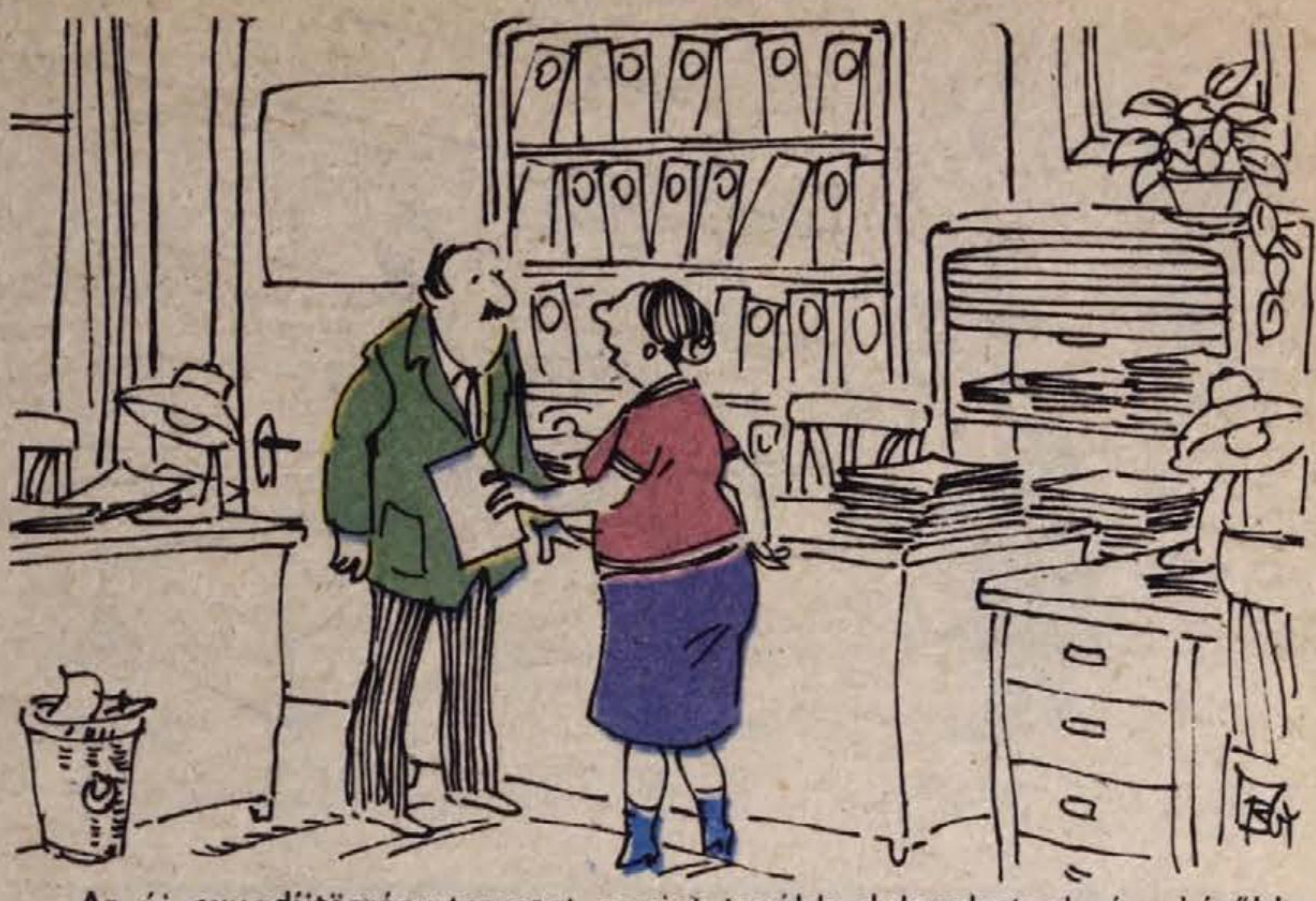

– Az új nyugdíjtörvény-tervezet szerint tovább dolgozhatunk, így később kapjuk majd azt a kevés nyugdíjat.

KÖNYVEK FELÁRON

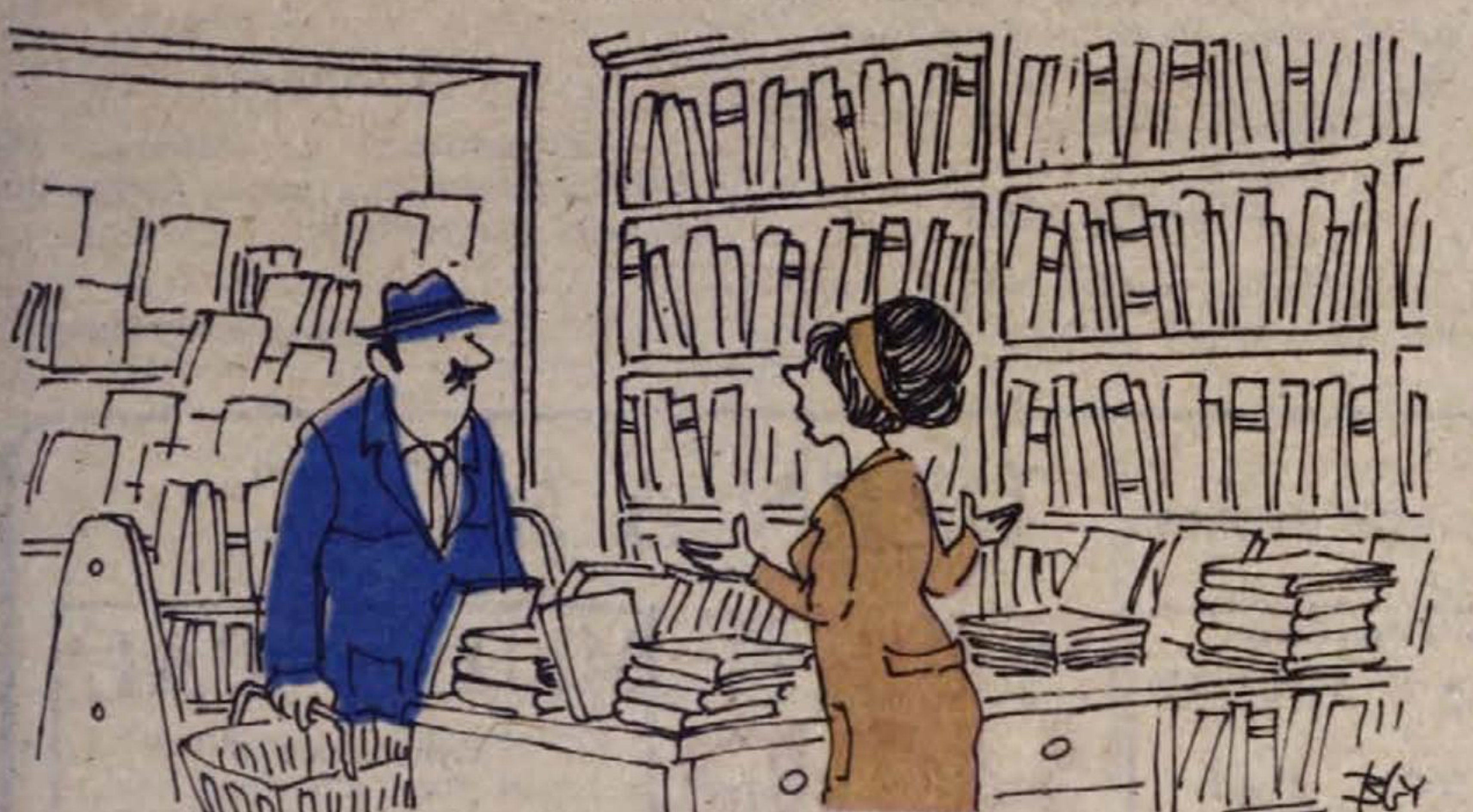

– Sajnálom, uram, úgy látszik, annak idején mind elkapkodták Brezsnyev beszédeit.

MAGYAR LOMBIKBÉBI

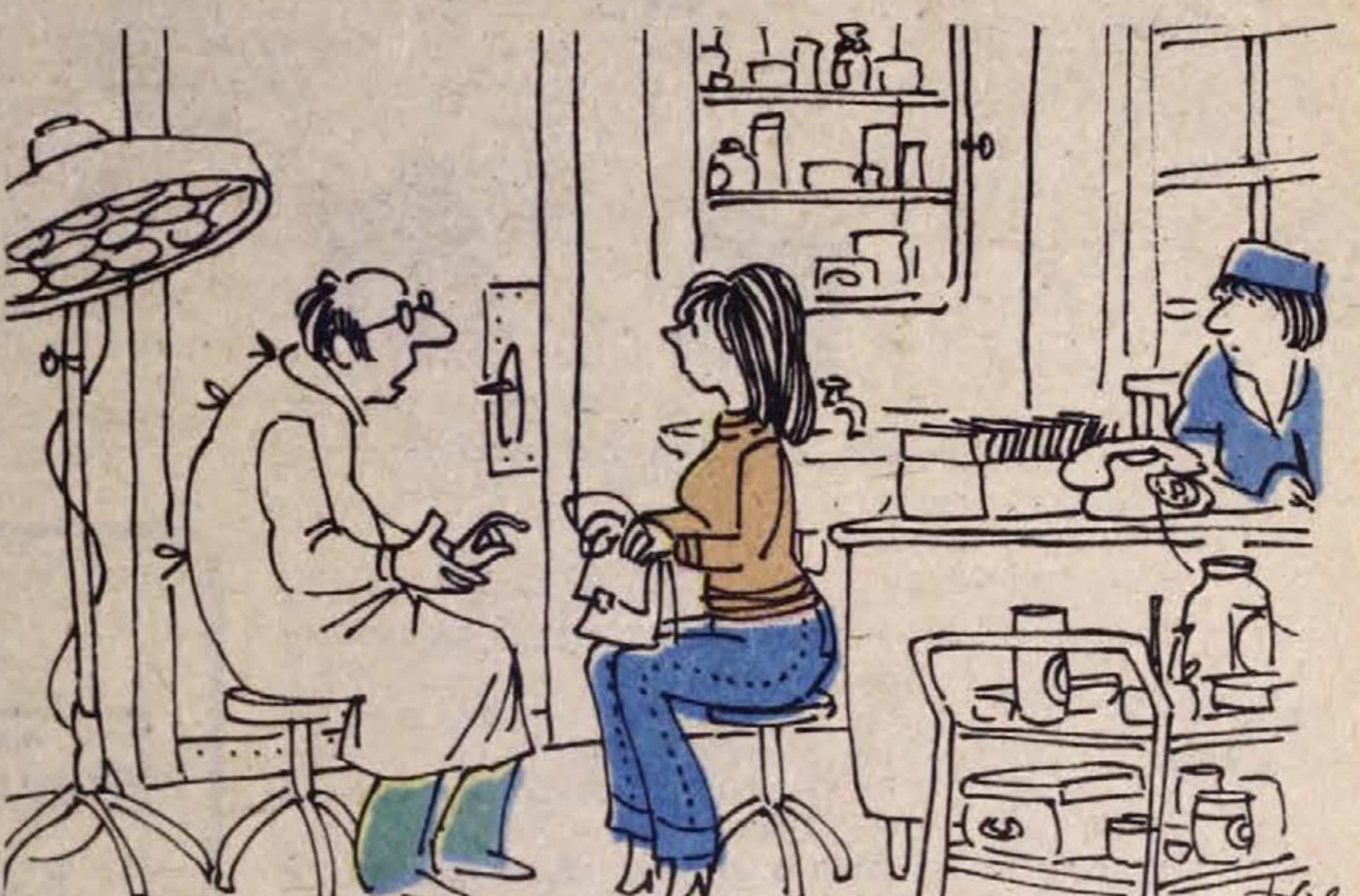

– És még egy utolsó kérdés: tetszett látni a csecsemő- és gyermekruhák árát?

A FÜTYÜLŐ DISZNÓK ESETE

Bizonyos ügyben kimentem a Bosnyákra és kezet csókoltam Mammamia Ödönnek, az ismert mafiózónak.

— Keresztpapa! Padrone — szóltam illő alázattal. — Elárulnád-e, hogyan sikerült világrekord-magasságra tornásznod a sárgarépa árát?

Jóízűen nevetett, hangja öreg hordókéra emlékeztetett, melyekben hamisított aszút tartanak.

— Mint a népmesében, gyermekem. Magam köré gyűjtöttem a közvetítőket, aztán kiadtam az ukázt. Nagypapácska megfogta és húzta, húzta, húzta. Nagymamácska megfogta nagypapácskát és húzta, húzta, húzta. Apácska megfogta nagymamácskát és húzta, húzta, húzta. Anyácska megfogta apácskát és húzta, húzta, húzta. Kisfiúcska megfogta anyácskát és húzta, húzta, húzta. Kisleányka megfogta kisfiúcskát és húzta, húzta, húzta. Kiskutyácska megfogta kisleánykát és húzta, húzta, húzta. Kiscicuska megfogta kiskutyácskát és húzta, húzta, húzta. Így aztán persze, hogy nyúlott, nyúlott, nyúlott . . .

— A répa?

— Az ára. Én megveszek száz kiló sárgarépát egy forintért, eladok belőle egy kilót száz forintért, aztán annyi.

— De mit csinálsz a többi kilencvenkilenc kilóval?

— A többi kilencvenkilenc kilót ott egye meg a fene.

— Mondd, keresztpapa, nem adhatnád el a többit is? Mondjuk valamivel olcsóbban?

Mammamia Ödön szeme villámokat szórt, ami télutón ritka.

— Ostoba gyalogbéka! — kiáltott rám. — Inkább a saját kezemet töröm le, mint a saját áraimat!

Ezek után leruccantam a kies Görvélysárra, ahol Kérges Mihály szántóvető ezer kiló sárgarépát termelt egy virágcserépben.

— Urambátyám — egyengettem szómat egyenest a szemeközibe. — Hogyan csinálta?

— Hát ugyi, az ember gyereke megköpi a markát és nyomja, nyomja, nyomja.

— És mennyit tudott eladni belőle?

— Vagy egy kilót.

— Egyetlen kilót?! És mennyiért?

— Húsz forintért.

— Húsz forintot kapott egy kiló sárgarépáért?

— Mán hogy kaptam vóna, mikor adtam? Bétámított egy szakadt vénasszony, igencsak rinyált az istenadta, hát rátettem egy huszast, csak vigye.

Pokoli gyanú csapott belém. Bevágtattam a görvélysári postára és felhívtam a Bosnyákot. Honolulun át, mert úgy gyorsabb.

— Keresztpapa! Nem te jártál az öreg Kérges Mihálynál?

Nevetett akár a vészharang.

— Méghozzá banyának álcázva. Mindenki mondja, hogy merészen kell vállalkozni. Ez volt a legújabb üzleti ötletem.

— Van még neki 999 kiló sárgarépája.

— Csak maradjon ott. Ez a legeselegújabb üzleti ötletem. Tudod mennyivel jobban járok, ha nála rohad?

Visszabaktattam a módfelett derék Kérgeshez.

— Aztán mondja, bátyámuram, mit csinál a megmaradt répájával?

— Mit csinyálnék? Megétetem a disznyókkal. Hanem tuggya jövőre mit vetek répa helyett? Bukfencet.

Ezt követően Engels Jenőhöz, a jó nevű közgazdászhoz kopogtattam be.

— Mit jelent az, ha a kávét a tengerbe dobják és a kukoricával mozdonyt fűtenek?

— Hol?

— Brazíliában.

— A haldokló kapitalizmus válságjelét jelenti.

— Az is a haldokló kapitalizmus válságjelét jelenti, ha a sárgarépát disznókkal etetik meg?

— Hol?

— Itt.

— Nem!

A piacon pedig két ifjú háziasszony cseveje ütötte meg a fülemet

— Az én Pistikém a legjobb gyerek a világon.

— De hiszen belepisil a tanítóbácsi kalapjába!

— Viszont egy vagyont spórol a családnak.

— Hogyhogy?

— Az istennek nem hajlandó sárgarépát enni.

És van ennek még egy örömteli hatása.

A mi disznóink fütyülnek a legszebben a föld kerekén . . .

Peterdi Pál

IMPORTKORLÁTOZÁS

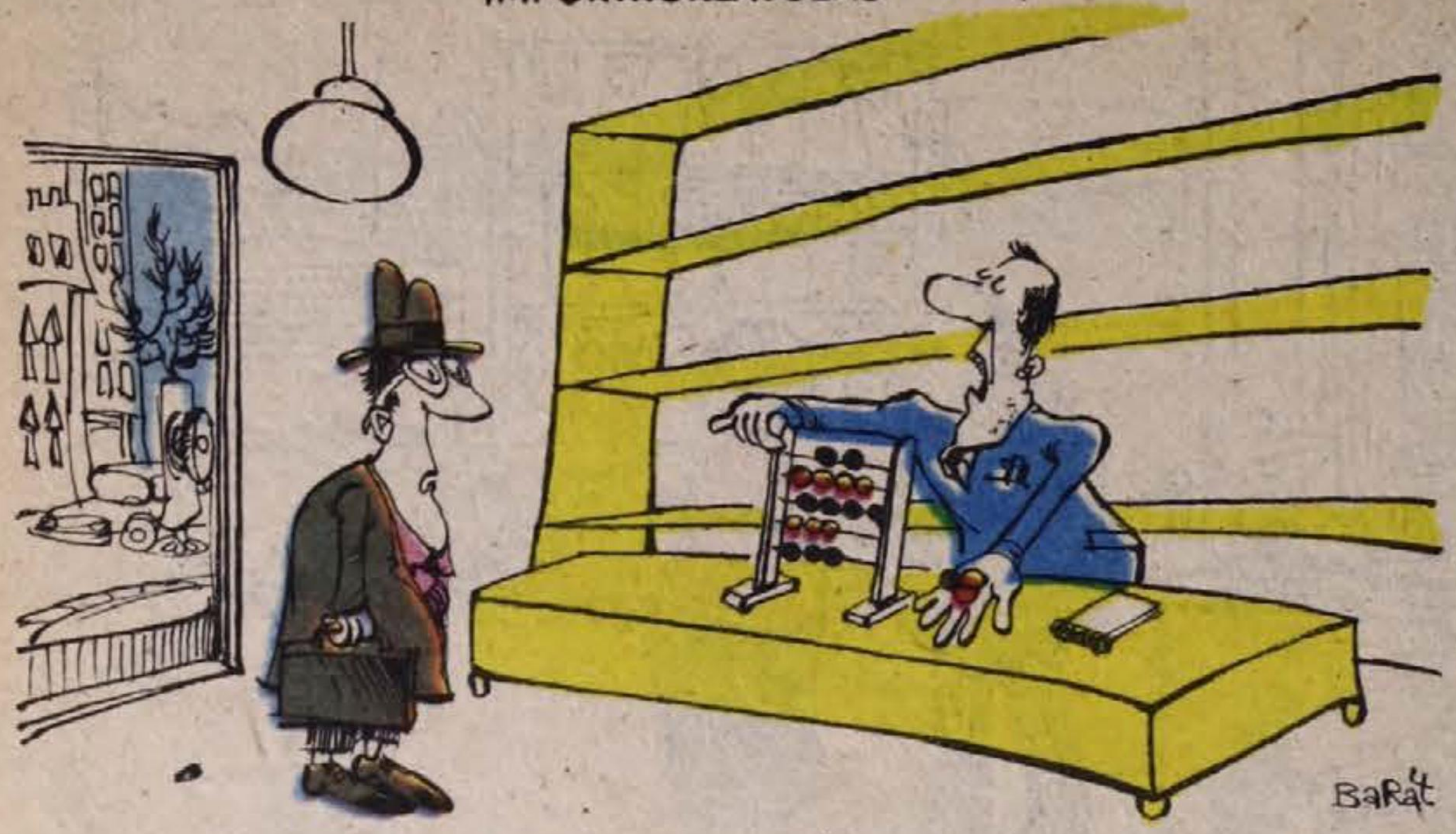

– Természetesen, kedves vevő, tartunk olcsó számítógép-alkatrészeket is.

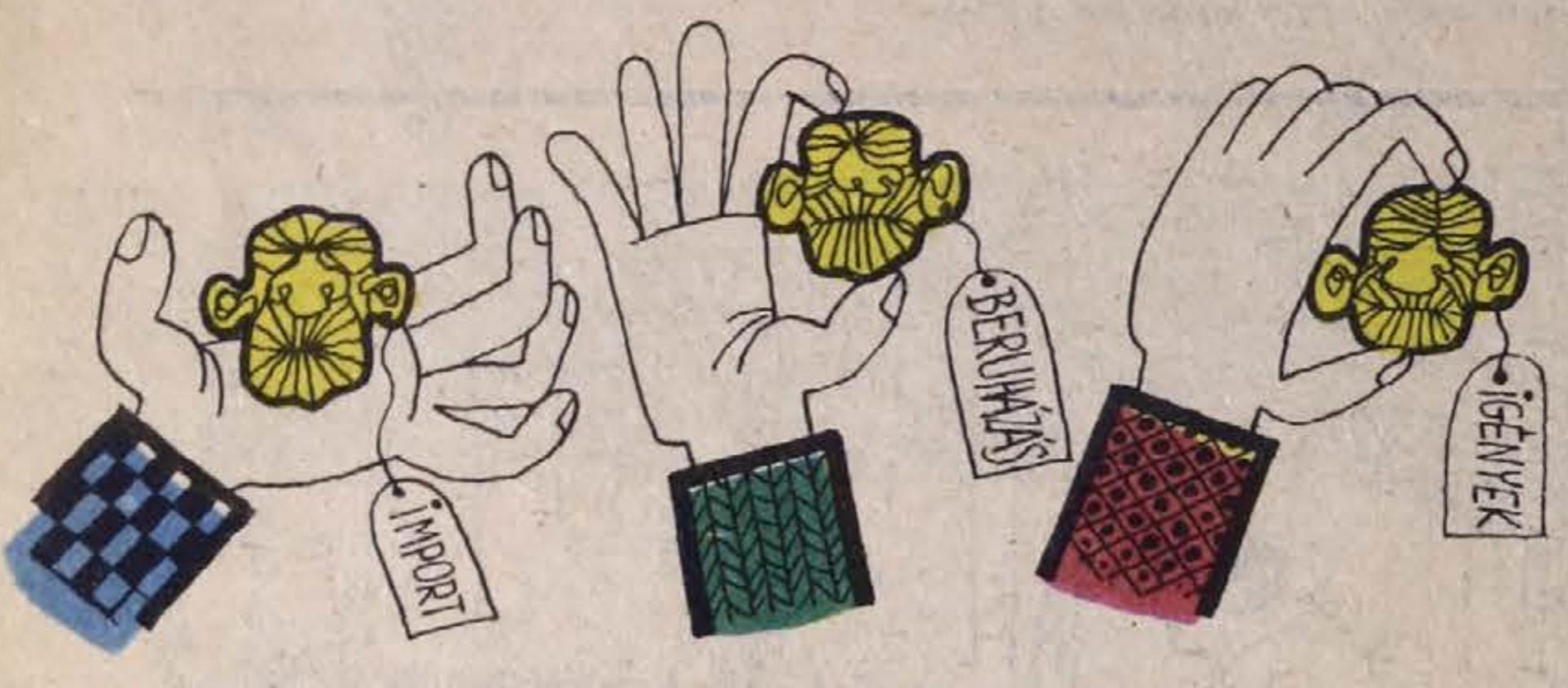

– Vajon meddig lehet még őket aszaltatni?

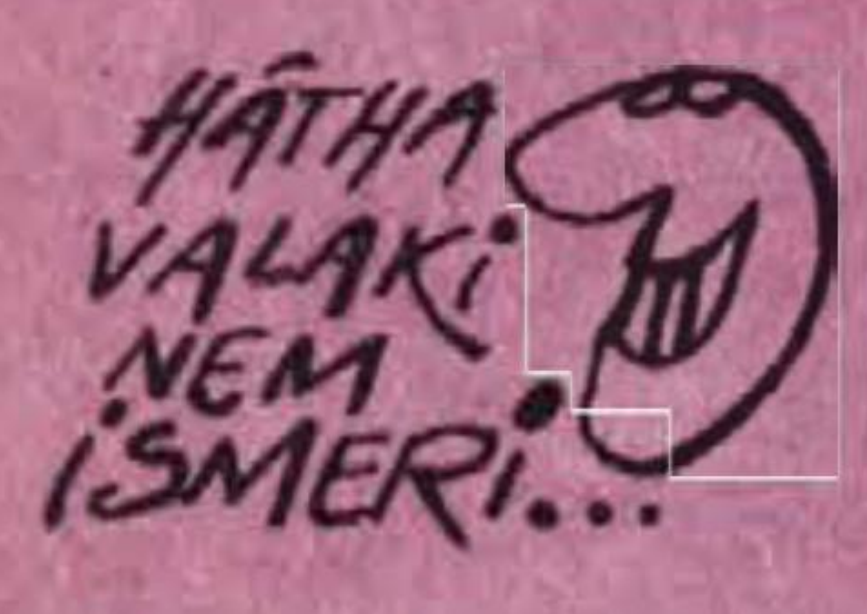
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Az áruház liftje megindul felfelé.

— Harmadik emelet — mondja egy hölgy.

— Ötödik — szólal meg egy fiatal lány.

Még van egy férfiutas, az hallgat.

A liftesnő megkérdezi.

— Melyikre tetszik?

— Ó, nekem mindegy... Csak azért utazgatok, hogy felejtsek.

VISSZA...

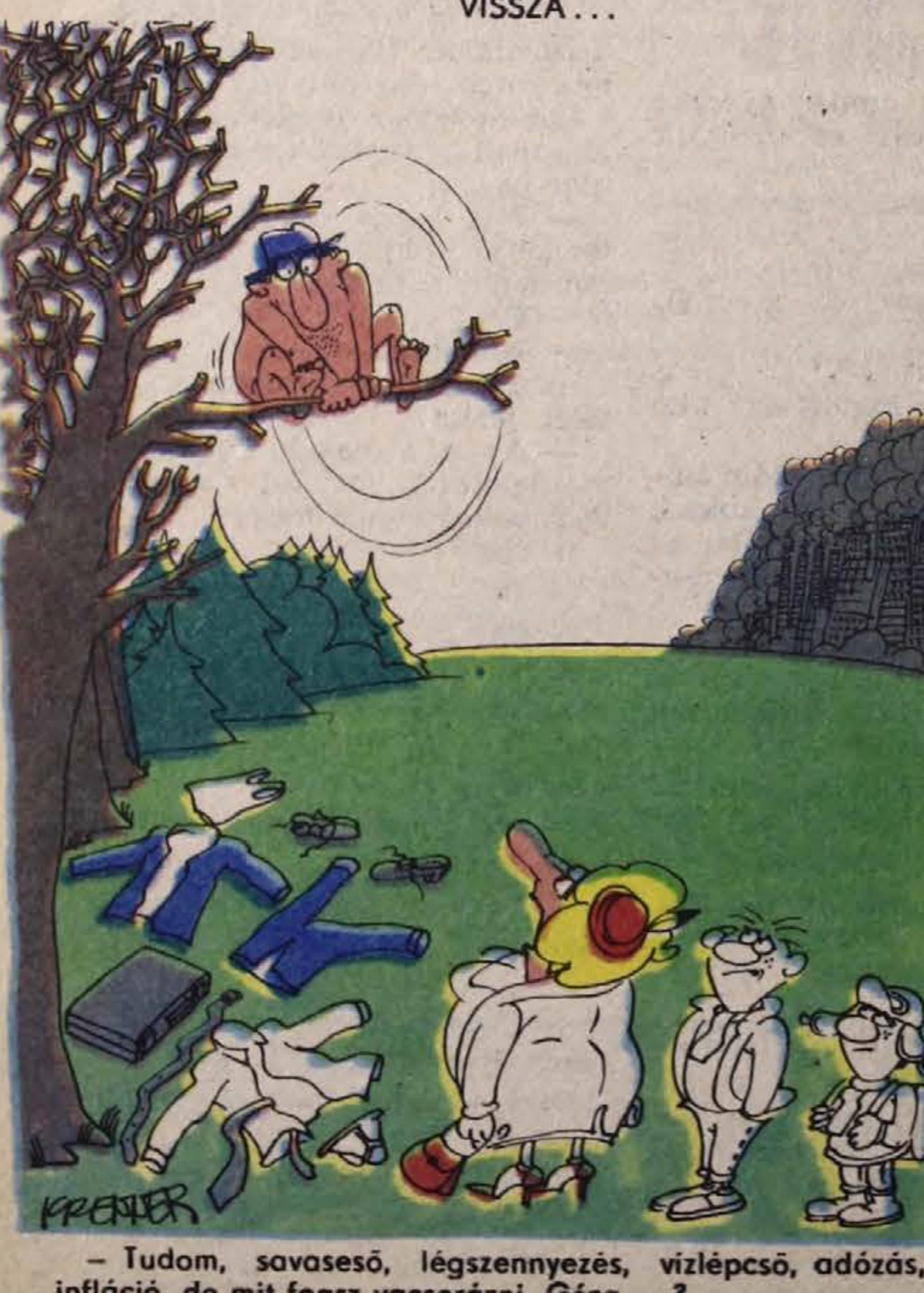

– Tudom, savaseső, légszennyezés, vízlépcső, adózás, infláció, de mit fogsz vacsorázni, Géza...?

SZILÁNKOK

SZNOB ELŐADÓ

— Elnézést kérek a kartársaktól, hogy magyar szó is került a beszámolómba.

MÁSKÉNT GONDOLKODÓ

— *Vettem egy Stradivari hegedűt a fiamnak, de ő mindenáron szájharmonikázni akar.*

HELYEZKEDŐ

— Melyik focicsapatnak drukkol?

— Meccs előtt még nem tudom..

ŐSZINTE SZÍNÉSZ

— *A következő darabunkban egy áldott jó ember szerepét fogja eljátszani.*

— *Nem vállalhatom. Annyira távol áll tőlem ez a figura...*

SAJNÁLKOZÁS

— Gyakran látlak bemenni egy zálogházba. Ilyen rosszul megy a sorod?

— Dehogy, én vagyok a becsüs!

CSALFA FÉRJ

— *Minden nőben téged kereslek, de benned sem találtam meg.*

ÍRÓ-OLVASÓ TALÁLKOZÓ

— Én az ön könyveit ezután sem fogom elolvasni, de olyan színesen, érdekesen beszélt, jöjjön el máskor is.

SZÉGYENLŐS MAGÁNYOS

— *Bár tudom, hogy nincsenek otthon, mégis becsengetek a szomszédhoz. Ez is valami emberi kapcsolat.*

FONTOS

Szív, érzelem, gyengédség még a különéléshez is kell.

GYEREKSZÁJ

— *Anyu, azt elhiszem, hogy a gólya hozza a gyereket. De tudok egy pár pikáns részletet a gólya születéséről.*

UTÁNPÓTLÁS

LAKATOSIPARI TANULÓT FELVESZÜNK. LEHET NYUGDÍJAS IS!

NŐI DOLGOK

— *Elrontottam az életemet. De beleszerettem egy ügyes kisiparosba, aki megjavította.*

Galambos Szilveszter

FÜLÖP GYÖRGY:

ÜZEN A MÚLT

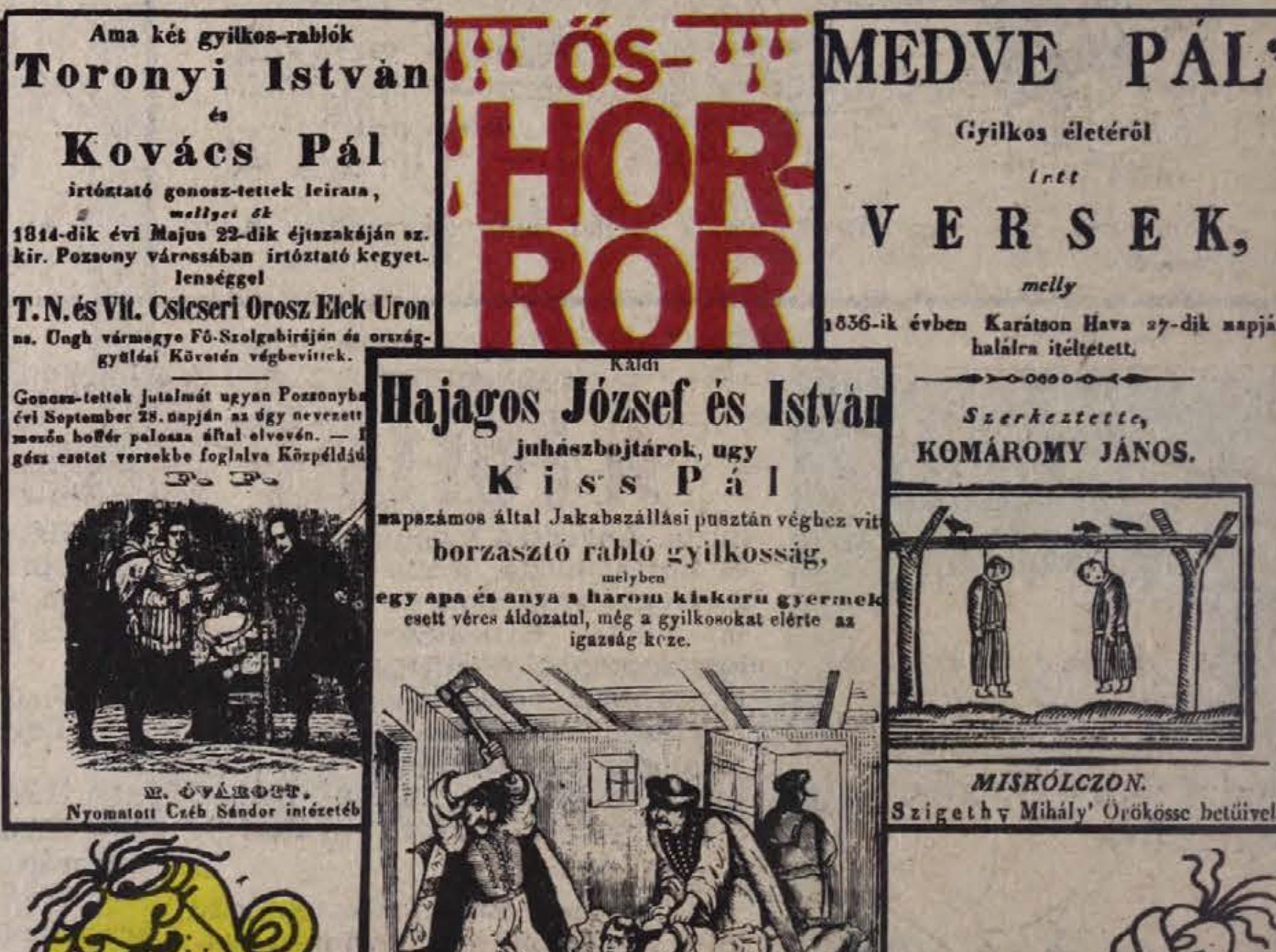

Ama két gyilkos-rablók
Toronyi István
és
Kovács Pál
irtóztató gonosz-tettek leirata,
mellyet ők
1814-dik évi Majus 22-dik éjtszakáján sz. kir. Pozsony várossában irtóztató kegyetlenséggel
T. N. és Vit. Csicseri Orosz Elek Uron
ns. Ungh vármegye Fő-Szolgabiráján és ország-gyülési Követén végbevittek.
Gonosz-tettek jutalmát ugyan Pozsonyba
évi September 28. napján az úgy nevezett
mezőn hoffér palossa által elvevén. —
gész esetet versekbe foglalva Közpéldáu
P. P.
M. ÓVÁROTT.
Nyomatott Czéh Sándor intézetéb

ŐS-
HOR-
ROR

Káldi
Hajagos József és István
juhászbojtárok, ugy
Kiss Pál
napszámos által Jakabszállási pusztán véghez vit
borzasztó rabló gyilkosság,
melyben
egy apa és anya s három kiskoru gyermek
esett véres áldozatul, még a gyilkosokat elérte az
igazság keze.
Irta
Tatár Péter

MEDVE PÁL'
Gyilkos életéről
irtt
VERSEK,
melly
1836-ik évben Karátson Hava 27-dik napján
halálra itéltetett.
Szerkeztette,
KOMÁROMY JÁNOS.
MISKÓLCZON.
Szigethy Mihály' Örökösse betűivel.

Ím, az évszázados horror
mutatja, hogy vér és ármány
olvasói élvezete
nem a legfrissebb találmány.

Meggyőzően tanúsítja
e különös kultúrlelet,
hogy kedvelt volt a libabőr,
mint valami népviselet.

Régen volt az, midőn a nép
ily képektől vala kába,
nem sejtették, hogy a horror
bemászik a technikába.

Megszületett a horrorfilm
s az áldozat piros vére
mint törvényes jogutódra
visszahullott a tévére.

Manapság már fapofával
bámuljuk az ernyő előtt
a bosszúra szomjas hullát,
kit egy másik hulla lelőtt.

Nem fekszik le csak a Maci
s míg tombol a horror bálja,
arra gondol a kis Laci,
hogy egyszer majd – kipróbálja...

ENDRŐDI ISTVÁN
(1920–1988)

Már megint nekrológ.

A legszörnyűbb műfaj. Mindenütt. Sajtóban, rádióban, tévében, bármely közegben. Mert a közeg él, a nekrológ tárgya, hőse, címszereplője pedig...

De nekrológ egy humoros újságban... egy vicclapban... Tiltakozni kell, az asztalt csapkodni, de mindenképpen, okvetlenül és igazán mélyről – könnyezni.

Mágusnak neveztük Endrődi István rajzolóművészünket.

Mert valami elképesztő ügyességgel kezelte szerszámait. Most már – hátborzongató! – úgy is mondhatjuk: talán nem is evilági ügyességgel. Egyetlen szó meginditotta, nekiült és pillanatok alatt telerajzolt mindent. Balkézzel, a bal felső sarok felől a jobb alsó felé haladva... virágokat, madarakat, kutyákat, masinákat, gyönyörű nőket, daliás férfiakat, tündéri gyerekeket. Prospero a varázspálcájával, egyetlen intéssel, néhány ecsetvonással világokat teremtett és ezek a világok valahogyan mindig kedvesebbek, nyugodtabbak, otthonosabbak voltak az innensőnél, a valóságosnál.

Rajzolta, mosolygott hozzá a bajusza alatt. És a gyönyörű nők, a daliás férfiak, a tündéri gyerekek, a virágok, madarak, kutyák, masinák mind-mind visszamosolyogtak rá a papirról.

Nézzetek fel néha az égre, kortársak. És ha kedves bárányfelhőt, a szokottnál fényesebb csillagot, az átlagosnál tarkább szivárványt láttok, ne csodálkozzatok.

Most már ő rajzolja...

A KARFIOLHEGYEZŐ

Január 8. Ma négy óra hosszat álltam sorba a Nyomtatványkielégítő előtt. Lassan haladt a sor, de nem bántam, mert pompás idő volt, élvezettel és hörögve szippantgattam a friss fővárosi levegőből, még a tüdőcsúcsom is berezonált. Erre az időre bezártam a műhelyemet, ezzel is csökkent a ráfizetésem. Valahányszor meglódult a sor, elterjedt a rémhír, hogy a főkönyv- és számlakivonatokat jegyre fogják adagolni. Ostobaság. Hiányzanak a technikai feltételek a jegyrendszer bevezetéséhez, mert rendszer ugyan volna még, de jegyhez nincs nyomdakapacitás.

Január 17. Hálisten, ma csak tíz percig kellett ácsorognom Magyar Közlönyért, annyira gyorsan fogyott a sor és a Közlöny, hogy nekem már nem jutott. Viszont láttam két boldog embert, akik egymás hegyén-hátán olvasták a rendeleteket. Szerencsés fickók. Sebaj, eljön még az idő, amikor a magamfajta karfiolhegyező kisiparos is dúskálni fog paragrafusokban. Bizakodva mentem vissza a műhelyembe, bár a hangulatomat egy kicsit lerontotta, hogy egy ott áldogáló pimasz kölyök vigyorogva megkérdezte: „Bácsi, mikor tetszik lehúzni a rolót?" Szemtelenek ezek a mai fiatalok. Nincs is rolóm.

Február 3. Tegnap este elmentem egy adótanfolyamra. A bejáratnál egy ajtónálló azt tudakolta, hogy kisvállalkozó vagyok-e. Visszakérdeztem: – miért, talán úgy nézek ki, mint egy Ganz-MÁVAG? A pasas csillapítóan a vállamra tette kezét, és azt mondta, hogy ne legyek már olyan költségérzékeny. Ez a közjáték annyira feldúlt, hogy nem tudtam odafigyelni az előadó magyarázatára. Gondolom, a többiek sem figyeltek oda, mert az előadás végeztével egymást kérdezgették, hogy mit is mondott az adószakember.

Február 11. Ma megint elmentem egy adótanfolyamra, de most már figyeltem. Érdekes volt az információ, mert az előadó vagy perzsául, vagy yokohamai nyelvjárással beszélhetett, én mindenesetre egy kukkot sem értettem az egészből. Így jár az ember, ha nem tanul nyelveket. Ezért vihettem én is csak a karfiolhegyező mesterségig.

Február 24. Délelőtt belépett egy úr a műhelyembe. Összevonta a szemöldökömet és szúrós szemekkel azt kérdezte, hogy tettem-e már vagyon bevallást. Bizony elfogott a félsz, mert a négyszáz forintos karfiolhegyező gépemet csakugyan eltitkoltam. Már épp be akartam csomagolni három napi hideg élelmet egy takaróval, amikor az úr közölte, hogy ő csak egy becsületes kisiparos a lakosság szolgálatában, és csupán tudakozódni jött, mert nem vallotta be a tarhonyahámozó berendezését, amit nyolc évvel ezelőtt hatszáztíz forintra értékeltek a becsüsök. Ott álltunk tanácstalanul. Én megmutattam az üres főkönyvemet, ő megmutatta az üres zsebét. Én megkérdeztem, mit szól a családegyesítéshez, ő megkérdezte, mit szólok a nézetek ütköztetéséhez. Én kifejtettem a saját véleményemet, ő kifejtette az enyémet. Nagyon összebarátkoztnuk, jövőre együtt megyünk az adóhivatalba és tönkre.

Március 1. Mához egy hónapra április elseje, de komolyan mondogatják, hogy akkor átrendeződnek az árak. Hát aztán. Majd nem fognak kuncogni a fillérek a zsebemben és kész. Délben meglátogatott a műhelyemben a szomszédos Tésztaújraelosztó Kisszövetkezet elnöke és köszönés helyett a fülembe súgta, hogy 38 forint lesz a benzin literje. Mi közöm hozzá? Nem akarom én felgyújtani a műhelyemet.

Március 4. Ma bementem a Beruházáselhárító és Fejlesztésgátló Bankba, hosszúlejáratú hitelért. Háromezer forintot kértem, de az előadó szánakozva nézett rám és a homlokomat kopogtatta. Beható vita után aláírtam egy váltót ezer forintról, egy hónapra, becsületszóra és ötszáz százalékos kamatra. Kaptam mellé egy kincstárjegyet, de nincs ráírva, hogy hanyadik sorba szól. Mellesleg a kamatot még csak-csak kifizetem, legfeljebb eladom az 1988. évi bőrbekötött Magyar Közlöny gyűjteményemet. De mi lesz az ezer forint adósságommal?

Március 5. Csökkent az adósságom. Már csak kilencszázat ér az ezer.

Március 6. Már csak nyolcszázat.

Március 7. Ezen a hétszáz forinton vettem egy rolót. Most már van mit lehúznom.

Fekete Gábor

MEZŐGAZDASÁGI KÖNYVHÓNAP

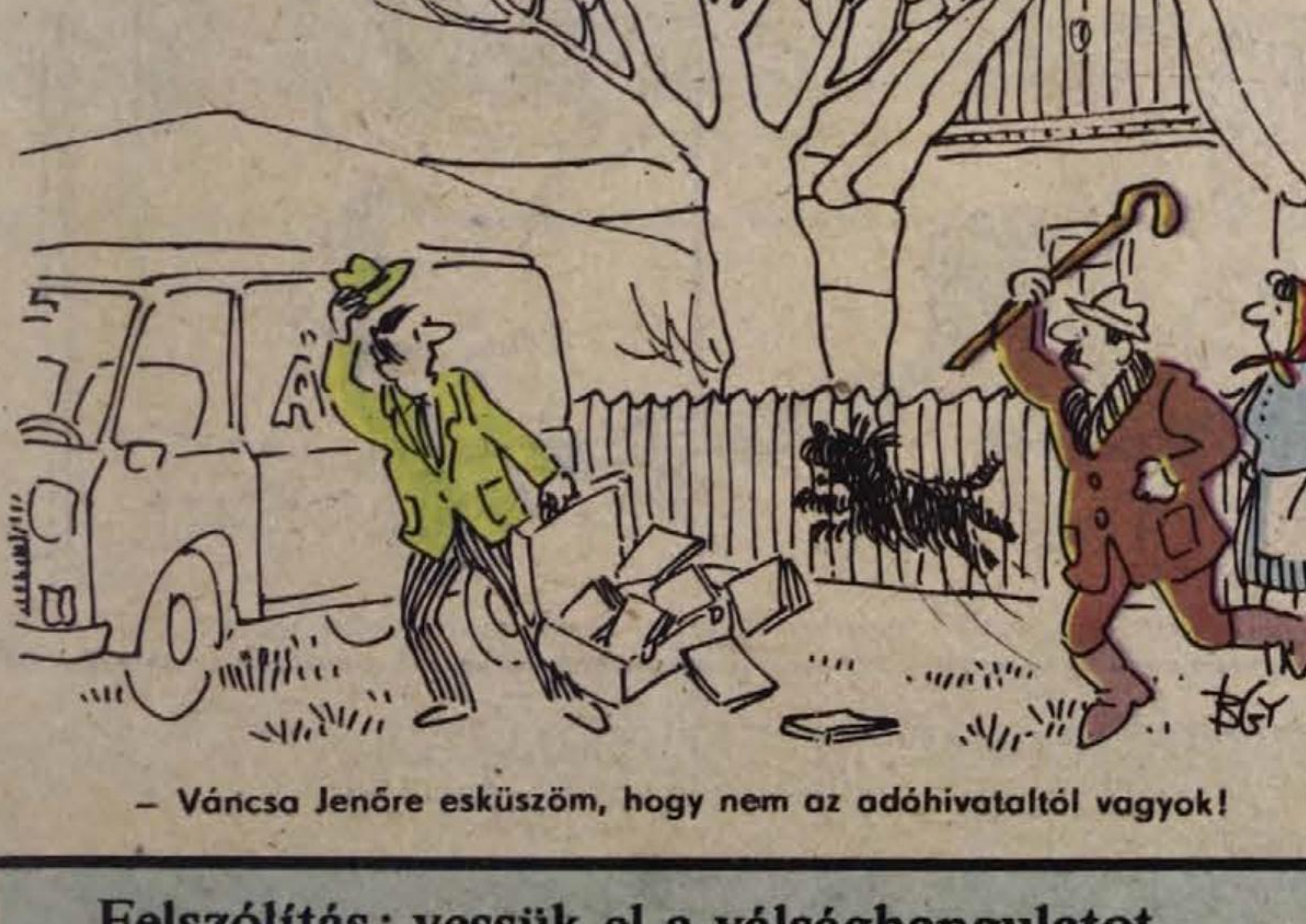

– Váncsa Jenőre esküszöm, hogy nem az adóhivataltól vagyok!

VAGYONNYILATKOZAT

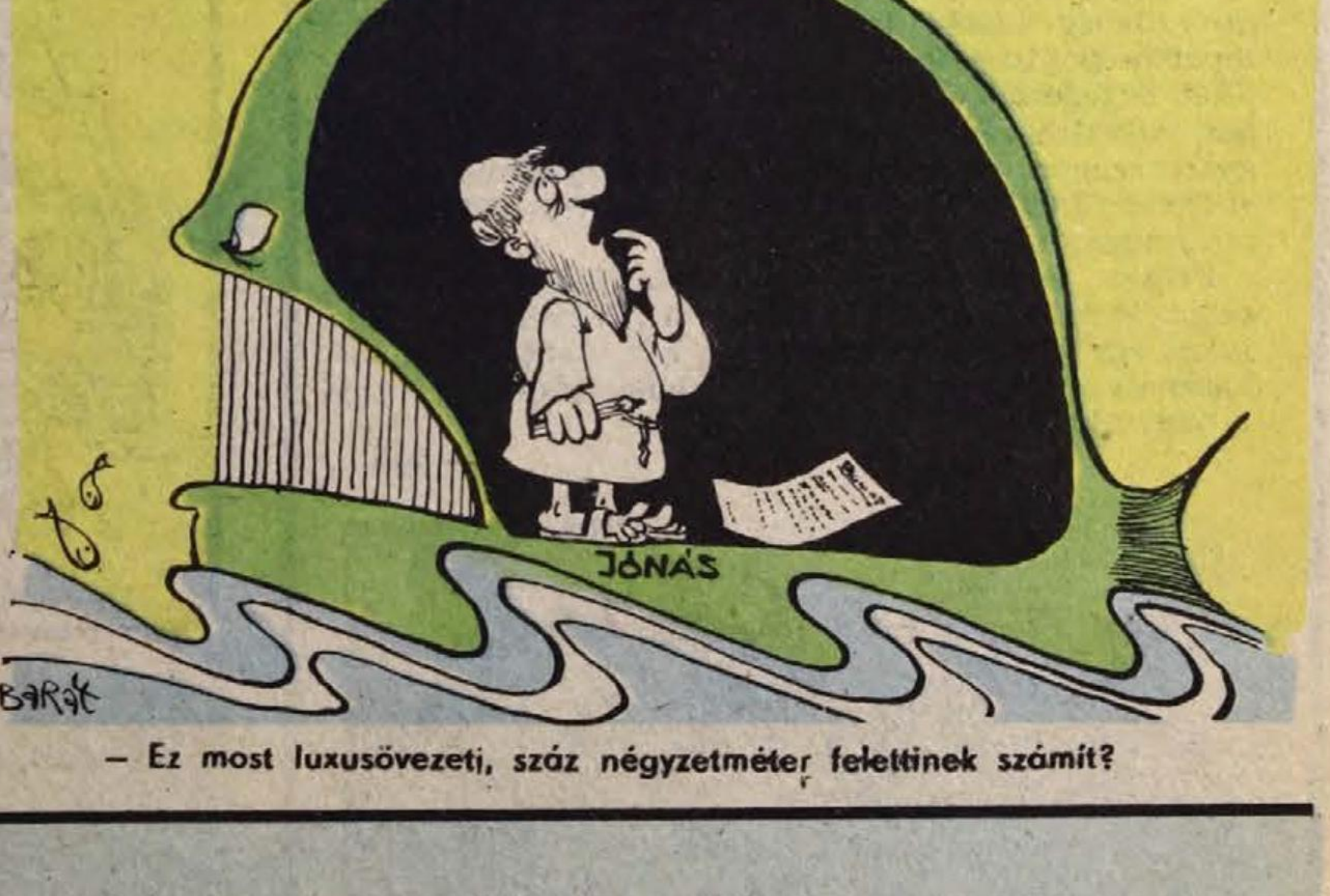

– Ez most luxusövezeti, száz négyzetméter felettinek számít?

Felszólítás: vessük el a válsághangulatot

JÓ TERMÉS ÍGÉRKEZIK...

SZÁZADUNK

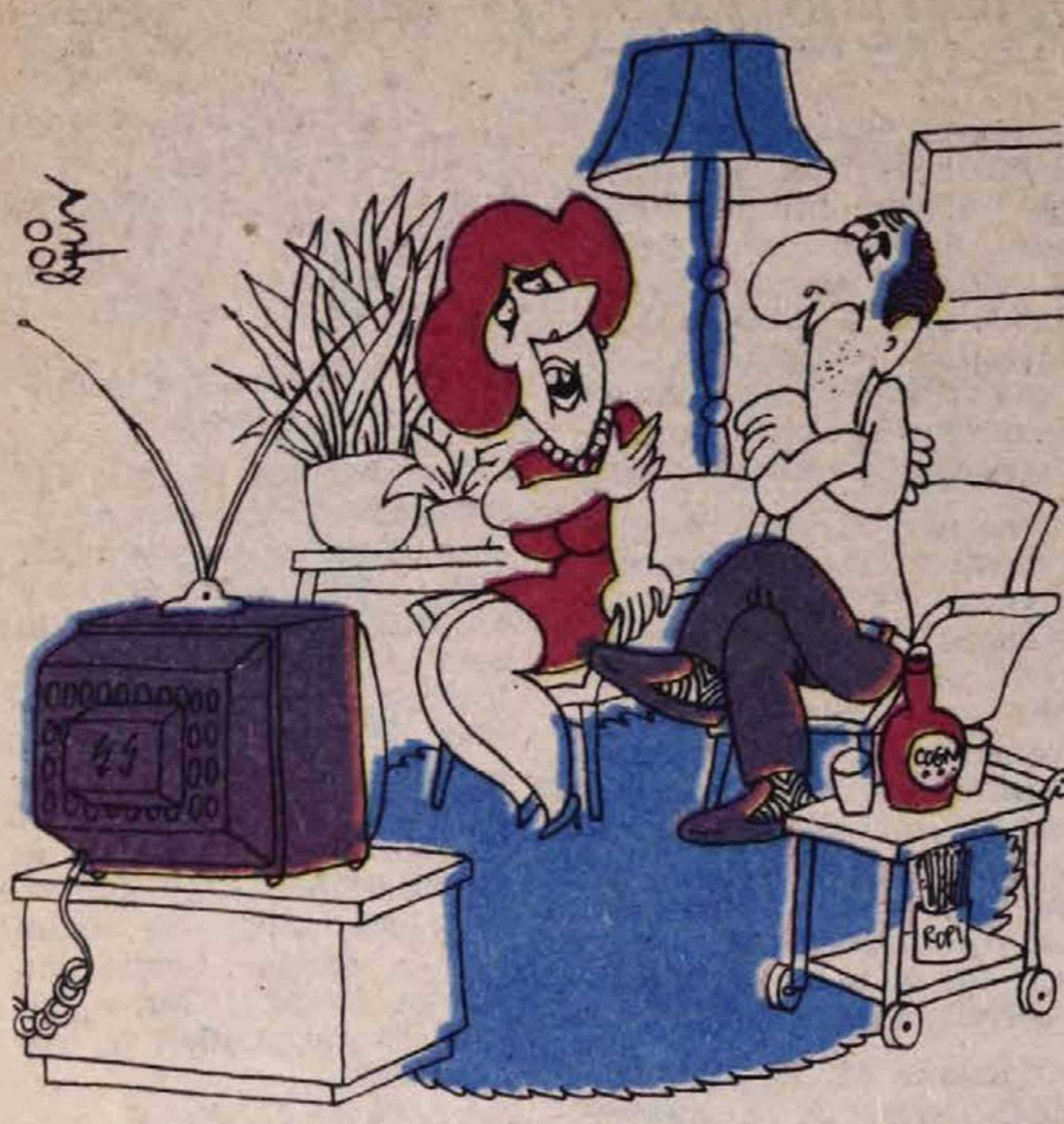

– De én nem Horthyról mondtam, hogy jó volt, hanem Tyll Attiláról!...

SHERLOCK HOLMES

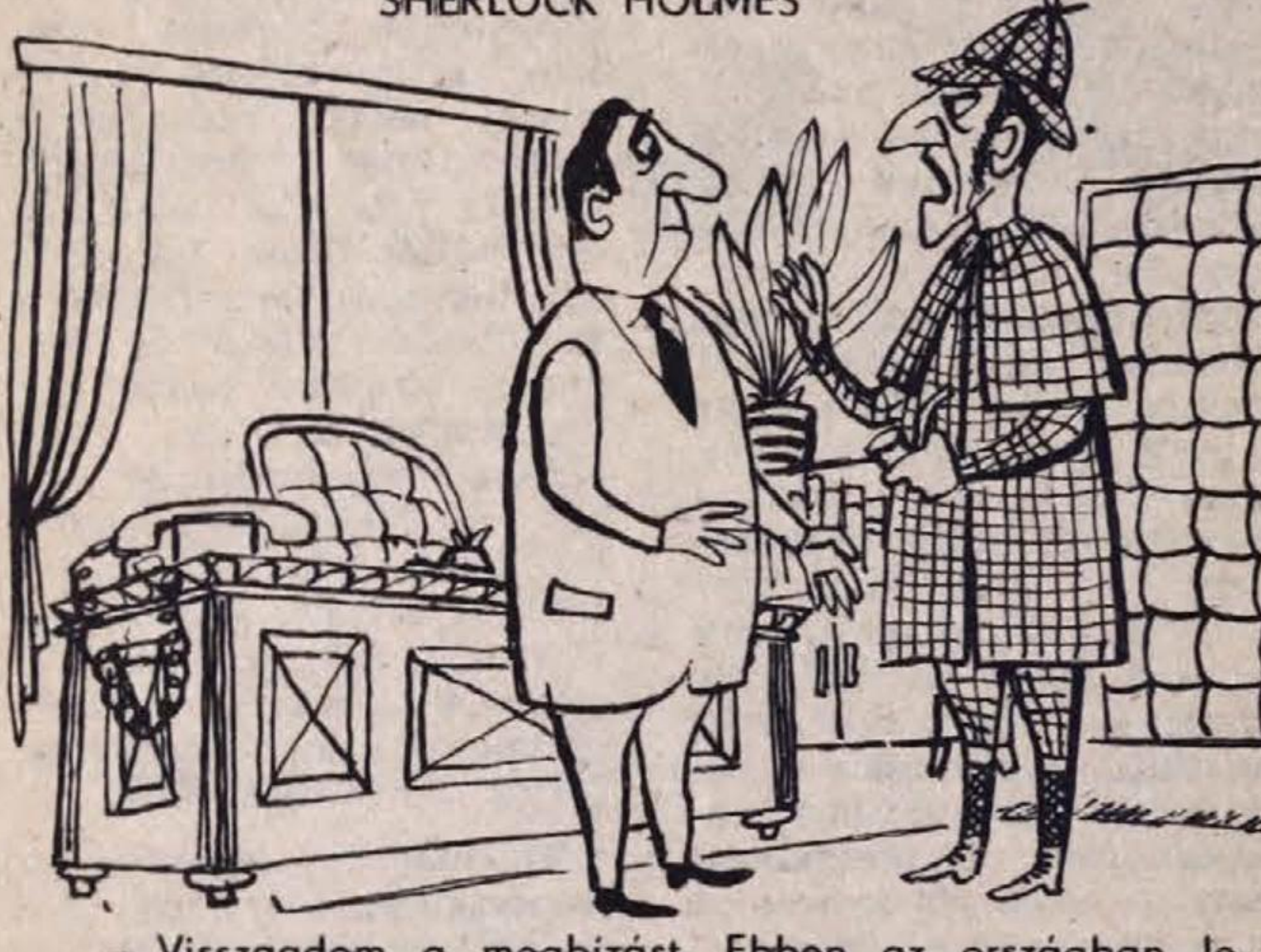

– Visszaadom a megbízást. Ebben az országban lehetetlen a felelősöket kinyomozni...

FOTÓSAROK

NINCS JOBB, MINT A ROSSZ AUTÓ

Ha nincs autó, jó a ló is. Autó persze van, csak nagyon öreg és ezért nem mindig megy. Pedig, mint a népi bölcselet is állítja: jó az öreg a háznál. Ne dobjuk ki régi, használhatatlannak hitt gépkocsinkat, hiszen egy sor felhasználási terület még kiaknázatlan.

Még egy rossz autó is sok mindenre jó. Lehet benne szükség esetén lakni, keresztrejtvényt fejteni, tepertős pogácsát majszolni, énekelni, villamos bérletet nézegetni, olvasni, házasodni, válni, vagy éppen valakire várni. Kevés olyan dolog van ma Magyarországon, amely ennyire sokféleképpen használható. Talán ezért is van, hogy a régi, rossz autó ma reneszánszát éli.

Persze, mindig vannak olyanok, akiknek semmi se jó. Nekik csak azt ajánlhatjuk: tegyék föl autójukat egy kocsira, kössenek elé két lovat, aztán kihasználva a Világútlevél adta lehetőségeket, irány a nagyvilág!

lespé

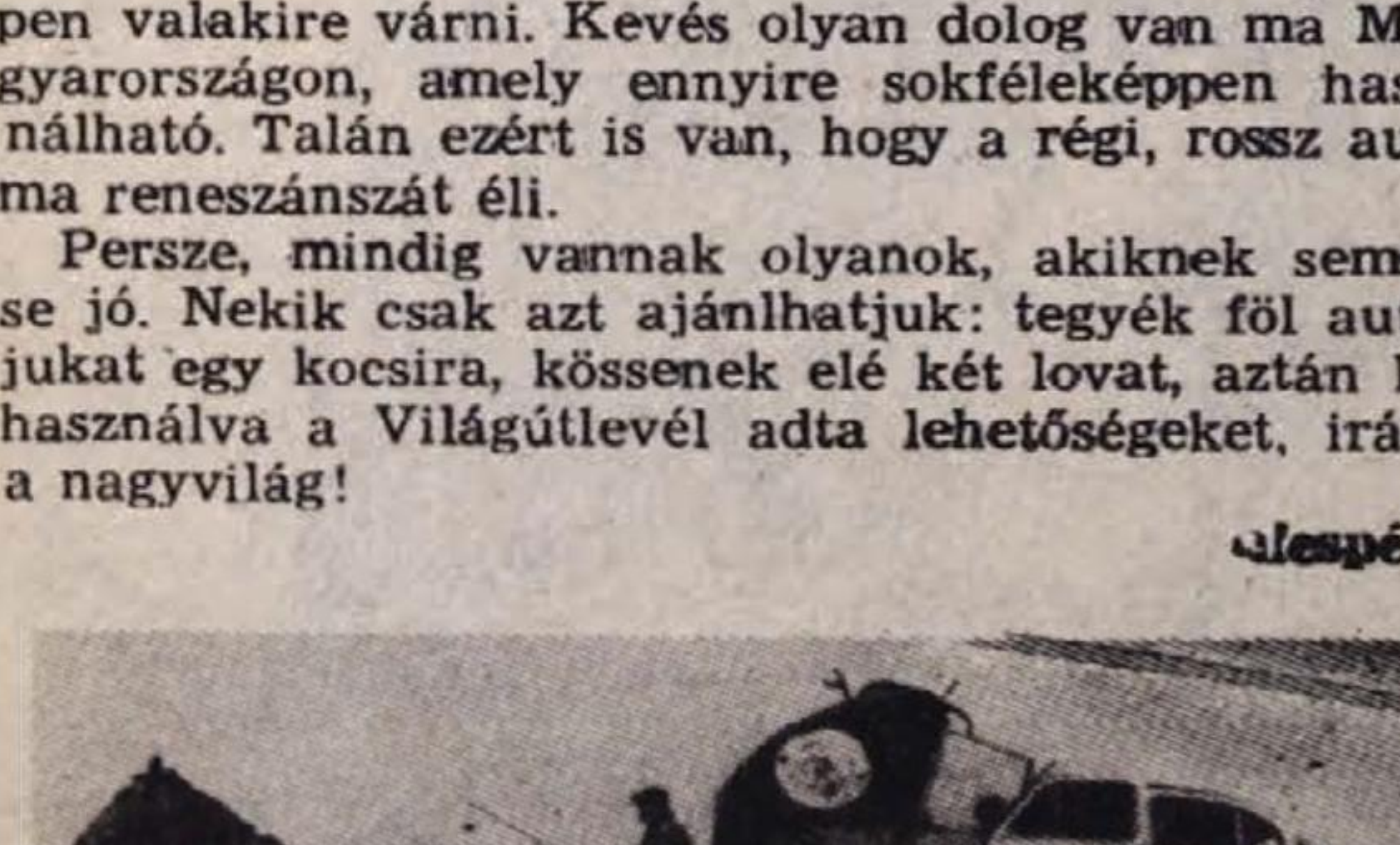

(MTI Fotó)

IPHIGENEIA AZ ADÓHIVATALBAN

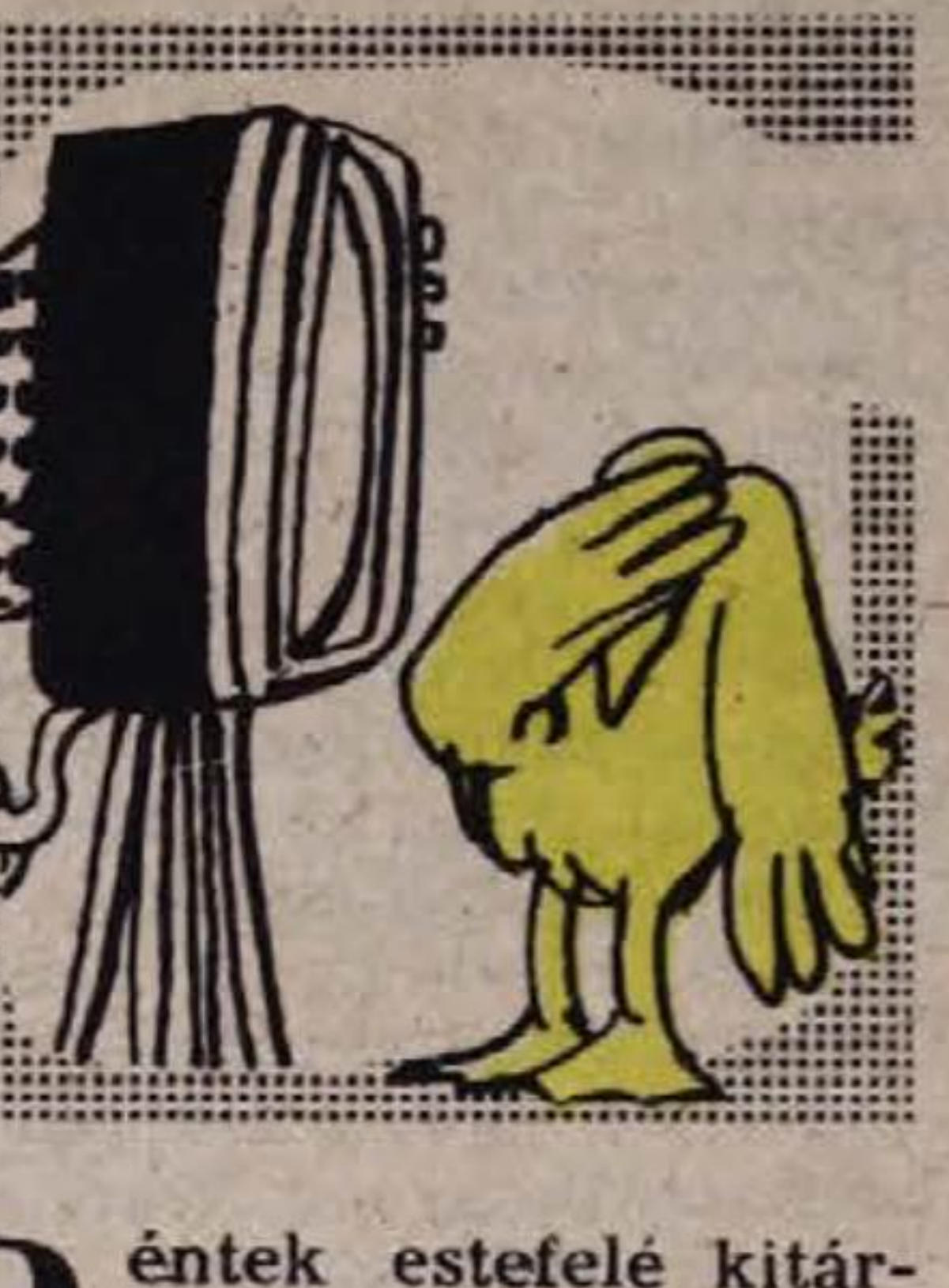

Péntek estefelé kitártam az „Ablakot". Máskor is ezt teszem ilyentájt, mert ezen az Ablakon csakugyan friss levegő tódul be. Nem illik jót mondani kritikában egy tévéműsorról, de meg kell tennem, mégha bajom is lesz belőle. Kedvemre van az évődő szertelen fiatalos vitatkozás, akárha egy diákkollégium társalgójában volnék, ahol az ifjú óriások gátlástalanul, egymás szavába vágva mondanak ítéletet az ország ügyes-bajos dolgairól. Szívesen elnézem-hallgatom a kedves, kotnyeles klubot, szeretem őket gyengéikkel együtt is, mert nem érzem, hogy tévét játszanának. Szemtelenül fiatalok és fiatalosan szemtelenek. Egy jó-rossz poénért némelyikük eladná a lelke üdvösségét is. Többnyire szakmai hozzáértés nélkül, hályogkovács módján esnek neki a témának, de jó ösztönnel mindig rátapintanak a lényegre, a mégoly szövevényes ügyekben is.

Most csak azon imádkoztam: hagynák a pokolba az adókat. Legalább ők ne kínozzanak bennünket ezzel a fejfájdító, agyoncsócsált és normális ember által megemészthetetlen táplálékkal. Vannak műsorok, amelyek már szétmállasztják a képernyőt. Az egyik ilyen: a műkorcsolya, a kűrökkel, a dupla lutzokkal, a flitteres kosztümökkel. A másik az adó. E kettő a múlt héten összejött. A korcsolyát most mellőzöm, mert sokan kedvelik, valószínűleg csak nekem tűnik föl úgy, hogy két évtizede ugyanazt látom.

Ám az adóból — azt tapasztalom — már mindenkinek elege van. Méginkább az adómagyarázatokból. Hogy elfelejtették megmondani ezt, hogy későn nyomtatták ki azt, hogy hiányzik az állásfoglalás innen, hogy elmaradt a pótlás onnan, hogy eltévesztették, hogy nem vették figyelembe, hogy az érdekviszonyok eszközrendszere lineáris — progresszív célokat szolgál, de olyan mint a dupla rittberger, amiből jól fenékre lehet huppanni.

Nos, az ablakos gyerekek mégis nekivágtak. Kiderítették, hogy a kajak nem sporteszköz, ezért a hatóság rávágta a forgalmi adót, ugyanígy a bokszkesztyűre, meg az úszósapkára is, mert mindkettő ruházkodási cikknek számít. De az „illetékes" megmagyarázta: „sok a határeset", „az ipari termékjegyzéket nem lehet megváltoztatni" és nem lehet folyton kivételt tenni, mert akkor „csipkézett lesz az adórendszer". Úgy látszik, nem csak csipkés kombiné van —, csipkés fürdősapka, sőt csipkés adórendszer is.

Szemem se rebbent, mert már előző este is kaptam egy bódító adókoktélt. A „Hírháttér"-ben. Arról esett szó, hogy sok kisiparos visszaadja vagy szünetelteti az iparát, hasonlóképpen egy csomó kiskereskedő is. Van aki az adótól fél, van aki a keresletcsökkenéstől tart, de a legtöbben — kivált a kisiparosok — az adminisztrációtól félnek. Rettegnek a bonyolult könyveléstől, a sok irkafirkától, jórészt nem is értik, hogy kell ezt csinálni, olyiknak még a betűvetés is nehezére esik. Márpedig az új adórendszer megkívánja a gondos könyvelést, számla-nyilvántartást, a legkisebb, legkoszosabb pinceműhelyben is. A jelszó ki van adva: űrlapra magyar!

Megbűvölten néztem az adást. Minden okom megvolt rá. A Pénzügyminisztérium képviseletében ugyanis egy bűbájos hölgy — Székács Anna — védte jobb ügyhöz méltó buzgalommal a mundér becsületét. Valahogy sokkal vonzóbbnak találtam mint az eddigi adósztárt, dr. Kupa Mihályt. Milyen ravasz ez a pénzügyi kormányzat! Ezt jól kitalálták! Amit nem fogad el a közönség dr. Kupa Mihálytól, azt majd beveszi a szép Székács Annától! Ügyes!

Olyan volt az egész, mint egy ógörög mitológiai jelenet. Az ellenszenves adórendelkezések érdekében feláldoznak egy kellemes külsejű ifjú hölgyet. Iphigeneia rémlett fel előttem, amint Agamemnon feláldozni készül őt Auliszban az isteneknek, hogy a hajók kedvező szelet kapjanak Trója irányába. Szegény Iphigeneia—Székács Anna vajon tudja-e, mire szánta őt dr. Kupa Agamemnon? Csakhogy könnyebb megindítani az Olymposz isteneit, mint megéntetni a magyar közönséggel az adórendeletet.

Novobáczky Sándor

KLINIKA

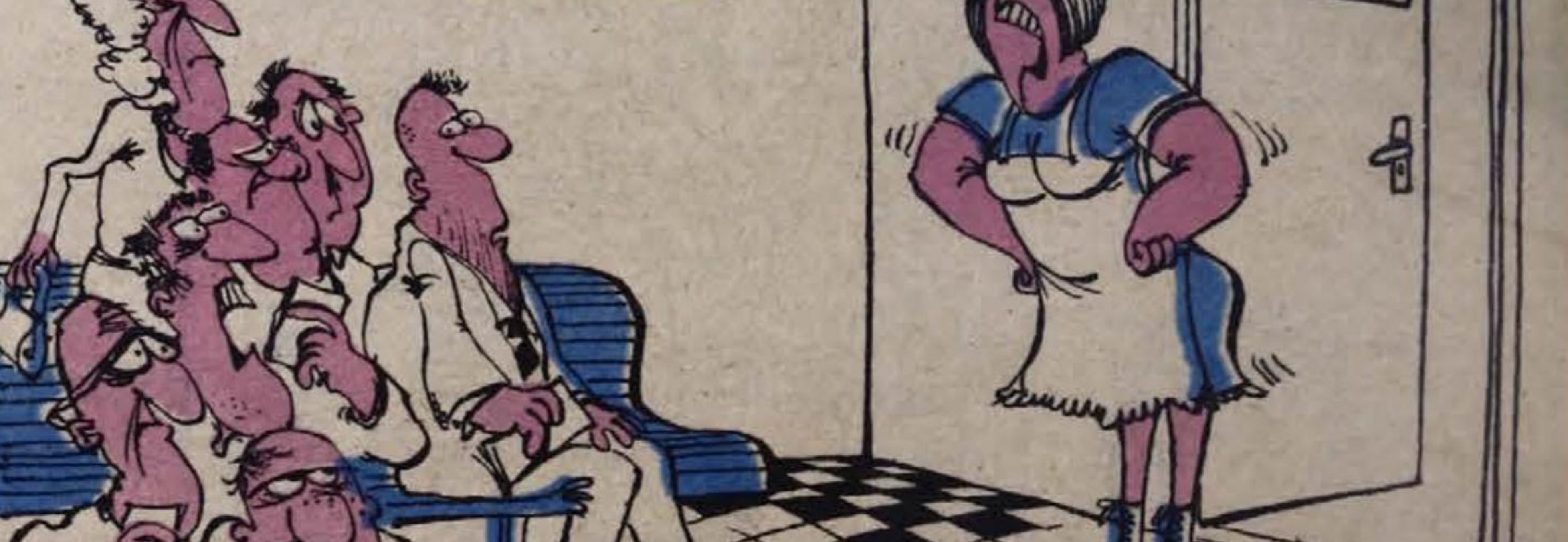

– Utoljára kérdezem, melyik gondozott vár a Brinkmann professzorra?!

Egészségügyi vívmány — ingyenes a Klinika

A HETVENEN FELÜLI NYUGDÍJAS TÉVÉNÉZŐKNEK

Magyarok szervezik a moszkvai segélykoncertet

VÉGRE EGYSZER MI IS SEGÍTHETÜNK...

BONYOLULT HELYZET

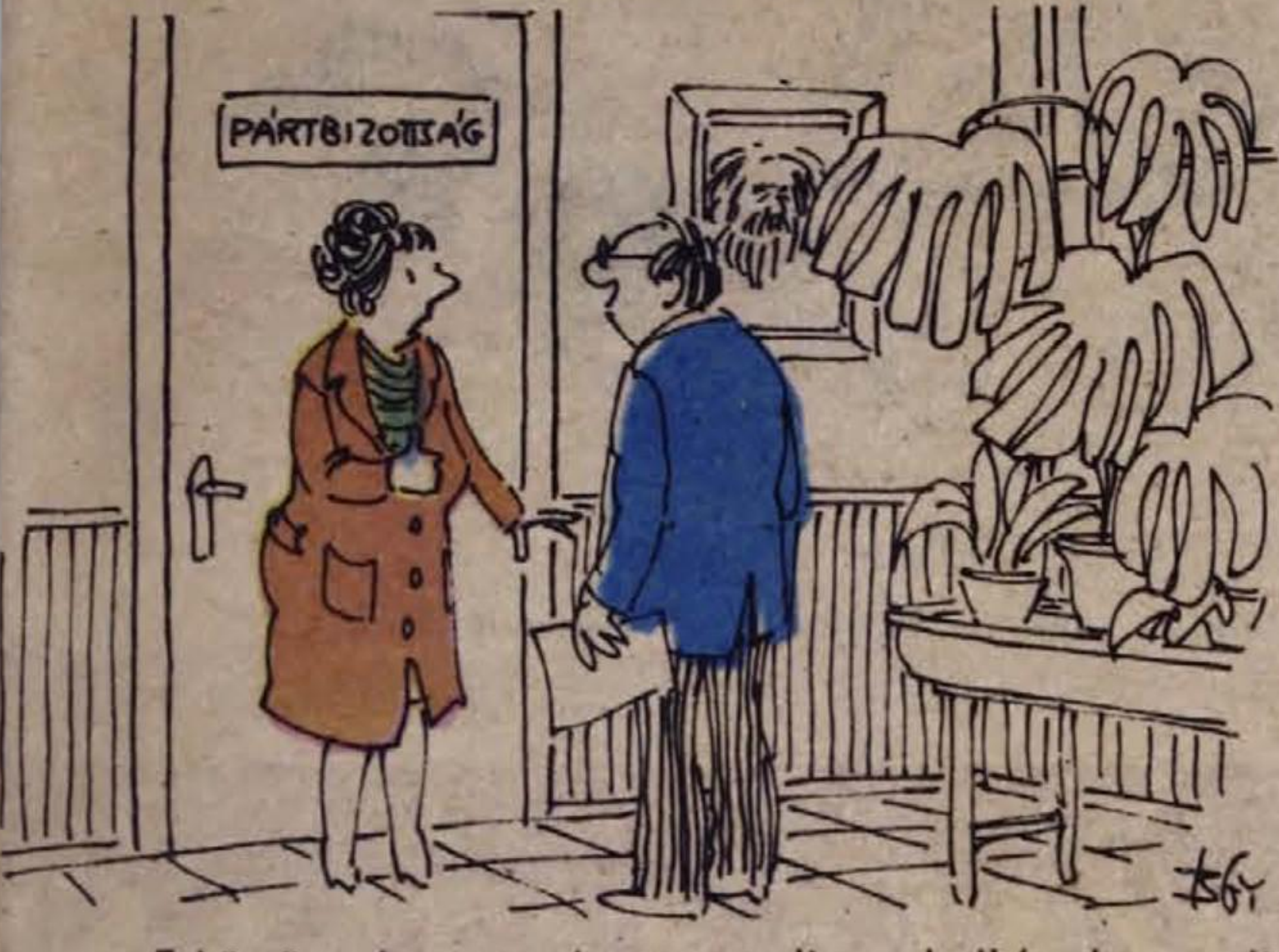

– Esküszöm, lassan már nem tudja a balkéz, hogy mit csinál a jobb...!

GYAKORLAT TESZI A MESTERT

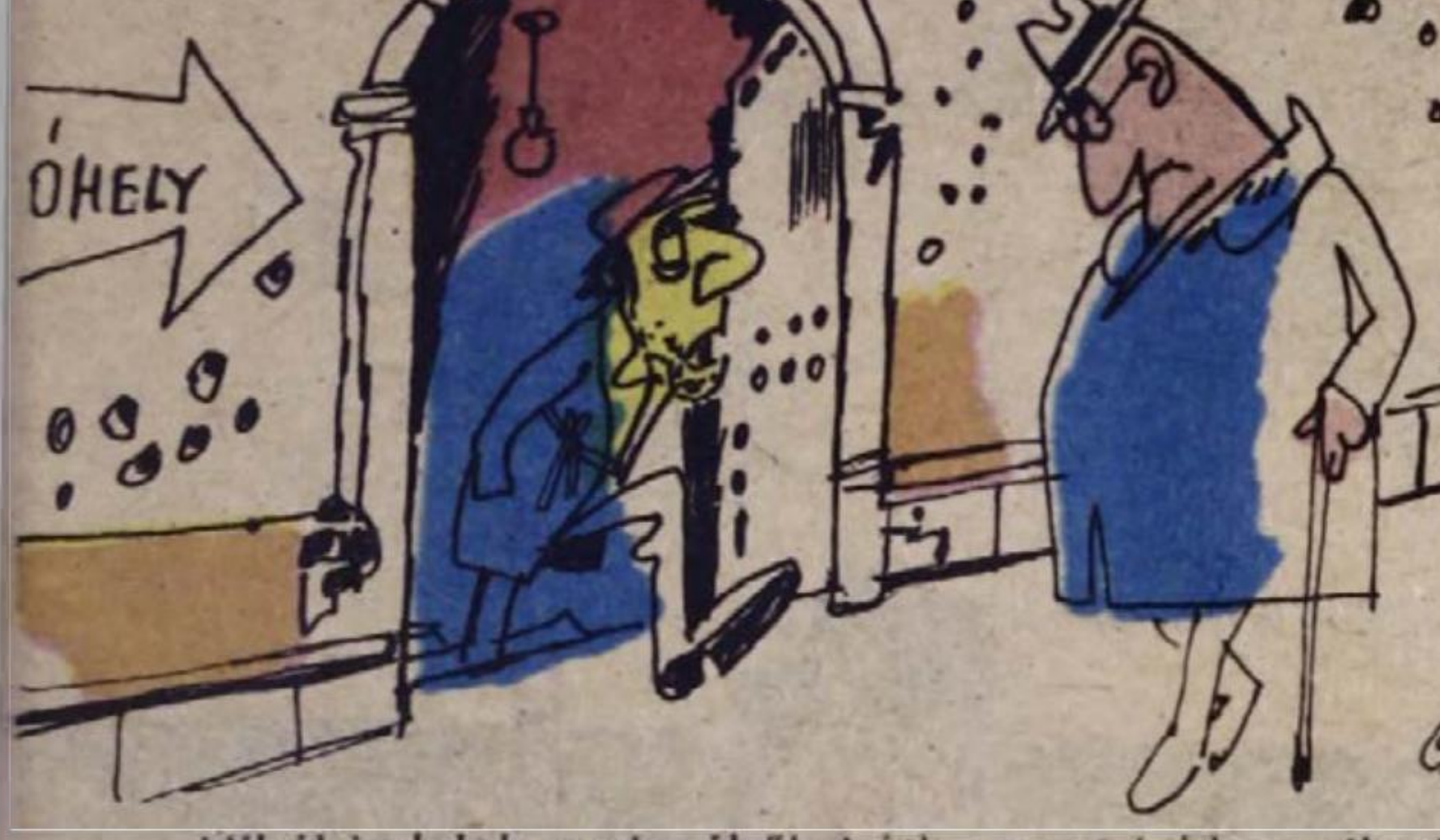

– Újból indulok a pincéből, hátha most jobban sikerül!

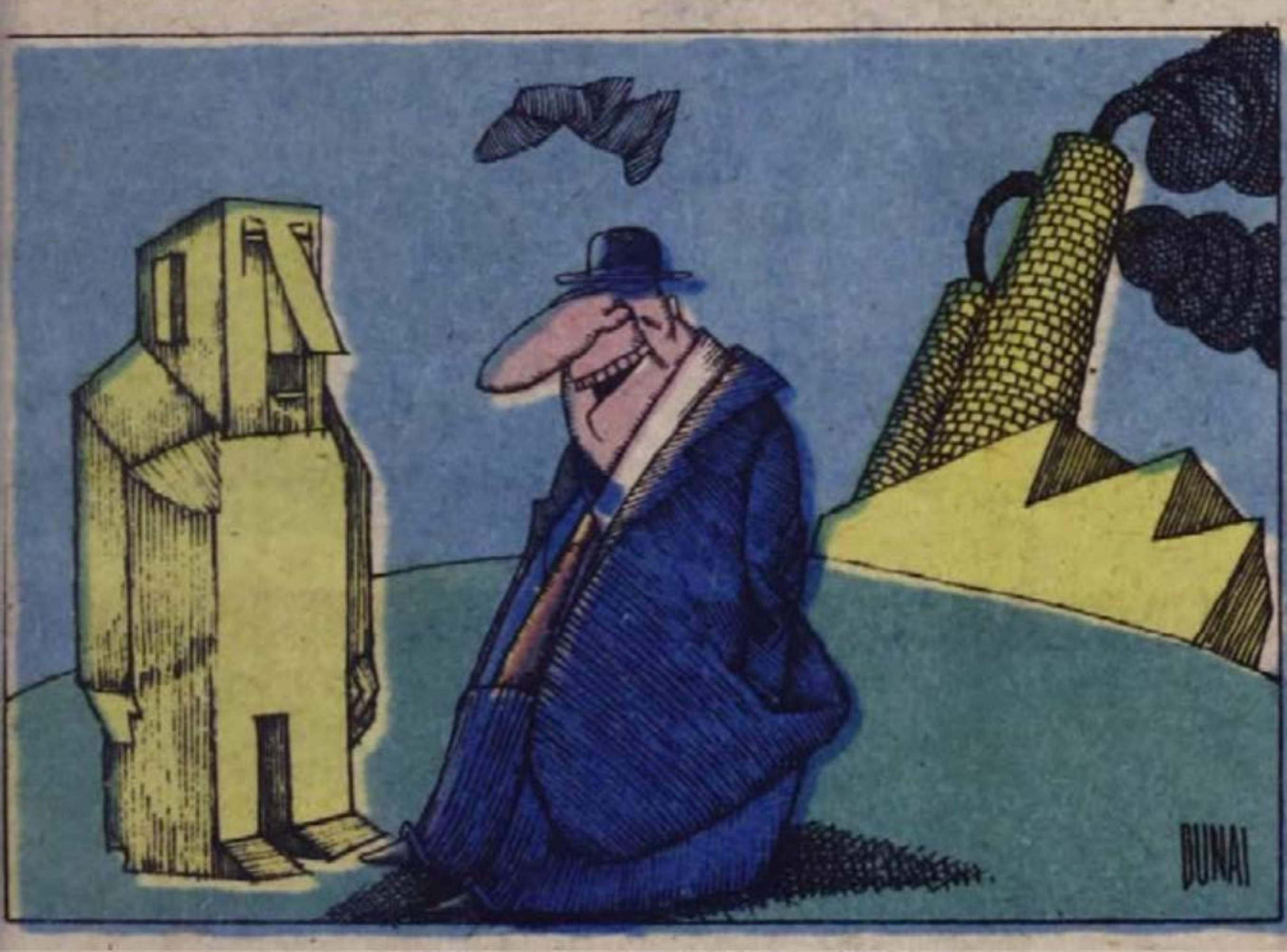

– ...látom, téged is átprofiliroztak...

BAKI BAKI HÁTÁN

„A francia költészet harmadik korszakának (1235—1337) neves költője" — olvasható a meghatározás a Magyar Nemzet egyik keresztrejtvényében. A megfejtés: *„Roman de la Rose."*

Tekintve, hogy ez a Roman de la Rose egy 22 ezer soros *költemény*, amelynek első négyezer sorát egy *Guillaume de Lorris* nevű poéta írta vala 1235 tájt, a többit pedig egy *Jean de Meung* nevű társa 1280 körül, félő, hogy a keresztrejtvény szerkesztője egyszer még egy „Toldi szerelme" nevű, XIX. *századi* magyar költőt, meg egy „Az Ember tragédiája" névre hallgató drámaírót is felad majd nekünk megfejtésre.

Azt már csak egész halkan jegyzem meg, hogy a „Lajosok" (ugyanebből a keresztrejtvényből) nem *„tizennyolc* francia király", amint az meghatározva szerepel, mindössze tizen*hét*, tekintve, hogy az utolsóelőttiből, akit a Temple börtönbe zártak és aki a forradalom idején nyomtalanul eltűnt, sosem lett uralkodó, csupán sorszámát tartotta tiszteletben utóda.

*

Nyelvi dagály-ragályunk újabb tünete (a cél*kitűzés*, a nagyság*rend*, a hang*vétel*, *a* párás*ság*, a válság-, veszély-, valamint konfliktus-*helyzet* és társaik után) a *jogosítvány*, mely szó újabban az egyszerű *jog* szót kezdi kiszorítani. Politológiai vitacikkeink csak úgy hemzsegnek tőle. Például egy képviselői nyilatkozatban ezt olvasom: „hogy az Országgyűlés *megélhesse és gyakorolhassa azokat a jogosítványait*, amelyeket az alkotmányban megkapott". De vajon hogyan lehet egy jogosítványt megélni? S lehet-e jog helyett egy jogosítványt *gyakorolni*?

A jogosítvány — gépkocsivezetői engedély. Az alkotmányos jogokat viszont tudtommal kivívni szokták, esetleg érvényt szerezni nekik, nem pedig engedélyt kérni rájuk.

*

Kedves íróbarátom írja a Grimaszban XIV. Lajosnak a párizsi Vendome téren egykoron állott szobráról: „Ennek helyére került később az Austerlitznél zsákmányolt ágyúk anyagának felhasználásával készült, (...) Napóleon dícső haditetteit ábrázoló, negyvennégy méter magas oszlop, csucsán a Császár képmásával. Változnak az idők, 1814-ben ezt persze leszedték, s *IV. Henrikét tették helyébe."*

Hoppá! Tudtommal IV. Henrik lovasszobrát nem a Napóleoné helyére rakták, hanem ez utóbbinak a bronzanyagából (vagyis a zsákmányolt ágyúkéból) készítették, s a Pont Neufön — az Újhídon — állították föl, ahol ma is látható. (Azt a néhány, az uralkodóról szóló történeti munkát, például Voltaire *Henriade*-ját kivéve, melyet a szobor-ló hasába zártak.)

*

Népszabadság: „Zrínyi Miklós, mint tudjuk, 1660 és 1661 között írta Az török áfium ellen való orvosság című *hősi eposzát*. Ebben olvashatjuk a haragos költő és hadvezér szenvedélyes kifakadását: »Úgy hallom, Brazíliában elég puszta ország vagyon; kérjünk spanyol királytul egy-egy tartományt, csináljunk egy coloniát...«"

Eposz? Akkor ez az első olyan, XVII. századi hősi eposz, amely, mint látható, prózában íródott. Most már csak az a kérdés, vajon a Szigeti veszedelem vezércikk volt-e, avagy külpolitikai tudósítás.

*

Hosszabb idézet a Filatéliai Szemléből, annak is *Bélyegkabaré* (?) című rovatából:

„CSIPESZ ÚR: **Az a jó édes Timár György.** ***(Előhúzza zsebéből a Ludas Matyi 1987. november 18-iki, szépen összehajtogatott számát, és odaadja Lupe úrnak.)*** **Ezt olvassa, mit ír a Baki baki hátán-ban!**

LUPE Úr: *(fennhangon olvassa):* Olyan Ady bélyegről ír a Filatéliai Szemle, mely »a halálozás fél évszázados jubileuma alkalmából« készült. Nos, tény...

CSIPESZ ÚR: Írja az a jó édes Timár György.

LUPE ÚR: *(olvassa tovább):* ...hogy **1969-ben volt Ady halálának ötvenedik évfordulója, de nem emlékszem rá, hogy bárkinek is kedve lett volna ebből az alkalomból *jubilálni*.**

CSIPESZ ÚR: Nem kell ahhoz Timár Györgynek lenni, hogy valaki tudja: a jubileum nem dáridót jelent. Talán emlékszik még, Lupe úr, az 1938. esztendőt Szent István jubileumi évének mondták. Pedig akkor Szent István halálának volt az évfordulója. A kilencszázadik. A püspökkar talán tudta, mit beszél."

Nos, a püspöki kar valóban tudta. Szemben Csipesz úrral, aki azt hiszi magáról, hogy szintén tudja. Pedig téved. A *jubileum* szónak ugyanis van egy egyházi, továbbá van egy világi értelme. Az egyházi értelemben vett jubileum Szent Évet jelent, s ilyen vonatkozásban még egy halálozási évforduló is szolgáltathat rá alapot. Világi értelemben azonban olyan kerek évfordulót jelöl, melyben az uralkodó érzelmi elem a *jubilatio*, az ujjongás. Nem tudok arról, hogy Ady halálának ötvenedik évfordulóját az Egyház annak idején Szent Évnek nyilvánította volna, következésképpen attól, tartok, hogy némi anyanyelvi tájékozódás még ráfér arra a jó édes Csipesz úrra a Bélyegkabaréból.

Timár György

MAI RÉPAMESE

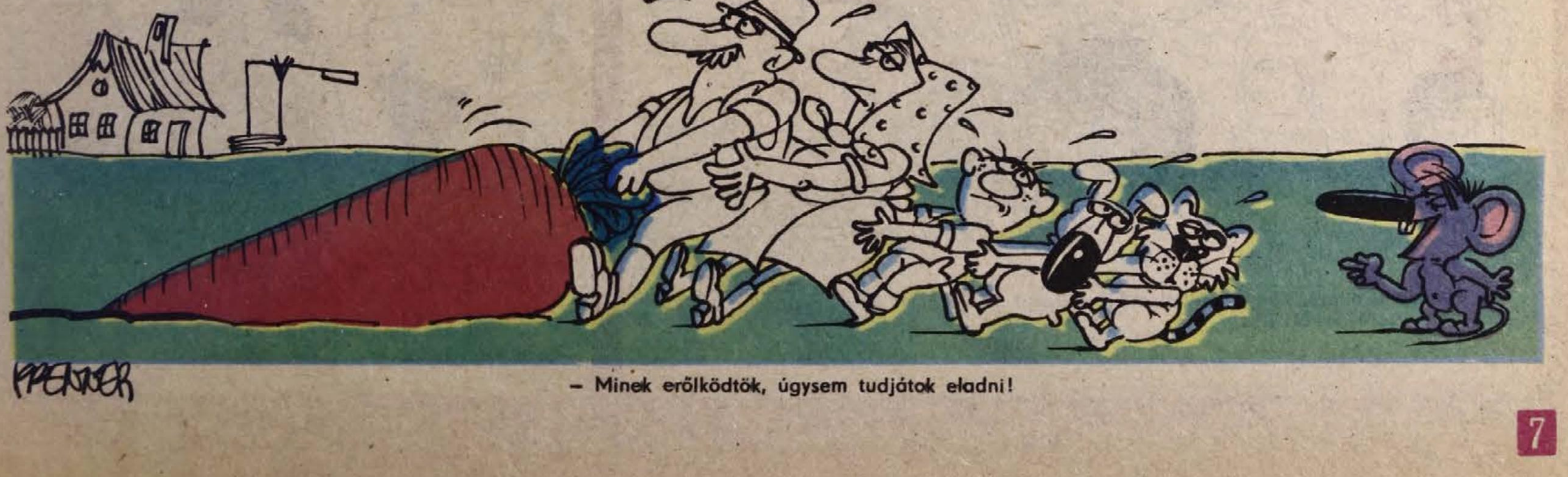

– Minek erőlködtök, úgysem tudjátok eladni!

TAVASZI NAGYTAKARITÁS

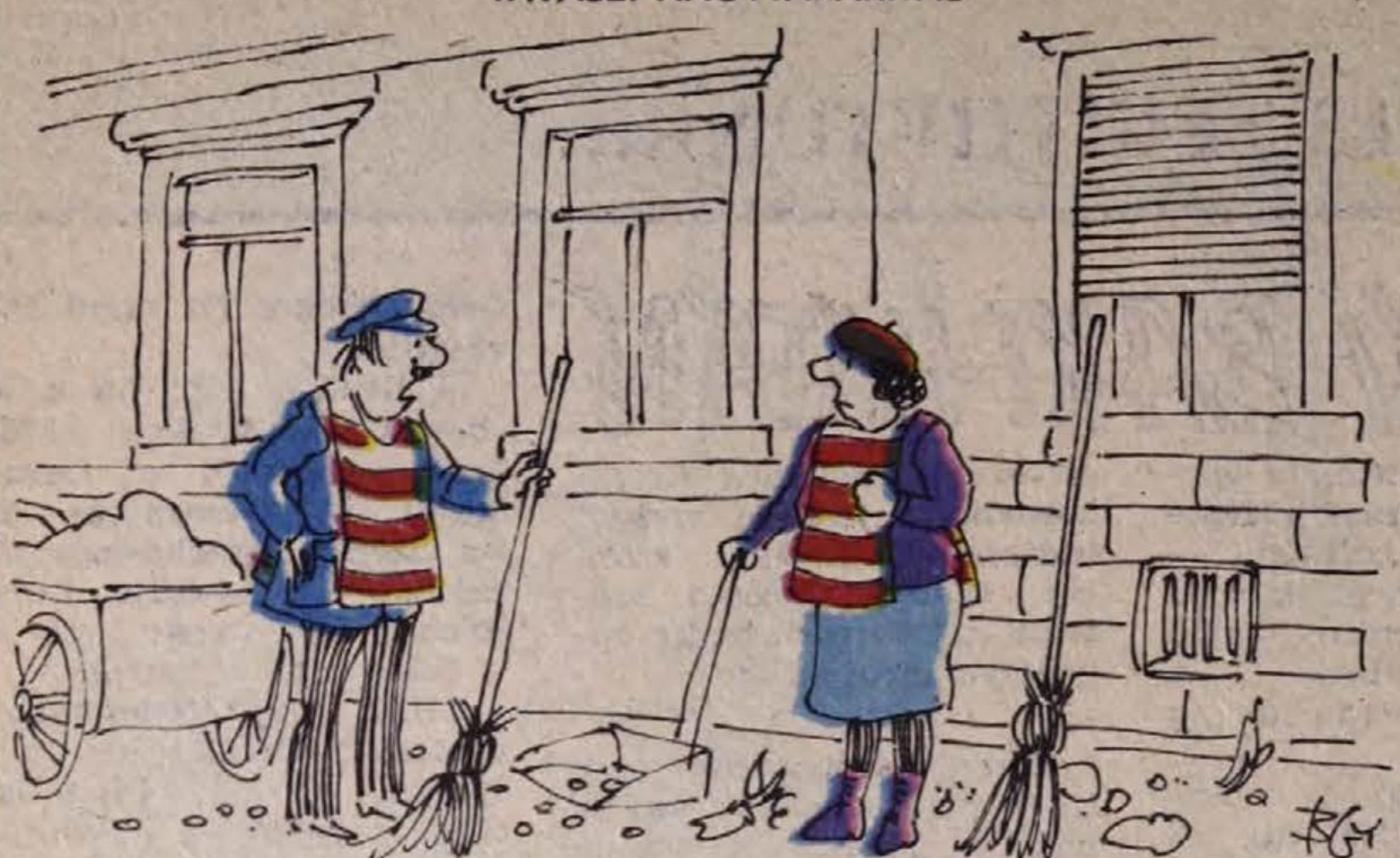

– Nem törődik a környezettel a jónép, szanaszét dobálja a tízfilléreseket.

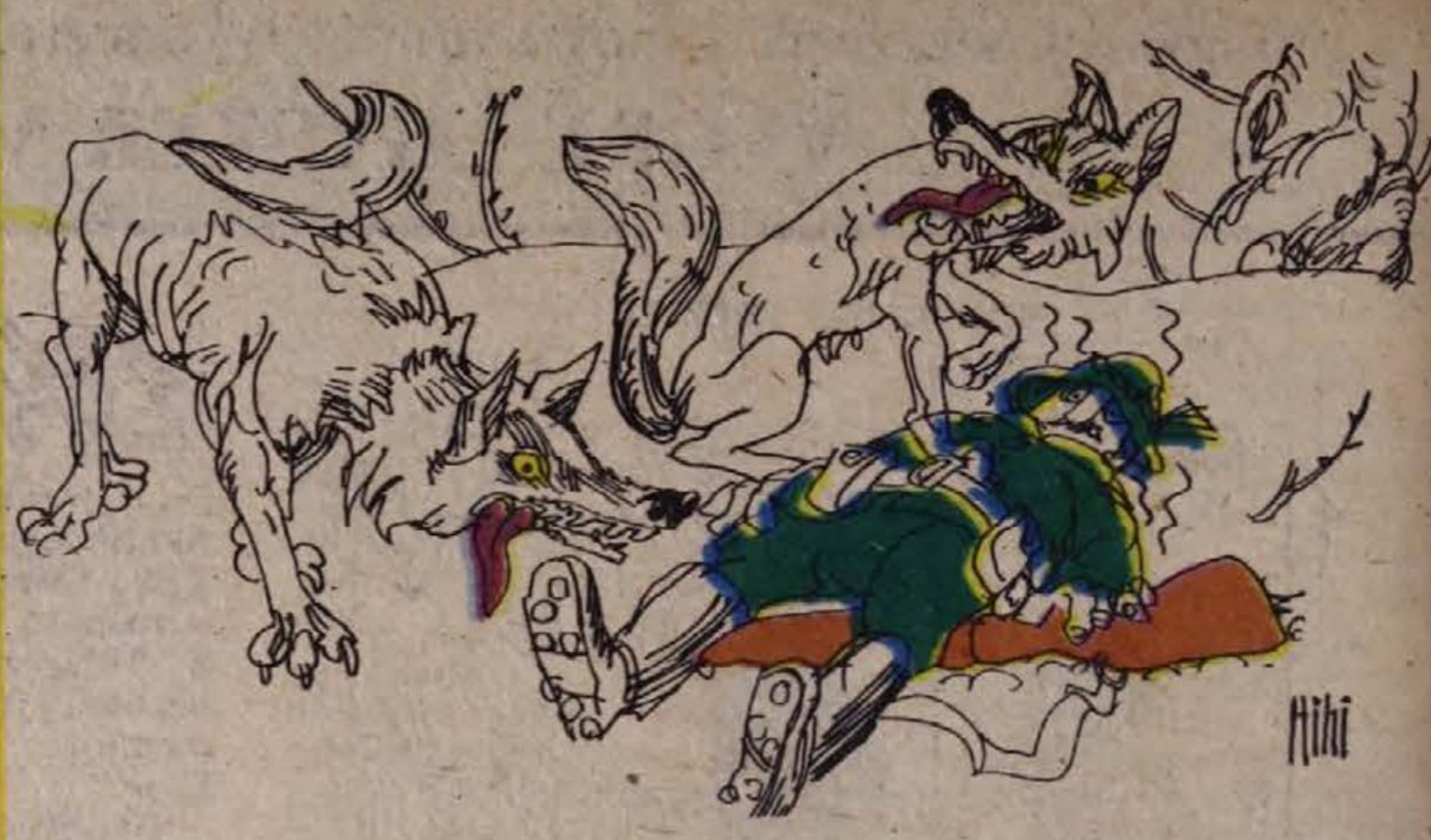

– Sajnos, valami szörnyűséges dezodort használ . . .

FOGYASZTÁSRA ALKALMATLAN

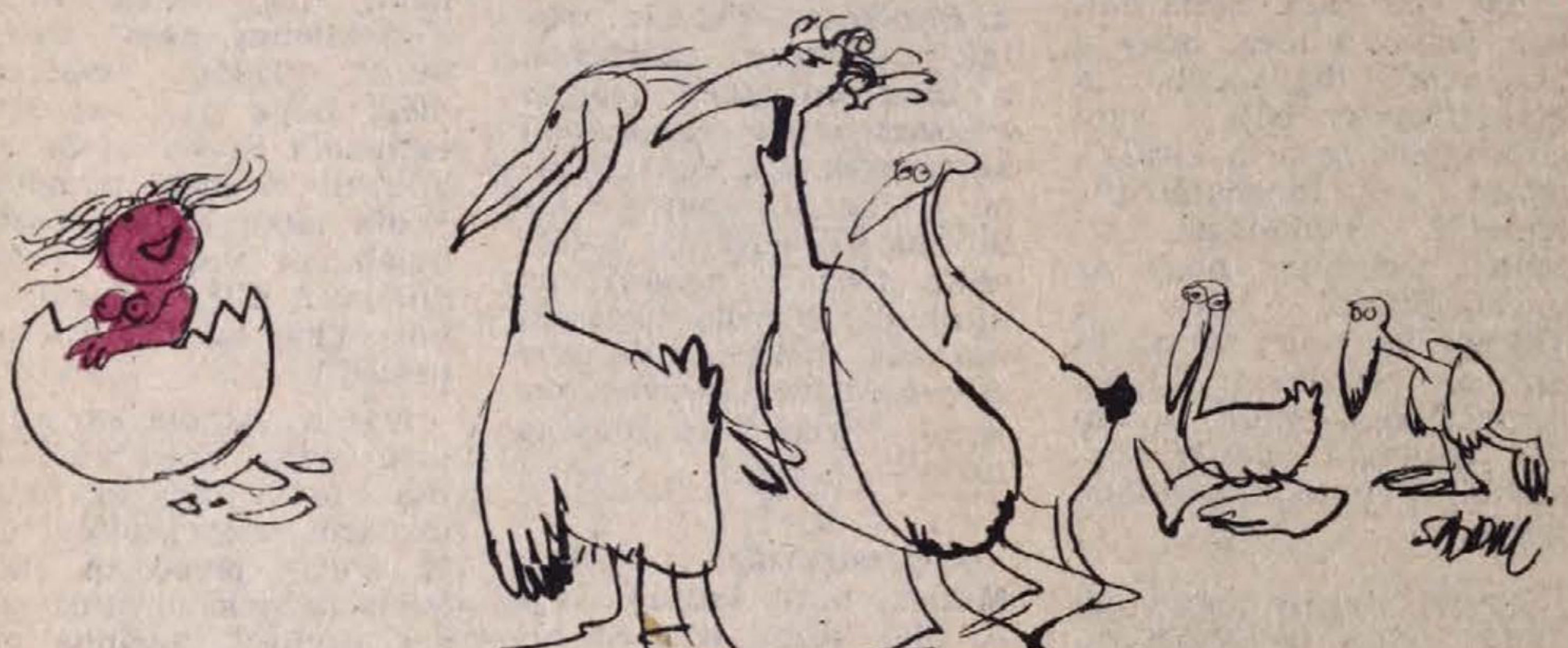

– Megőrülök, ez már a harmadik selejt!

MODERN FILOZÓFIAI IRÁNYZAT

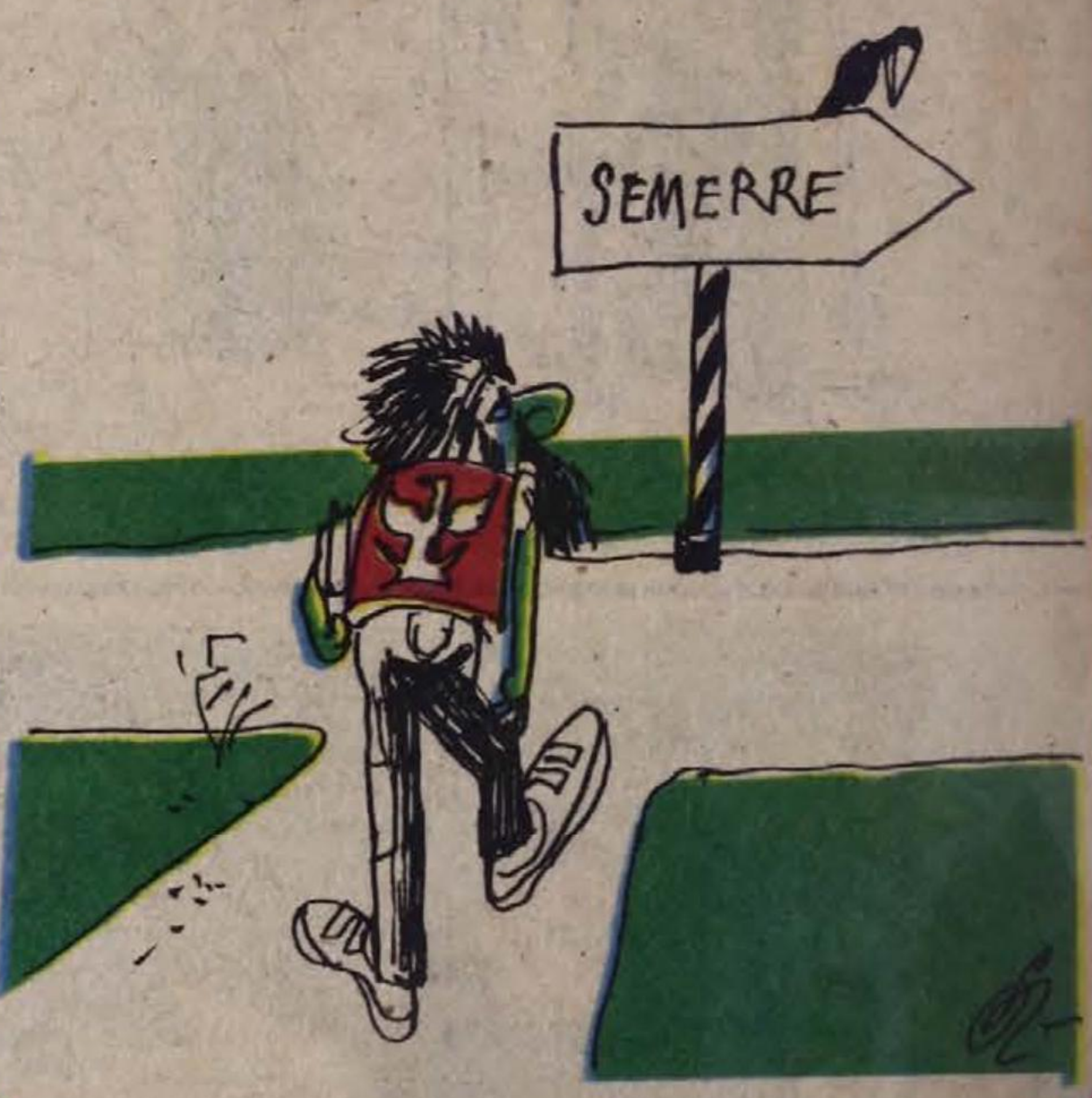

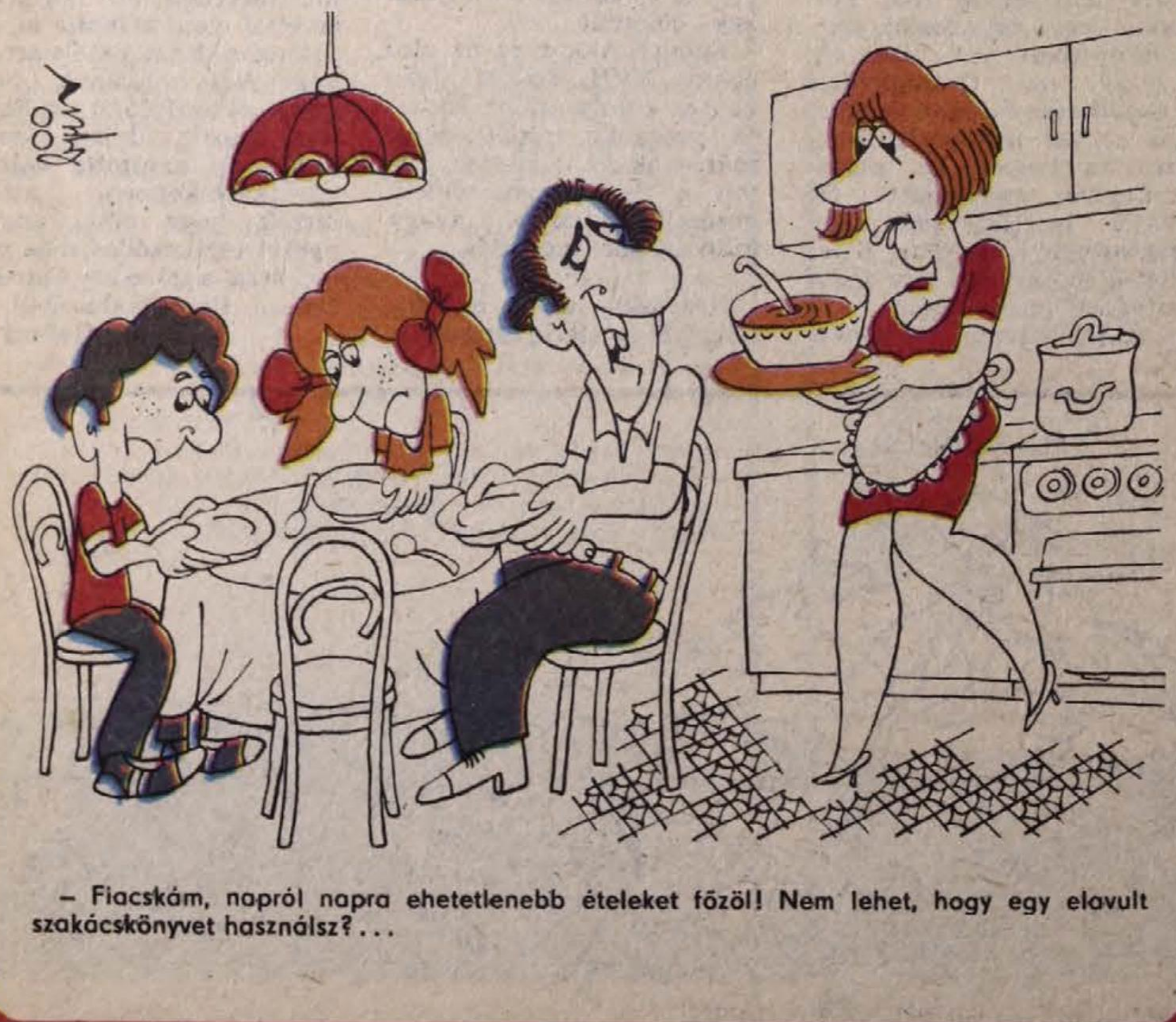

– Fiacskám, napról napra ehetetlenebb ételeket főzöl! Nem lehet, hogy egy elavult szakácskönyvet használsz? . . .

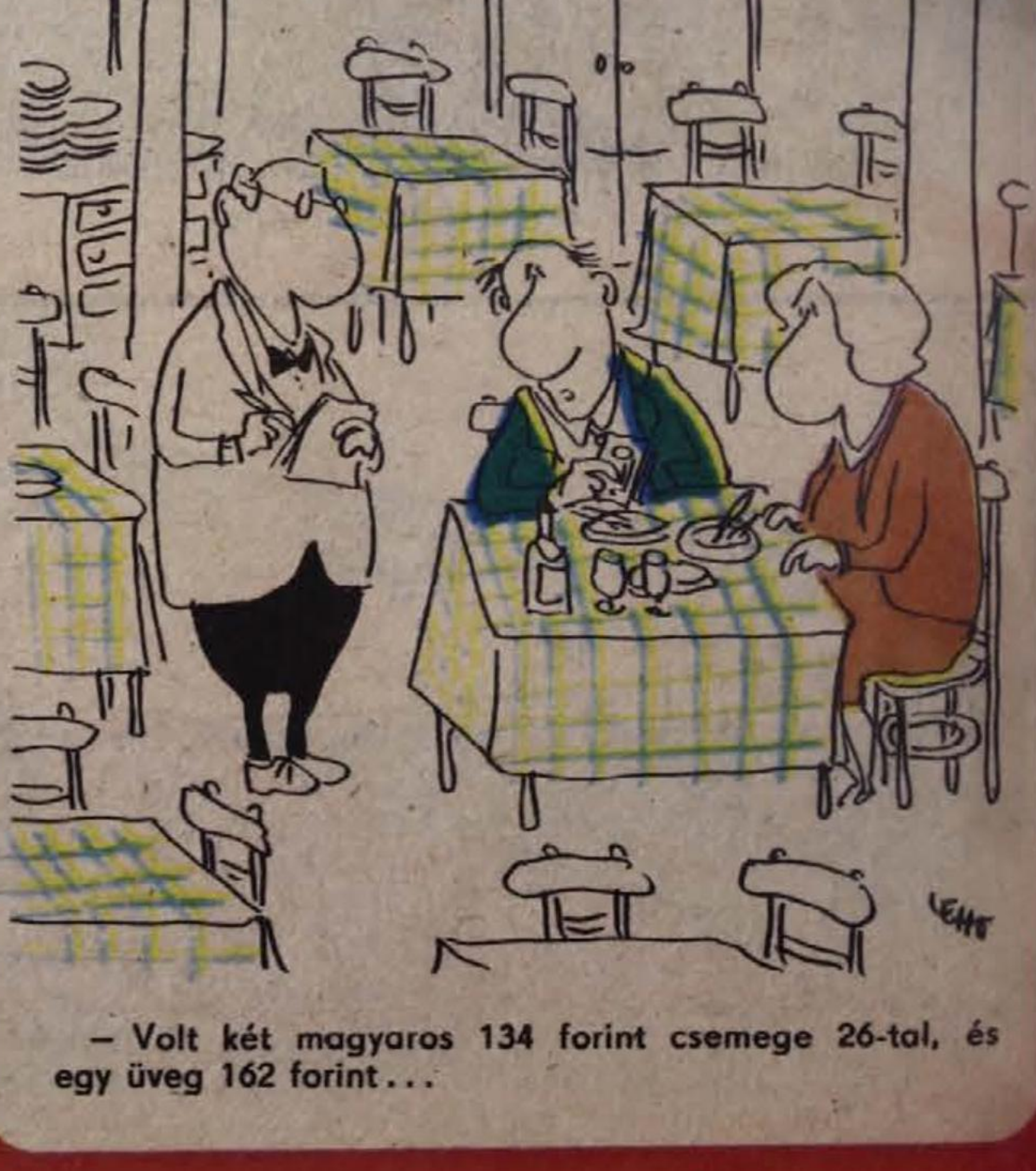

– Volt két magyaros 134 forint csemege 26-tal, és egy üveg 162 forint . . .

– Szétesnek a könyvek! De legalább egyszerre többen olvashatjuk.

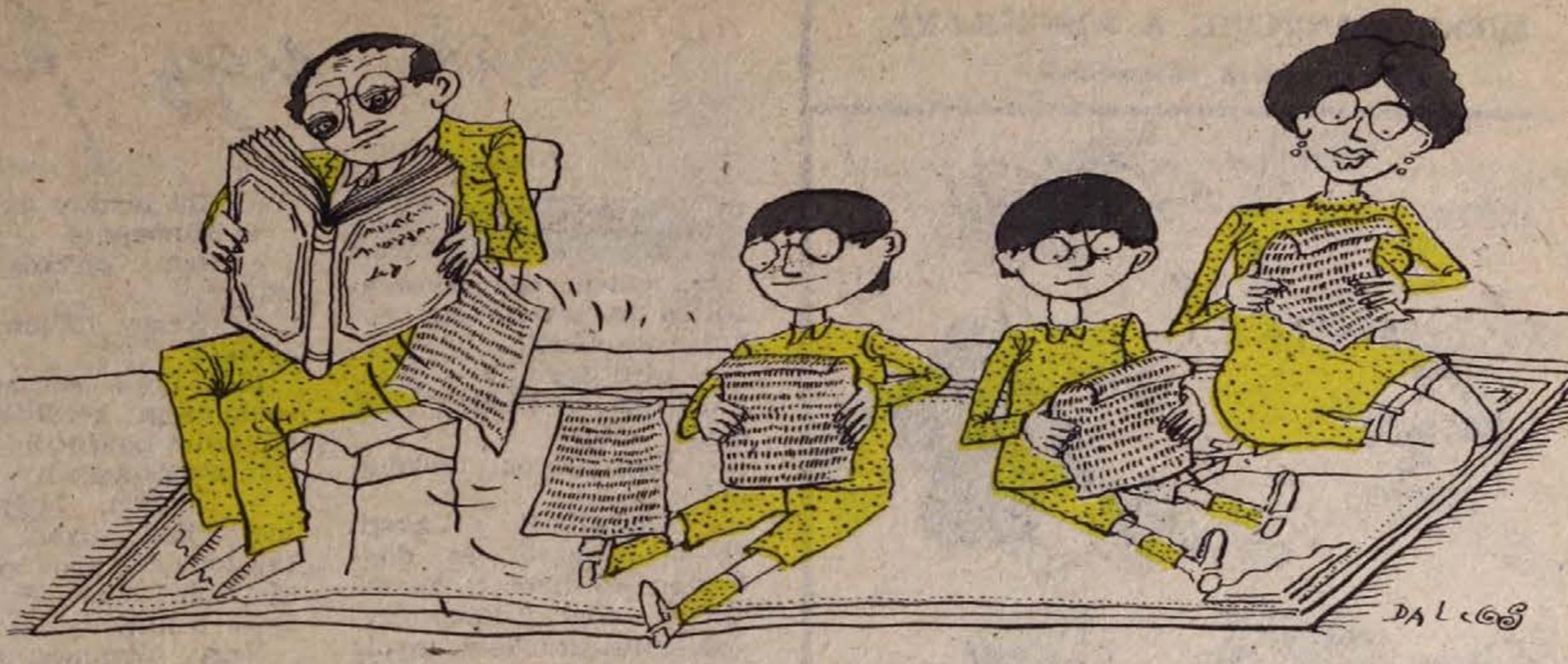

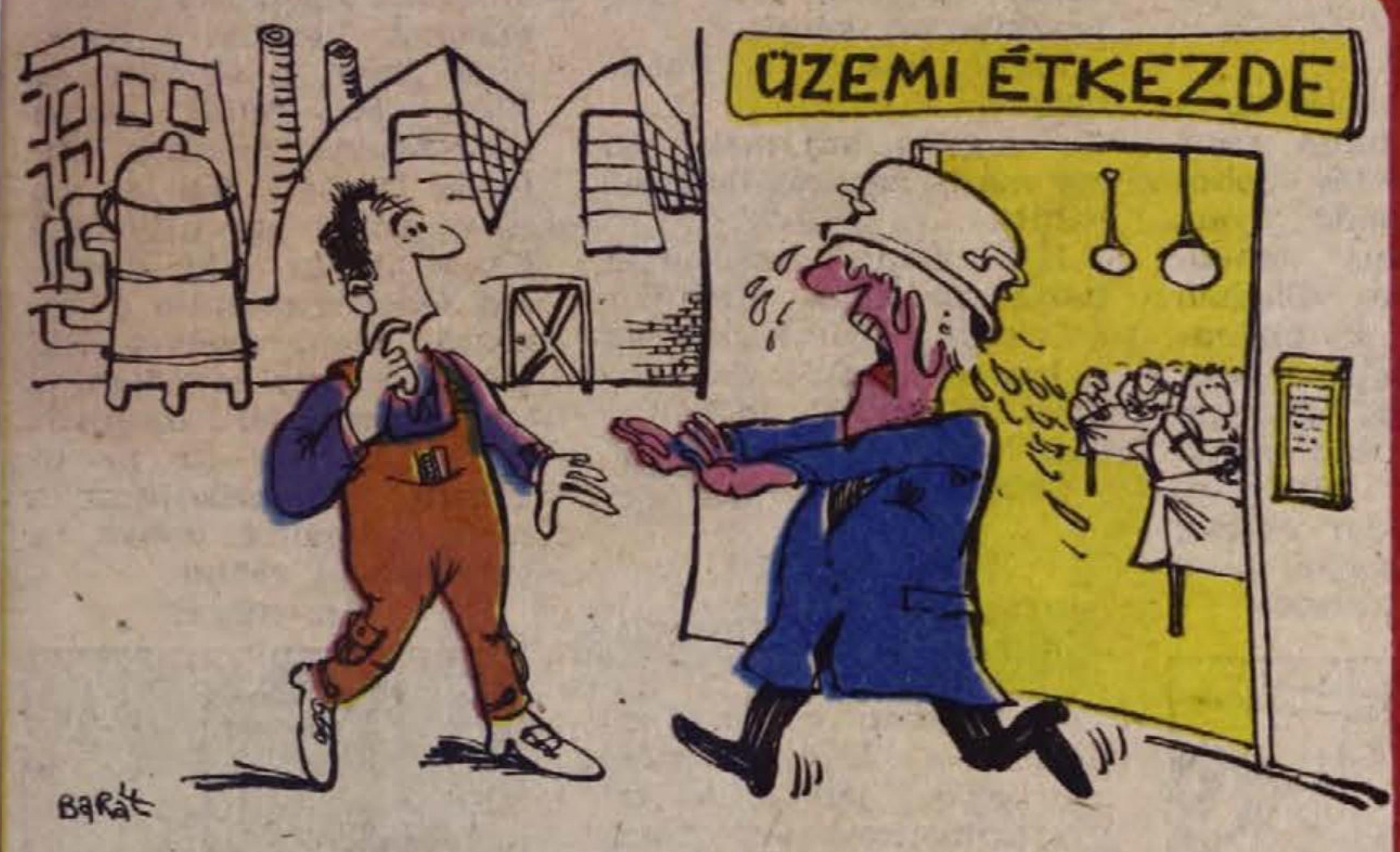
ÜZEMI ÉTKEZDE
BARÁT

– Merre találom a legközelebbi KÖJÁL-t?

ÖNKRITIKA

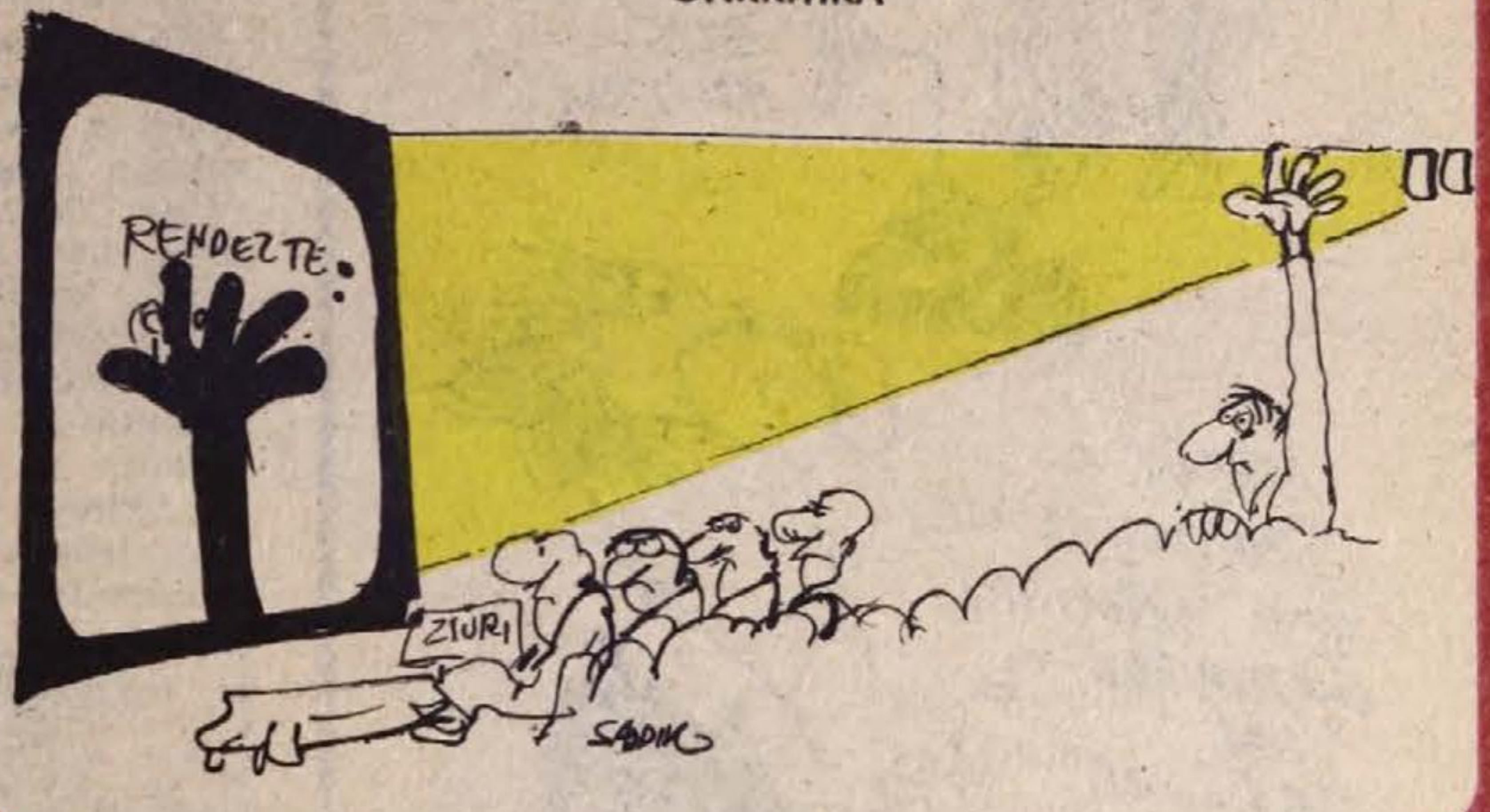
RENDEZTE:
ZSÜRI
SADIK

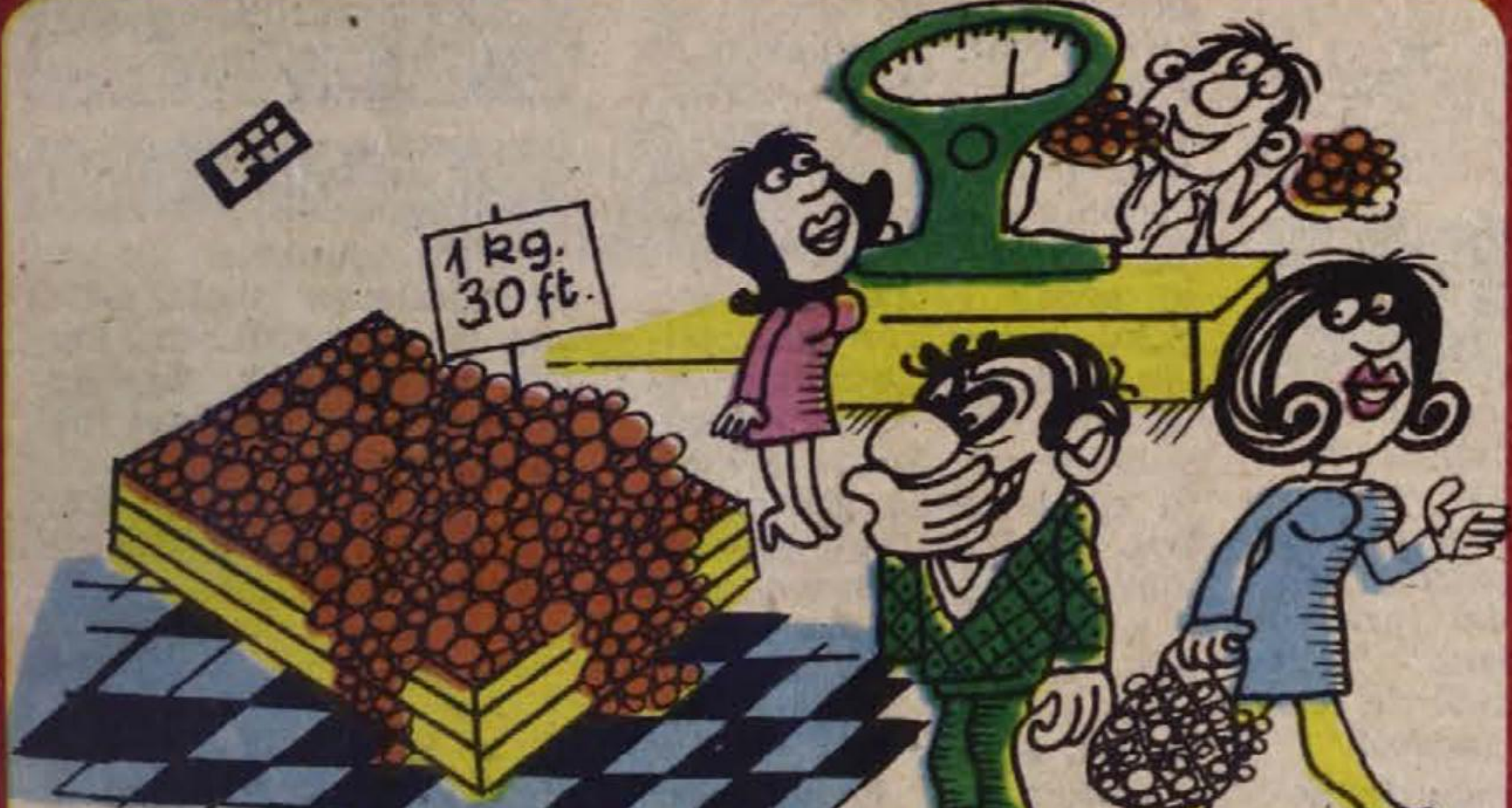

– Szép ez a kötözött szőlő.
– Legyen erős, uram, ez krumpli!

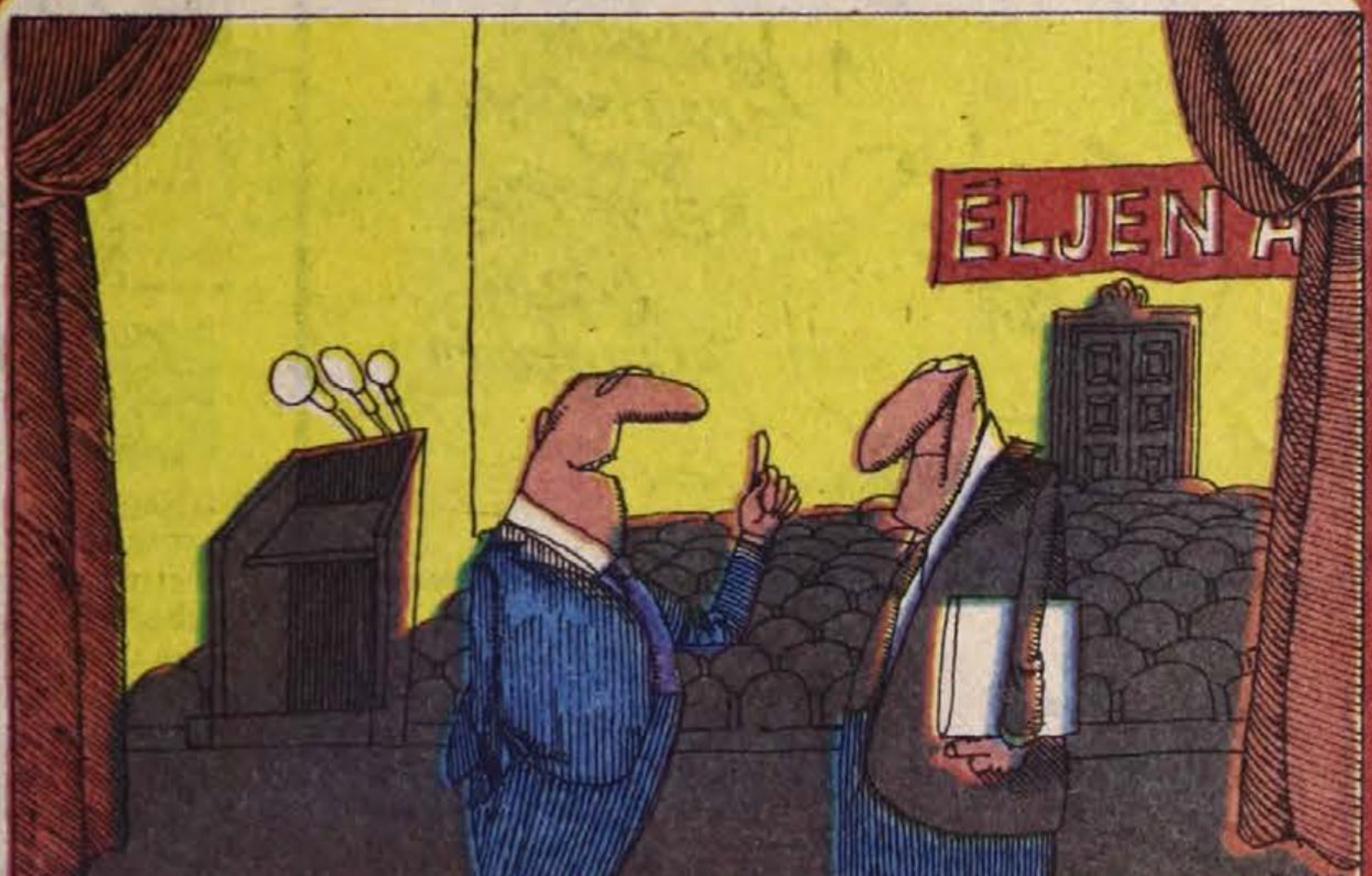
ÉLJEN A
DUNAI

– Az emészthetetlen szövegekhez tájékoztatót adtunk ki.

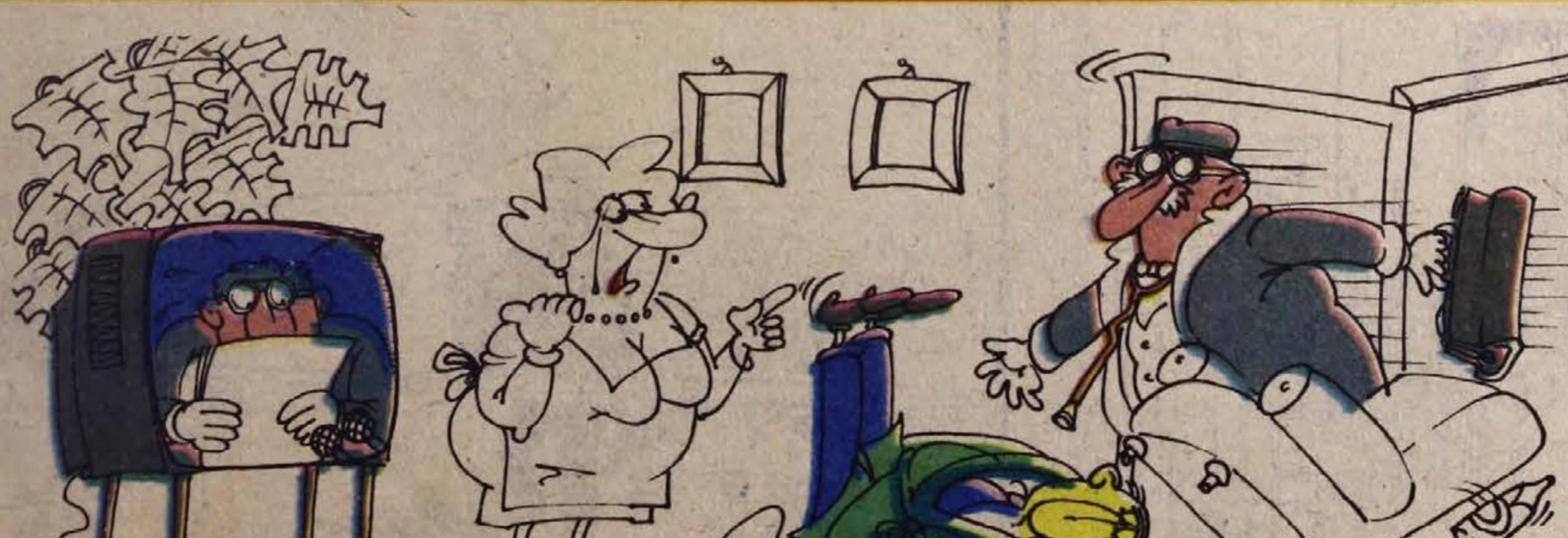

– Ezt már szegény uram sem tudta bevenni!

MIÉRT HIÁNYCIKK A JÓINDULAT?

(Illetéktelenek válaszolnak)

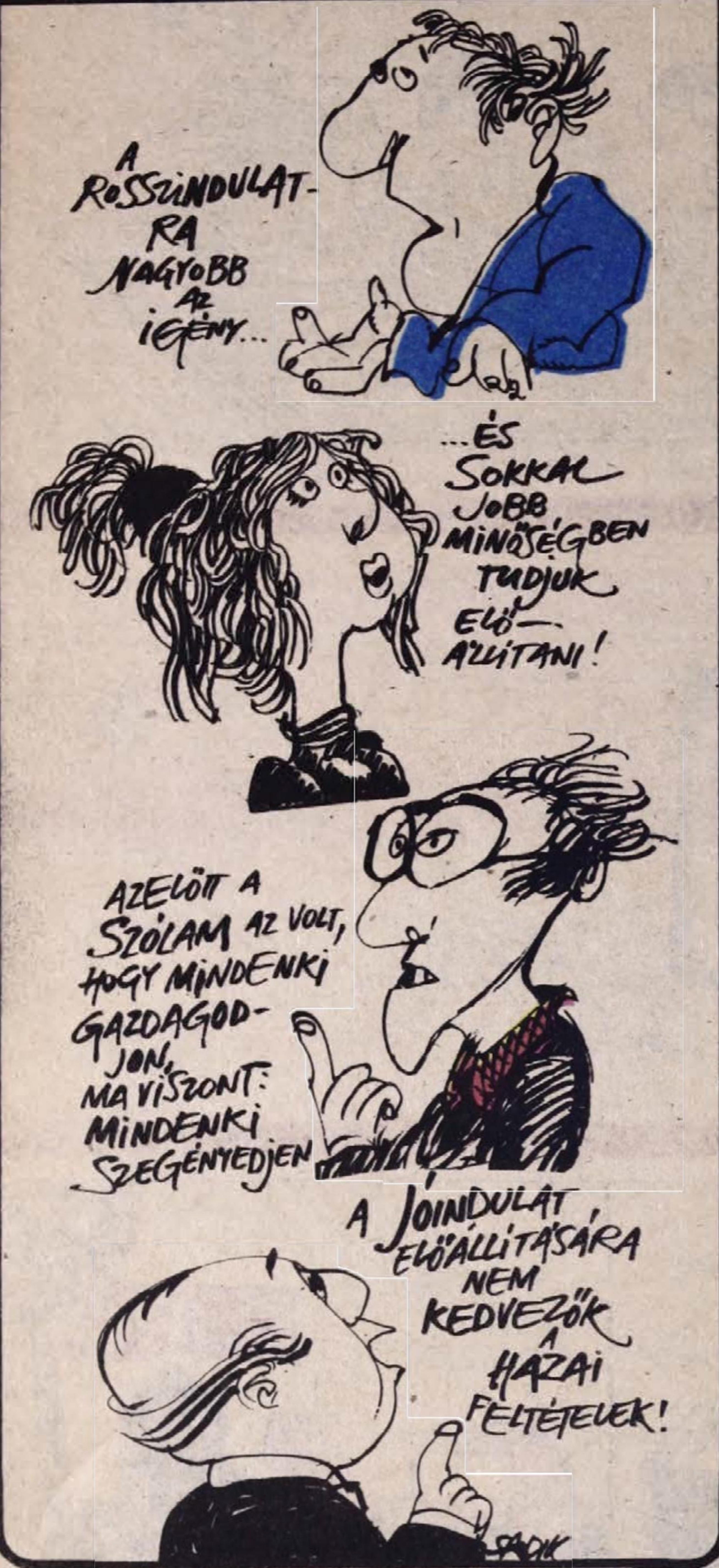
A ROSSZINDULATRA NAGYOBB AZ IGÉNY...
...ÉS SOKKAL JOBB MINŐSÉGBEN TUDJUK ELŐÁLLÍTANI!
AZELŐTT A SZÓLAM AZ VOLT, HOGY MINDENKI GAZDAGODJON, MA VISZONT: MINDENKI SZEGÉNYEDJEN
A JÓINDULAT ELŐÁLLÍTÁSÁRA NEM KEDVEZŐK A HAZAI FELTÉTELEK!
SADIK

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— A zeneiskola igazgatója így szól a tanítványokhoz:

— Kedves gyerekek, ma ünnepeljük Wolfgang Amadeus Mozart születésnapját. Kegyeletből ma egyetlen művét sem játszuk el...

Csak úgy firkálgatok

DESSZERT

Bementem egy édességboltba és kértem egy doboz csokoládét.

— Mit tetszik? — bámult rám a kedves, ifjú eladó hölgy.

— Egy doboz csokoládét.

— Csokoládét — akadt el a lélegzete és döbbenten körülnézett az üzletben, ahol huszonnégyezer-kilencszázhetvennyolc doboz édesség volt körülötte. Azután felragyogott:

— Desszertet tetszik gondolni?

— Hát persze.

Készségesen nyújtotta a dobozt, most tudta meg, hogy a desszertes dobozokban csokoládé van, (vagy legalábbis lehet). Mert hát olyan világban élünk, amikor a málnaszörp üdítő ital, a bableves ételféleség, a zokni pamutáru, a pénz pénzeszköz, a bér bértömeg. És akinek mindez esetleg nem tetszik, ugorjon ki a nyílászáró szerkezeten.

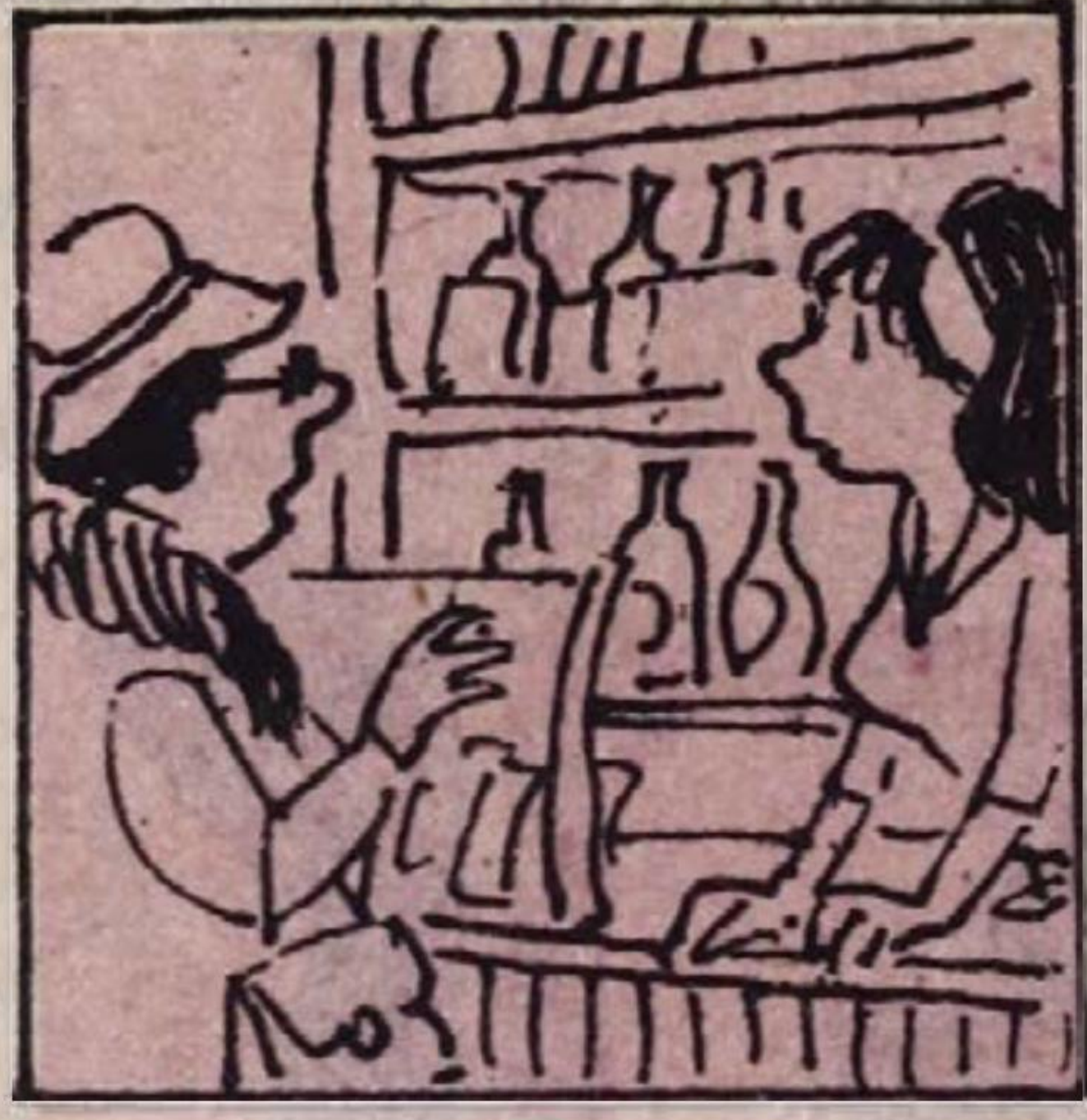

JÓTETT HELYÉBE...

Reggel fél nyolc, valamikor Éjjel-nappal Közértnek nevezett csemegebolt a Rákóczi út, Körút sarkán. Felvágottas pult. Sovány, munkába igyekvő nő harminc deka virslit kér. Az ifjú eladó felvesz a földről egy zacskót.

— Csak nem akarja nekem abba a piszkosba...

— Hol piszkos ez?

— Mindenhol.

— Nem piszkos, csak zsíros.

— Kérem, adjon tiszta zacskót.

Idős úr a sorban, akit senki sem kérdezett, aki szeretne bevágódni Eladó Őhatalmasságánál:

— Örüljön, hogy ilyet kap. Van olyan ország, (megnevezi) ahol csak újságpapír van és virsli sincs benne.

Nagy, általános röhögés.

Sovány nő:

— Legyen szíves, adjon tiszta zacskót, mert panaszkönyvet kérek.

Másik eladó, a fiatalhoz:

— Ugyan, adj már neki egy másik zacskót, ha ilyen háklis.

Ifjú eladó most már tiszta zacskóba átnyújtja a virslit. Azután felveszi a koszos zacskót, és abba méri a csülköt Idős Úrnak.

Örül a lelkem.

VIDEOKLIP

Tévedésben voltam: azt hittem, a videoklip múló marhaság, játék. A mi gyermekkorunkban még nem voltak ilyen technikai csodák, de volt kaleidoszkópunk, egy papírhenger végén tükörcserepeket és gyöngyöt forgattunk s álmélkodtunk a színeken és alakzatukon. Most a képernyőn jelennek meg a csodaképek, egy törött konyhaablakon bezuhan egy biciklizö majom, motorcsónak orrán kinő egy kókuszpálma és hat pucér leányzó hintázik az ágakon, őket kergeti főzőkanállal egy kukta, a kukta egyik lábán görkorcsolya, másikon egy hintázó papagáj. És közben szól a rock és rángatózik minden. Nem baj, elmúlik, mint a bárányhimlő, oltani se kell ellene.

Hittem én. És mit tesz a sors? Egyik vasárnap a rádióban megszólaltatták a videoklip magyar atyját és ideológusát, (a nevét sajnos nem jegyeztem meg, majd felírja a történelem), — és megtudtam, hogy a videoklipnek eszmei mondanivalója és üzenete is van, zaklatott korunkban ez ad nyugtalanító életérzést az ifjúságnak, amely a Gutenberg galaktikából átlép az Újba, a Nagyszerűbe, ahol nem kell gondolkozni, csak tátva felejtett szájjal bámulni a szivárványról lehulló vízilovat, a mosdatlan és ordítozó, tépett zakójú dalnokokat. Vesszen a Karenina Anna, a Guliver, az Iliász és Petőfi összes költemények, minek a Biblia és Dante Pokol-ja, van itt új pokol, egy üstdobból kiugró hölgy, aki meztelen fenekét mutatja a nézőnek, majd nyelvét ölti, elfűrészel egy kávédarálót, egy bokszoló férfi megnyúz egy kiskutyát, itt az új galaxis, a csodakultúra, a jövő, a motor rohan, a versenyautó rohan.

És az ész megáll.

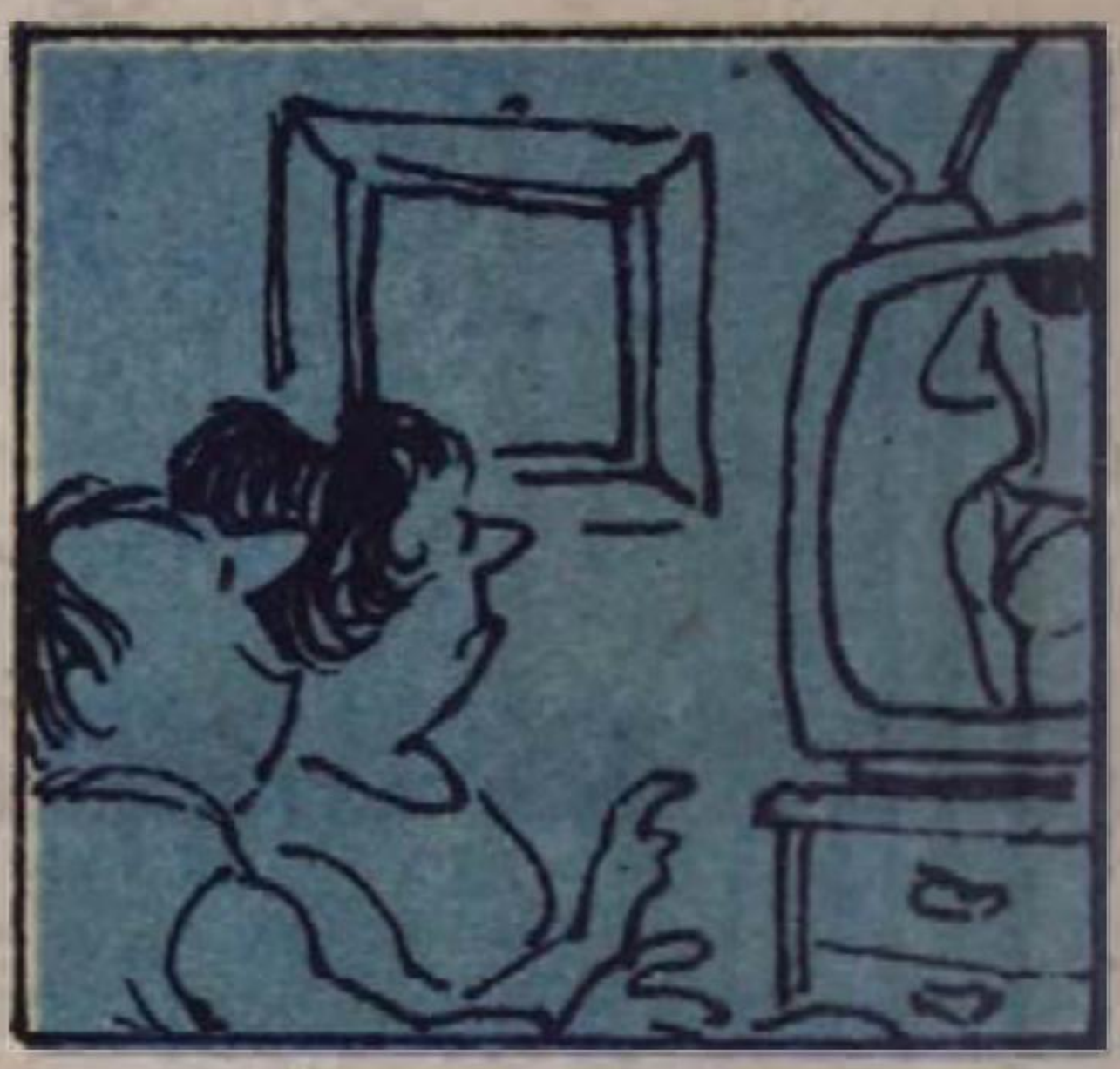

ISKOLA

Szomszédunkban van egy általános iskola. Értesítővel a kezükben jönnek ki a srácok. Egy apró legény elkeseredve panaszkodik:

— Hiába kértem Edit nénit, hogy bruttósítsa fel a kettesemet...

Fehér Klára

FALUGYŰLÉS

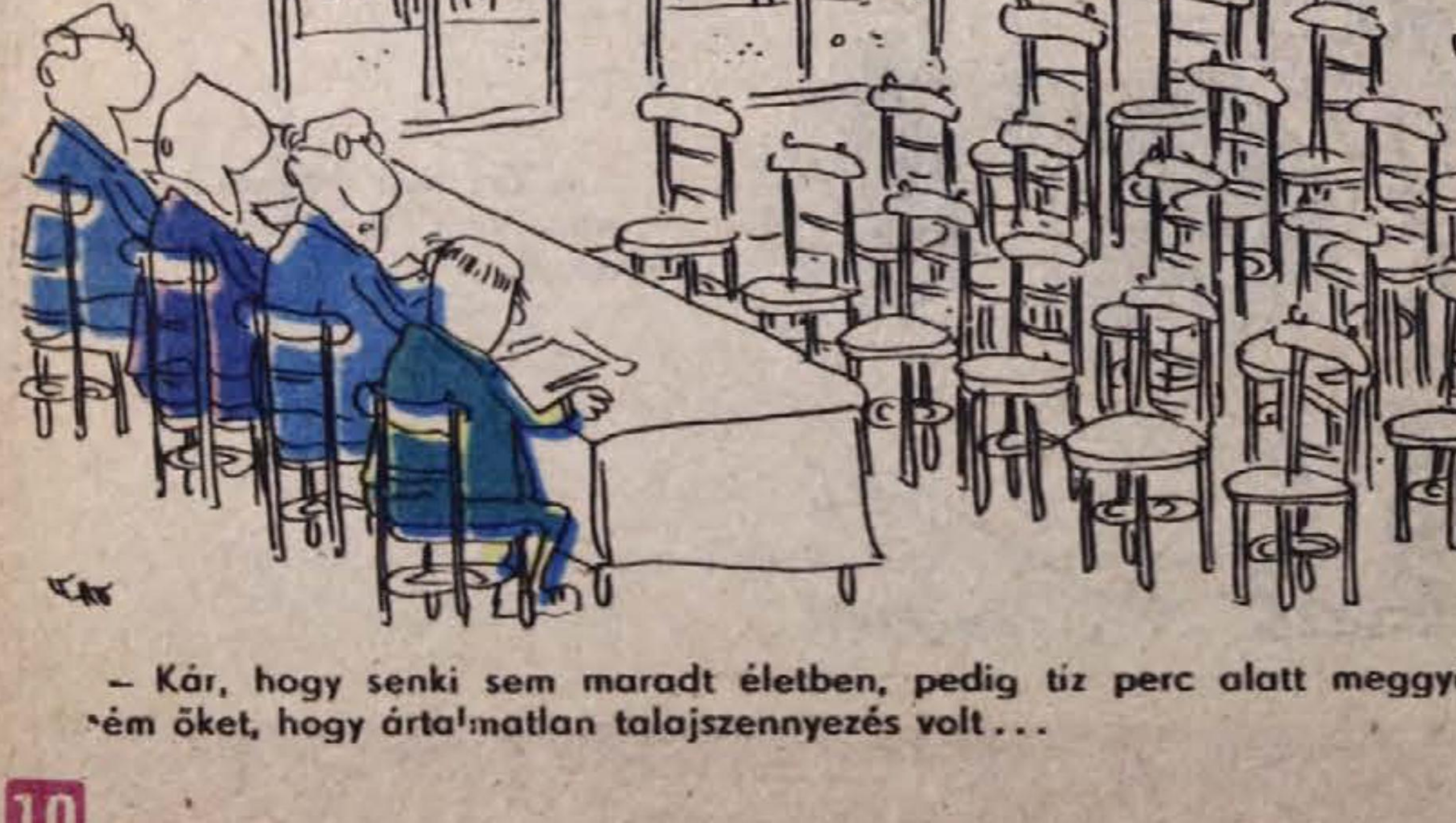

– Kár, hogy senki sem maradt életben, pedig tiz perc alatt meggyőztem őket, hogy ártalmatlan talajszennyezés volt...

CSALÁDEGYESÍTÉS

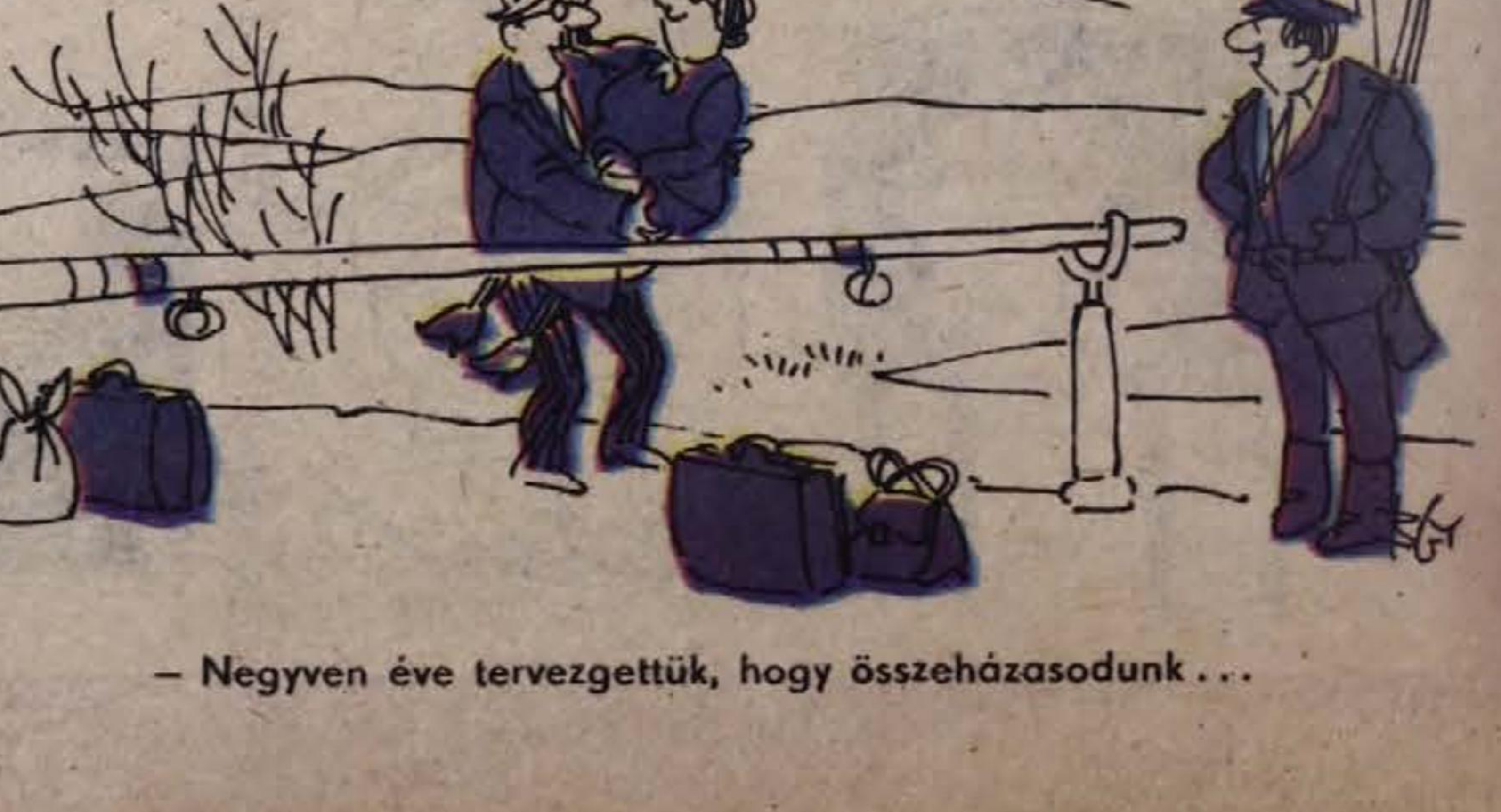

– Negyven éve tervezgettük, hogy összeházasodunk...

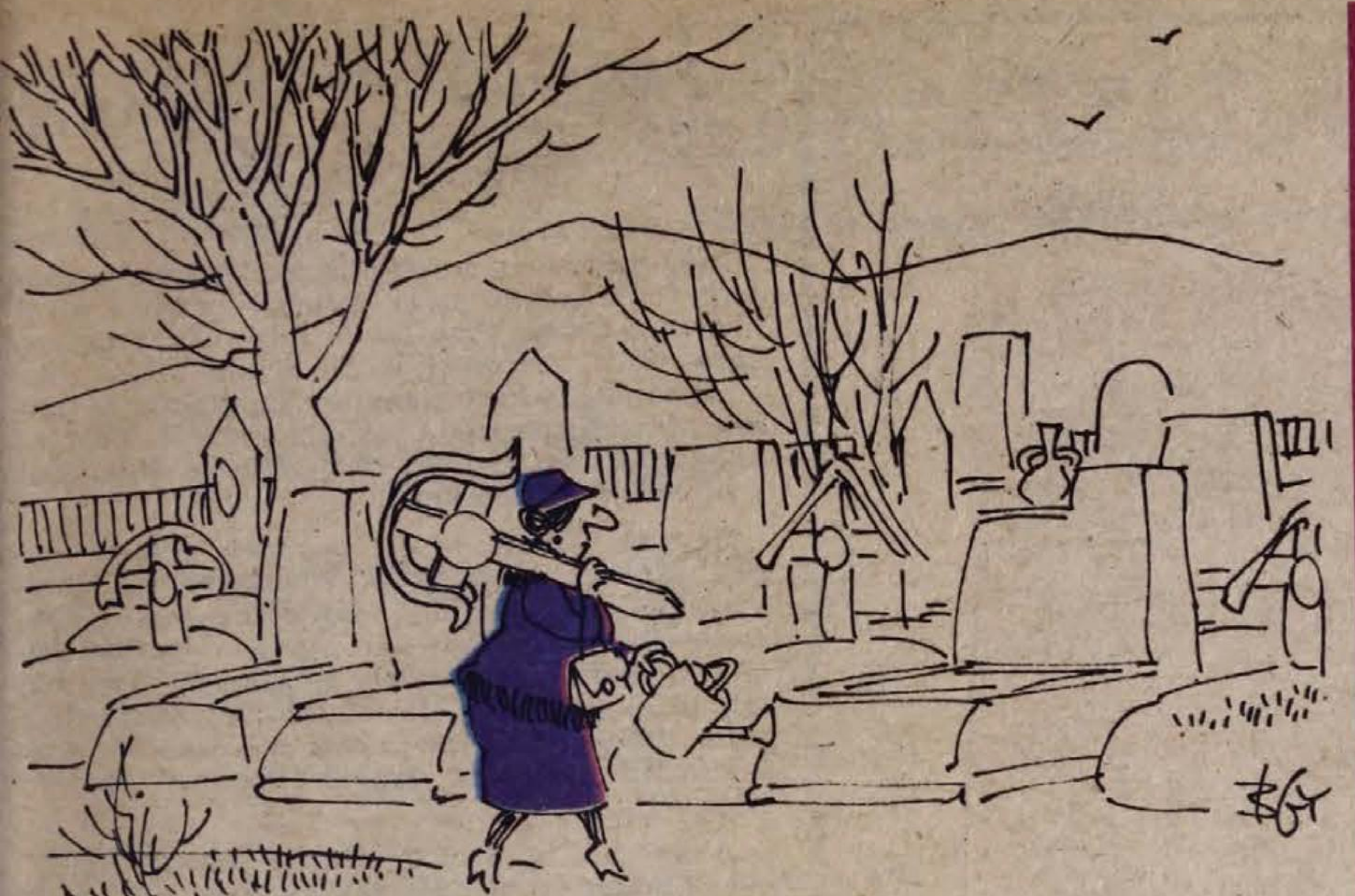

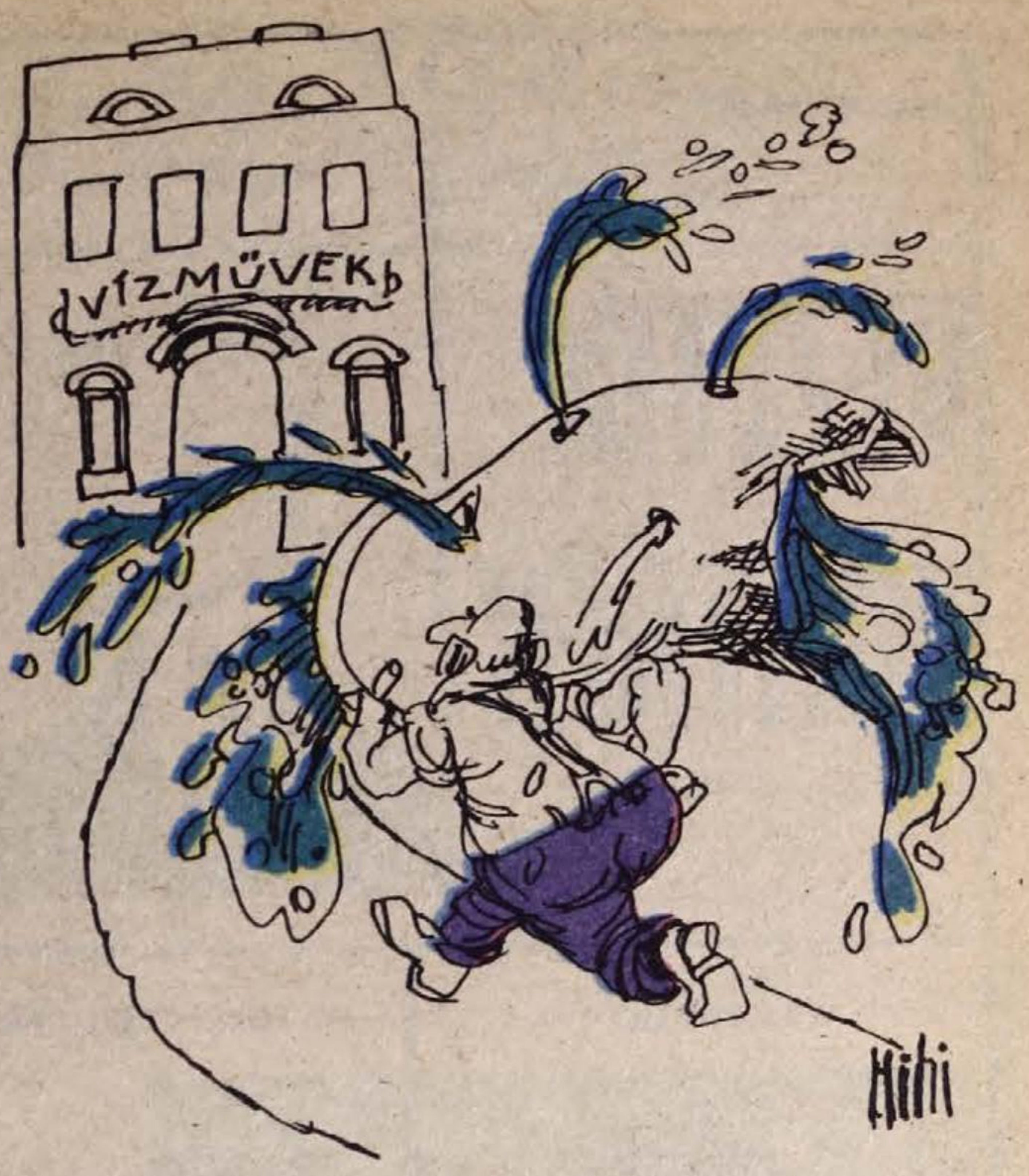
VÍZMÜVEK
Hihi

BRENNER,
HEGEDŰS,
DUNAI,
DALLOS,
SAJDIK,
FÜLÖP

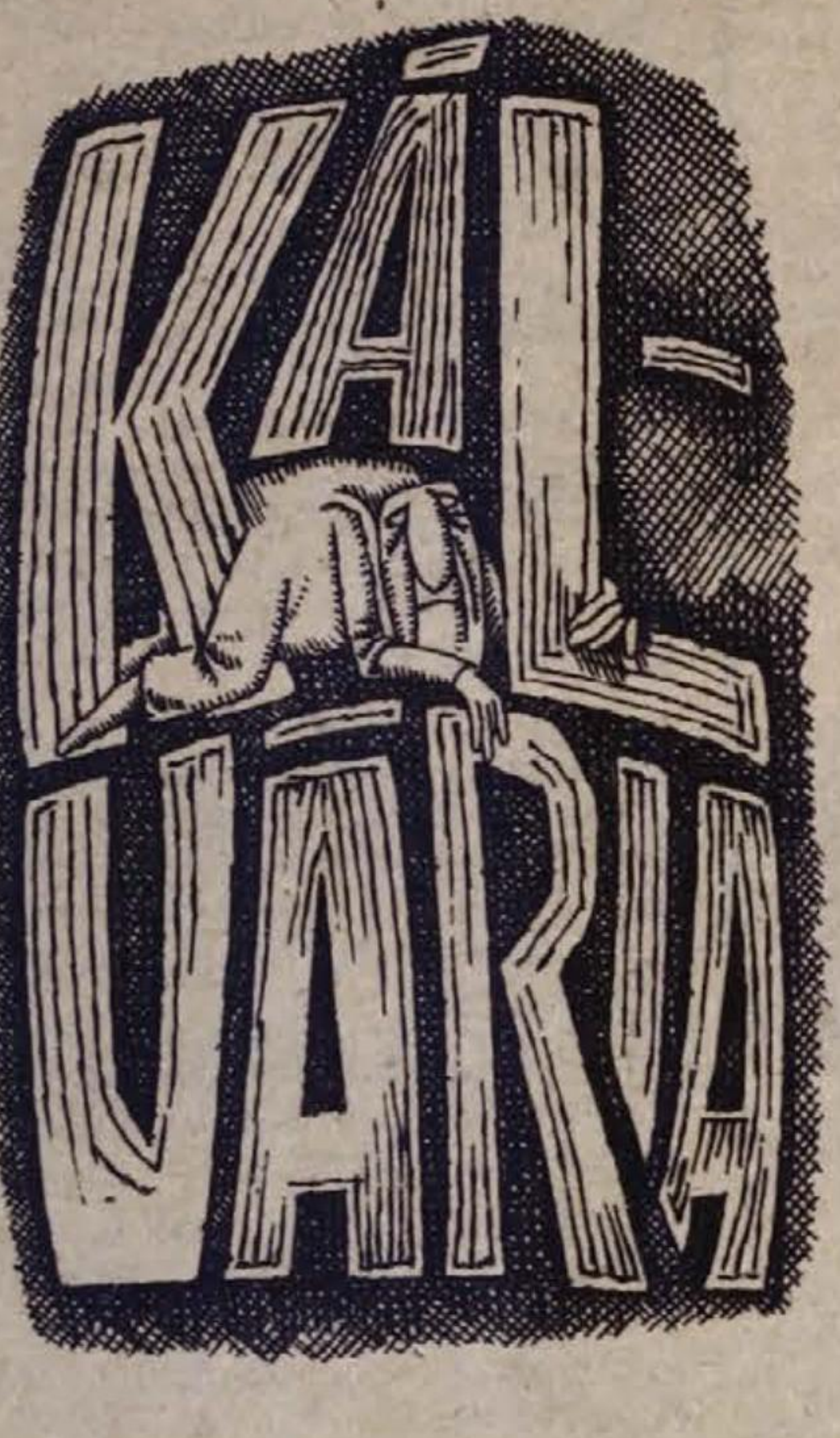

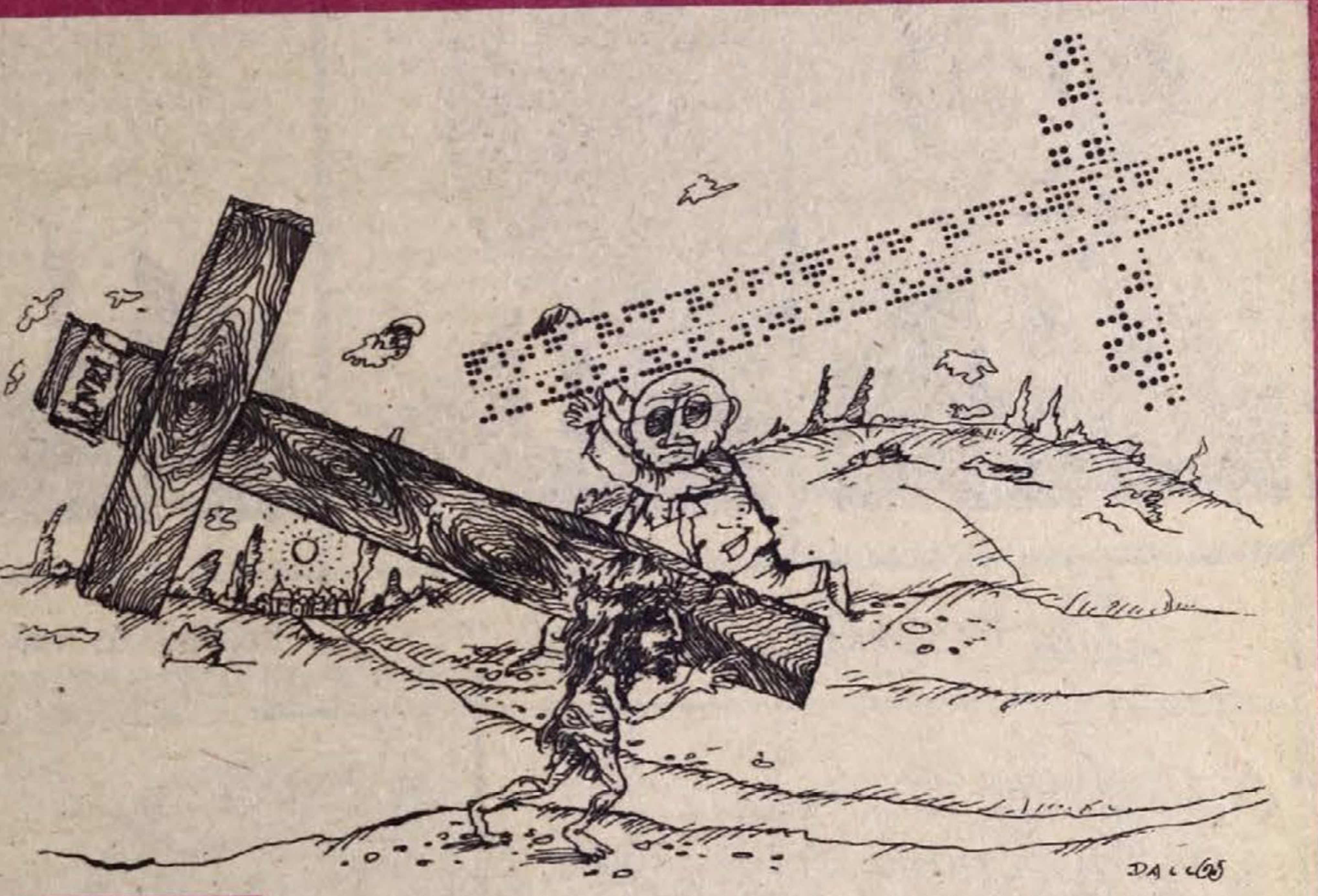
INRI
DALLOS

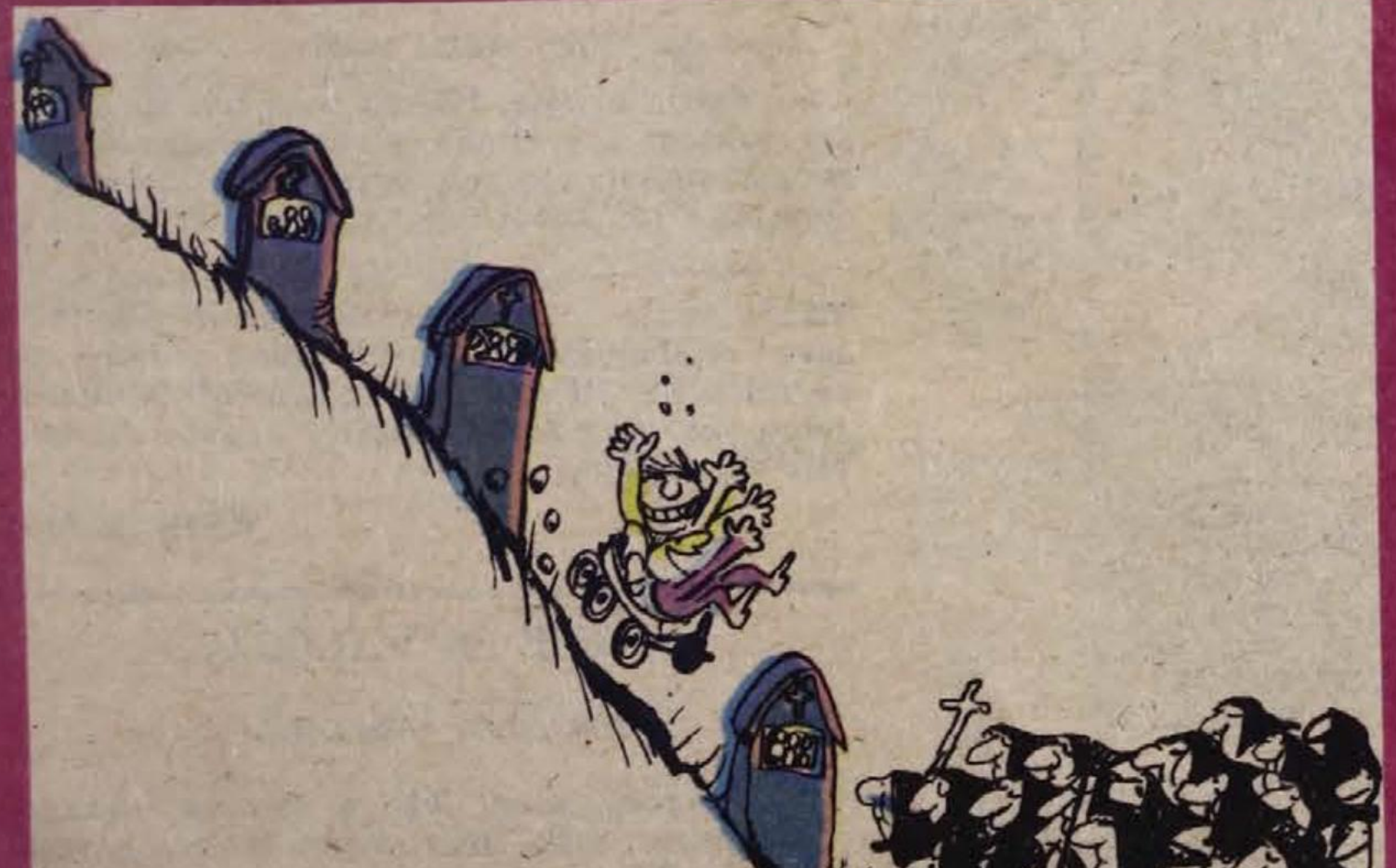

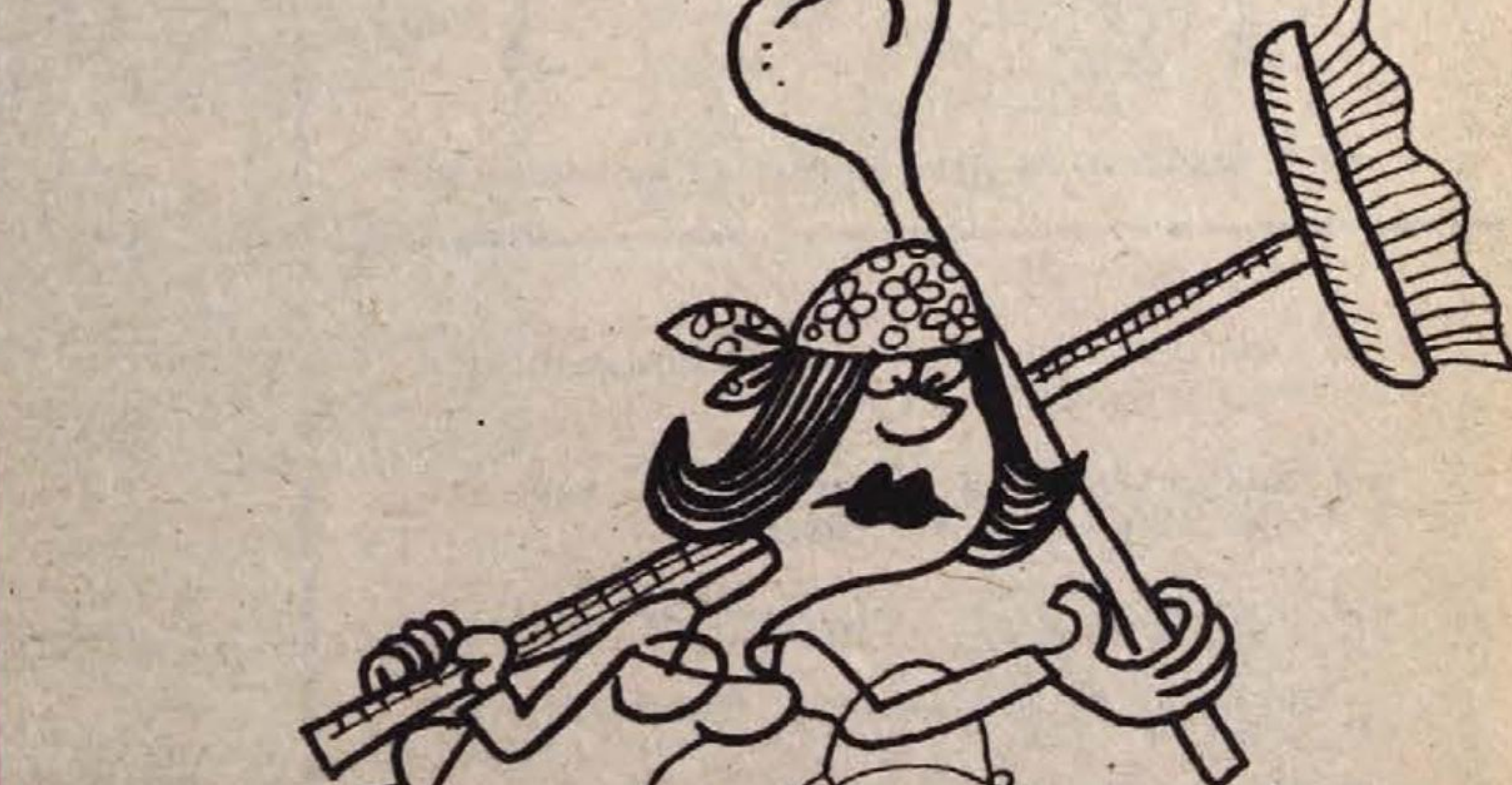

DALLOS JENŐ:

VEZETŐI PORTRÉK

A ZÁRKÓZOTT

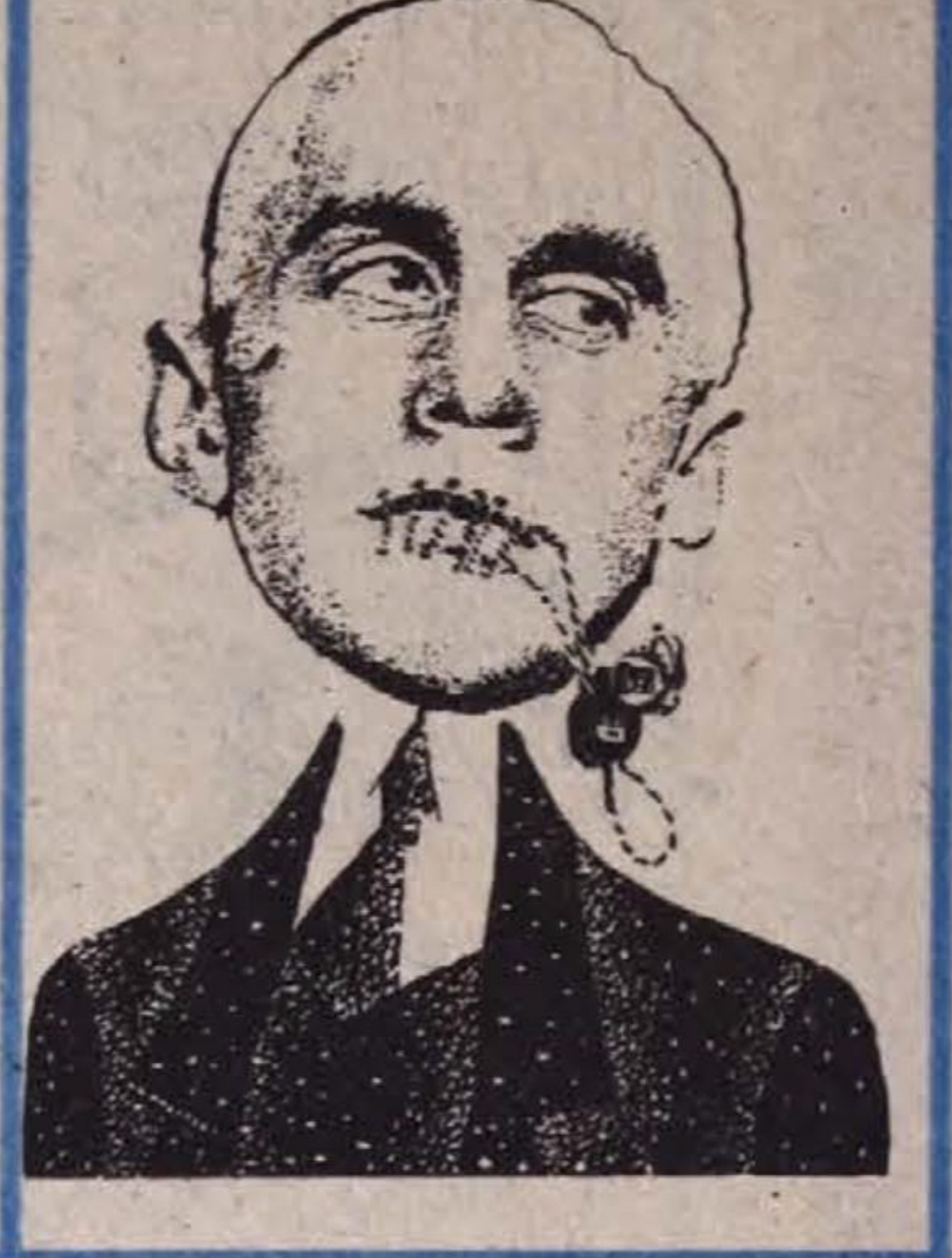

A MODERN

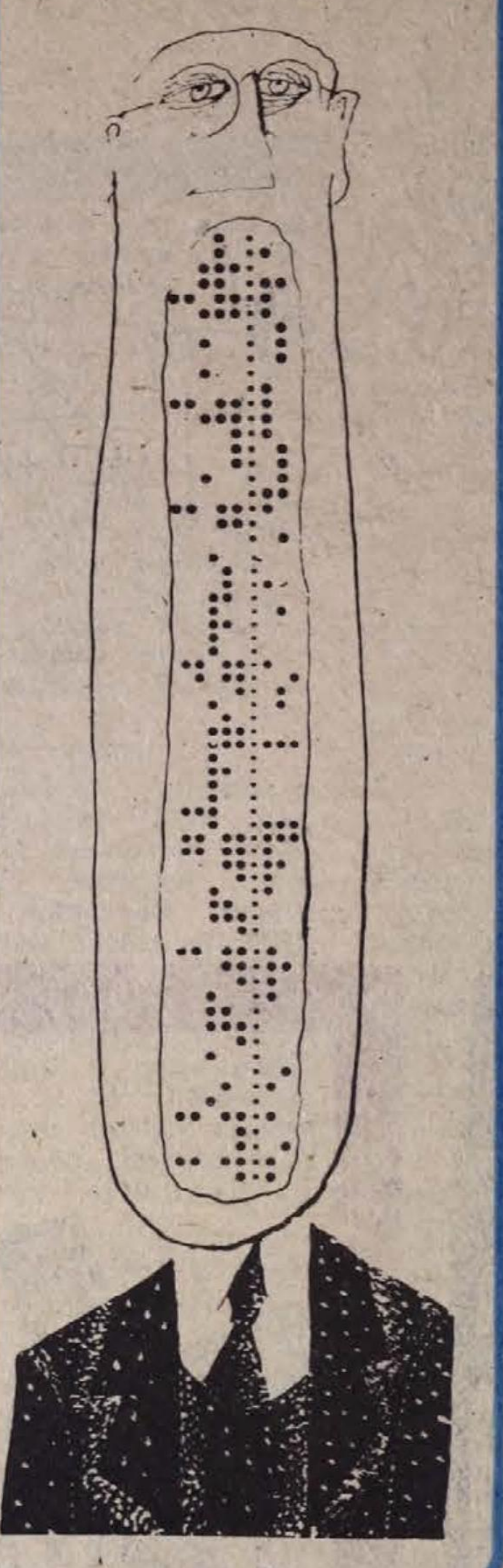

A FANYALGÓ

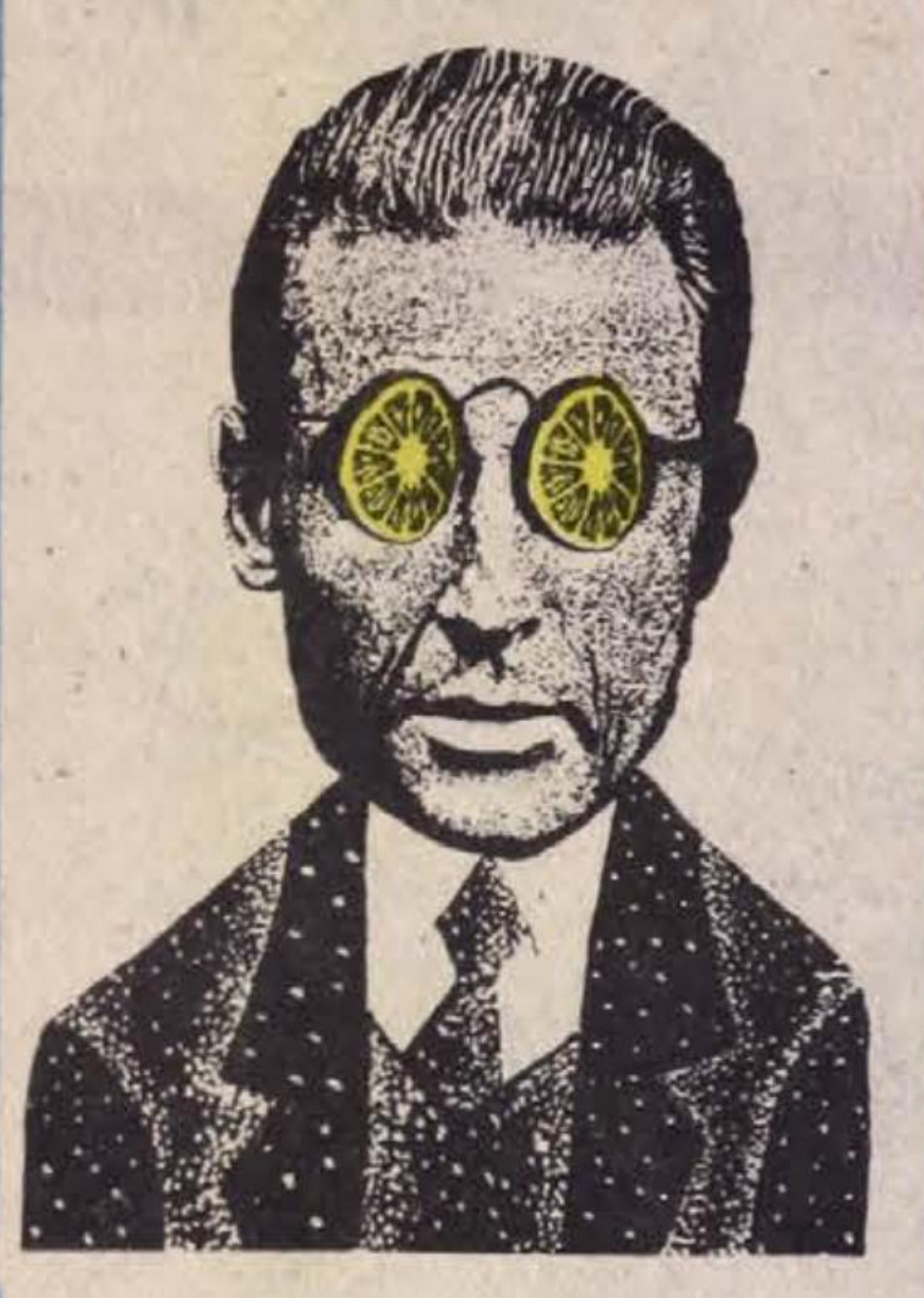

AZ EGYEDI ÉSZJÁRÁSÚ

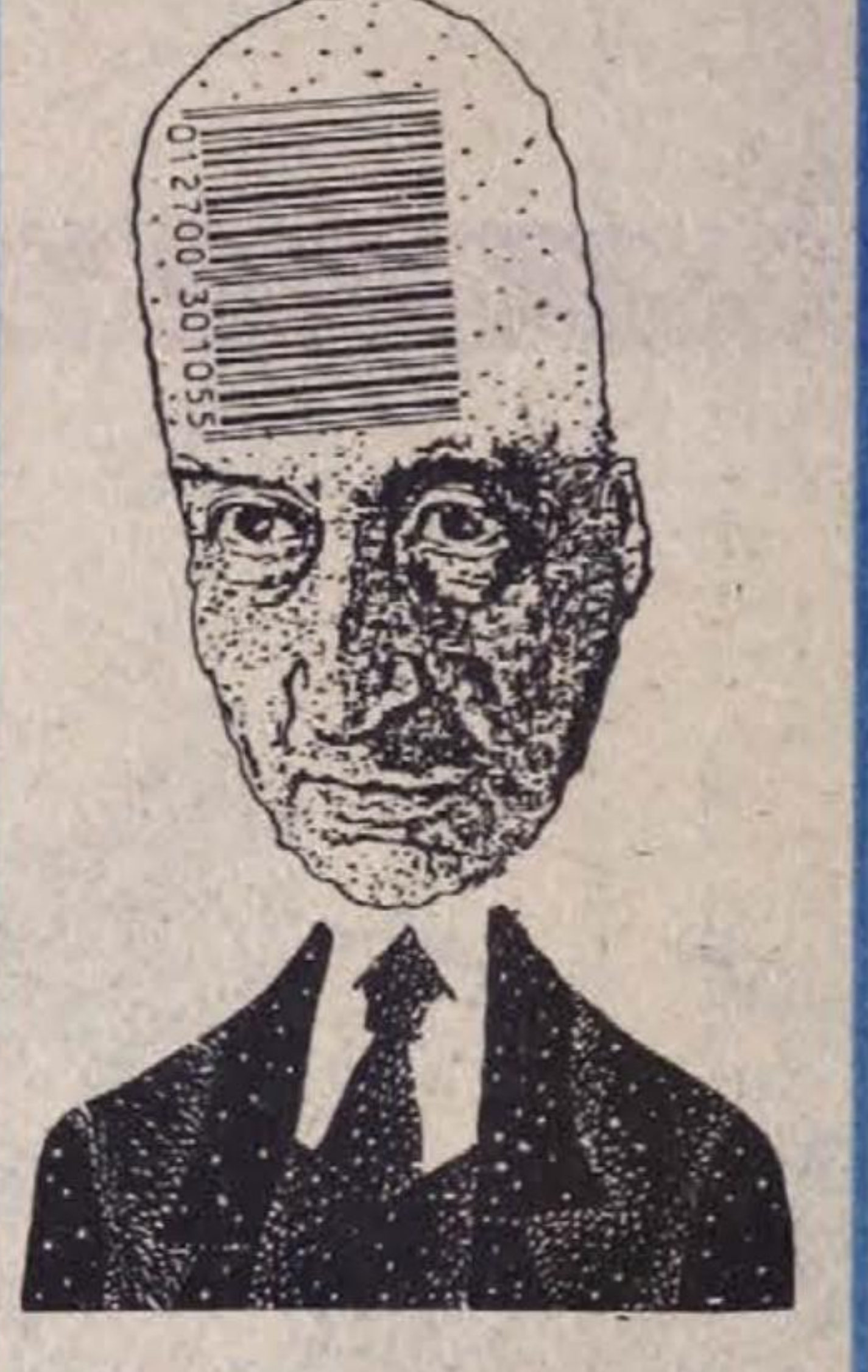

LAKÁSOSZTÁLY

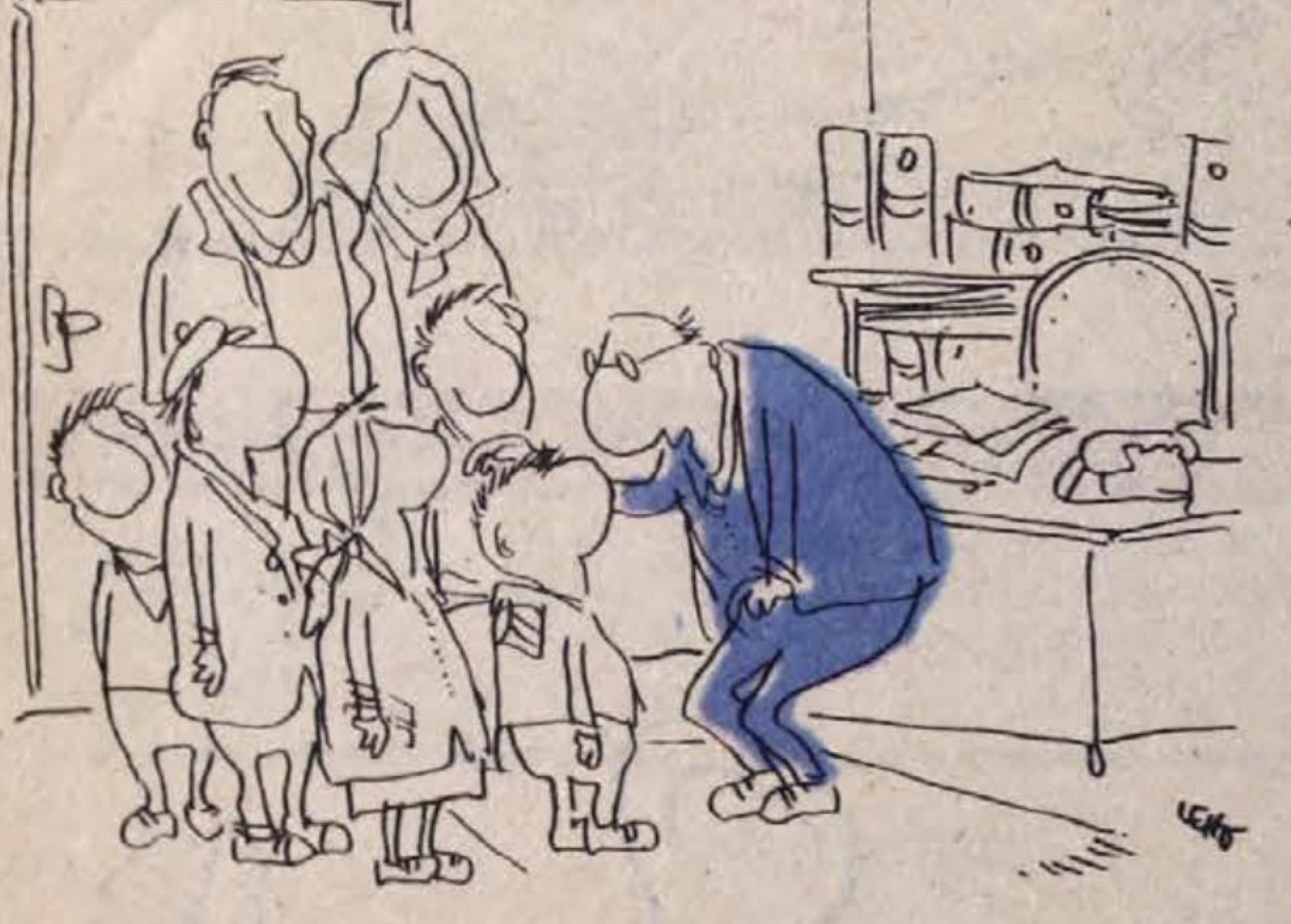

– Ennyi munkáskéz, és nem építkeznek magánerőből?!

HEGYMÁSZÓ '1988

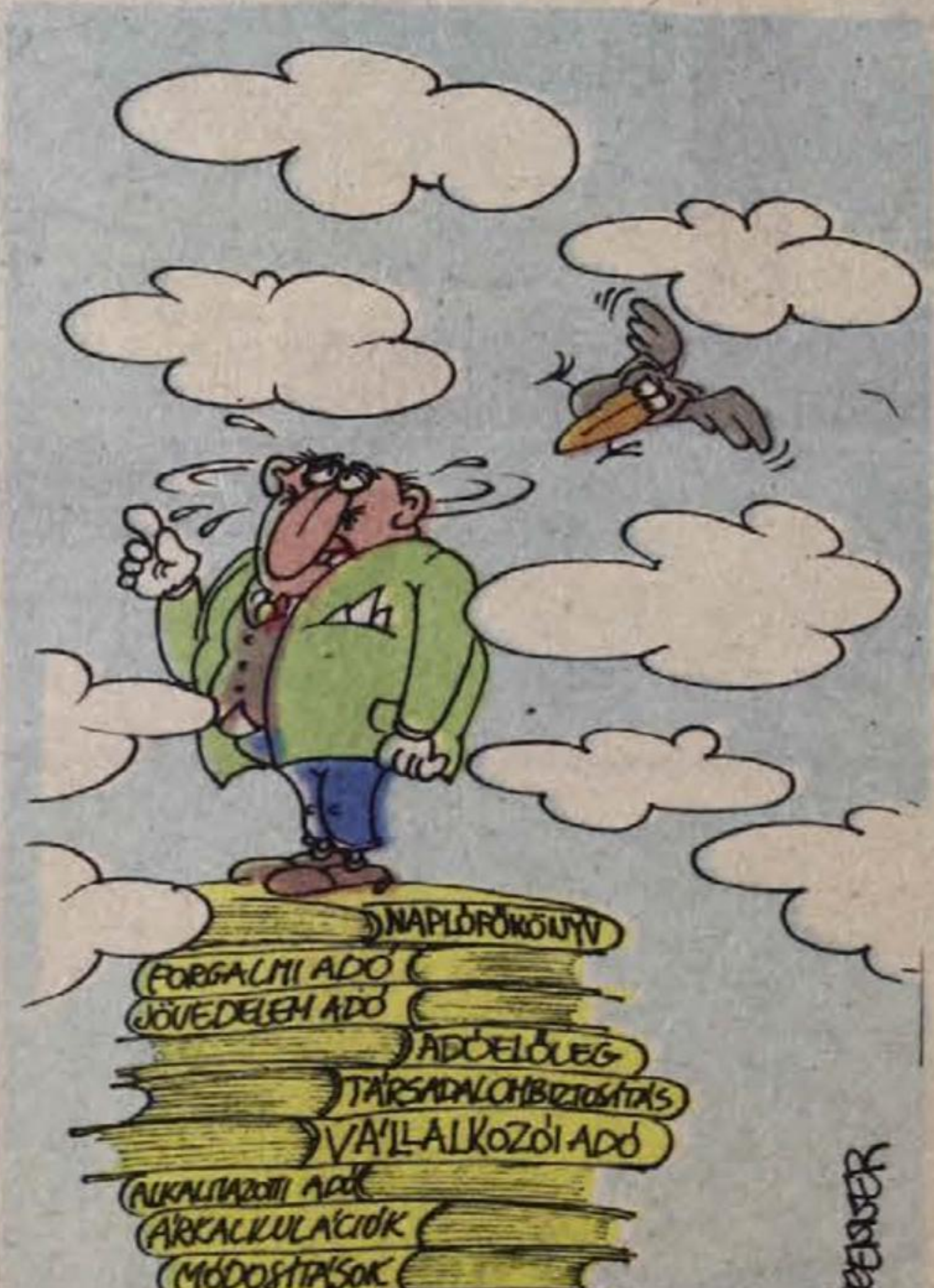

– Egyre fogy a levegő . . .!

A február (2. szám) Ludas Magazin keresztrejtvényének megfejtése:

Tudod apa, olyan aranyosak és úgy beszélnek, mint te, amikor alszol.

A kétszáz forintos jutalmat nyerték:

Bánszki Ferenc, Budapest, Csantavér utca 12., 1146.

Thury Györgyné, Mosonmagyaróvár, Osztermayer út 1., 9200.

Bozsó Kálmán, Budapest, Lehel u. 3. I/2., 1191.

A nyereményeket postán küldjük el.

Megmagyarázzák EDDIE-t

Még most sem, a téli olimpia befejezése után sem értik sokan, hogy miképp lehetett olyan népszerű Calgaryban Eddie Edwards, a brit síugró. Miért ostromolták őt, éppen őt az autogramkérők?! Miért éppen őt kapkodták ki egymás kezéből az újságírók, interjú céljából?! A nagy cégek miért főleg az ő orra alá dugdosták a reklámszerződéseket?!

Ugyanis Eddie — elképesztően rosszul ugrott. Mindig. Edzésen is, versenyen is. Húsz-harminc méterrel szállt rövidebbre, mint a többiek. Szállt? Ez így nem egészen pontos. Hiszen a gyengébb idegzetű nézők már fordították is el a fejüket, ha őt szólították rajthoz, előre tudták, hogy némi légi bukdácsolás után Eddie Edwards már oda is koppan a kemény hóra.

Akkor hát honnan ez a nagy népszerűség?

— Onnan — mondja pszichológus ismerősöm —, hogy a mai zaklatott világban az emberek örülnek minden fix pontnak. Eddie — ilyen fix pont. Jöhet váratlan politikai fordulat, elemi csapás, azért az ember abban biztos lehet, hogy a jó öreg Eddie-ben nem csalatkozik. Nála biztosra mehetünk. Ha ő egy versenyen elindul, ott az utolsó hely — foglalt.

— Ugyan, doktor úr — legyint Tomajda néni, nyugalmazott házfelügyelő —, nem kell a dolgokat túlkombinálni. Egyszerűen az a szitu, hogy a lakó — irigy. Nem szereti azokat, akik okosabbak, ügyesebbek, gazdagabbak, szerencsésebbek nála. De szereti azt, aki ellenkezőleg! Én is mindig örömmel hívtam az öregemet a tévéhez: „Gyere, Tomajda, nézd, most ugrik az Eddie, ilyen kicsire talán még mi is el tudnánk ugrani!"

— Részben egyetértek az előttem szólóval — jelentette ki Balta Bálint alanyi költő —, de kiegészítem azzal, hogy a csetlő-botló, mindig vesztes, de mindig újra próbálkozó kisembert mindig is a szívükbe zárták a nézők. Lásd Chaplin és a többiek. Megérzik benne az igazi hősiességet.

Minthogy teljességgel egyik magyarázat sem elégített ki, egy sí-szakembert is belevontam a társalgásba.

— Szerintem — mondta Lavinka Hugó — Eddie Edwards-nak gyenge a startja. Nagyon lassan siklik le. Túl korán rugaszkodik el, a légmunkája pocsék, valószínűleg baj van az egyensúlyérzékével. A leérkezése kész katasztrófa. Úgy csapódik be a talajba, mint egy meteor. Ami pedig a felszerelését illeti . . .

— Elnézést — szakítottam félbe a mestert —, de nem ez a problémánk. Hanem az, hogy ilyen szereplés mellett miképp válhatott ennyire népszerűvé.

Lavinka Hugó vállat vont.

— Tudja a fene. Hiszen más téli és nem téli sportokban is vannak olyan versenyzők, akik megbízhatóan rosszul szerepelnek, mégsem rajongják őket körül úgy, mint ezt az Eddie fiút.

— Nana! — emelte fel a mutatóujját Tomajda néni. — Talán éppen itt van a kutya elásva! A síugrás nem olyan, mint a többi sport, ne feledjük Itt még a leggyengébb is elég magasra jut, csak aztán pottyan nagyot. Az egészben ez a pláne!

Kürti András

MESE ÉS VALÓSÁG

című rejtvényünk megfejtése:

— Azért, mert ha a gonosz győzne, akkor az már nem mese lenne, hanem a való élet.

200—200 forintot nyert:

Szirmai Józsefné, Budapest, Csibuk u. 64., 1208.

Schottner József, Cserháthaláp, Fő út 4., 2694.

Werner Renáta, Kisjakabfalva, Fő u. 33., 7773.

A nyereményeket postán küldjük el.

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

KERESNEK: Régi gyufacímkéket és képeslevelező-lapokat; — A Góliát 2., a Kockás és a Mozaik újság régebbi számait; — Vászonüléses sportbabakocsit; — A Mozaik képregényújság különböző régebbi számait; — Koncz Zsuzsáról megjelent cikkeket, újságkivágásokat, képeket (1966 és 1986 közöttieket); — Black and Decker D230 típ. fúrógéphez fúróállványt; — 11—12—13 éves gyerekeknek játékokat, könyveket ajándékba; — A Füles 1987/25. számát; — Kombi-szuper gyermekágyhoz rácsot vagy egyéb térelválasztót; — Ed McBain: Ki öli meg a Ladyt?, A szélhámos és a Lidércnyomás c. magyar nyelvű, és Eighty million eyes, Fuzz, Shotgun és Jigsaw c. angol nyelvű könyveit; — A Nők Lapja 1987/19., 25., 32. és 33. számait.

KÍNÁLNAK: Képes 7., Rakéta, IPM és Kockás újság régebbi számait; — Az Ezermester 1970—79 közötti bekötött és 1984—86. bekötetlen példányait; — Az EM kiskönyvtár 10., 12., 13., 16., 21., 22. és 23. számait; — A Ludas Matyi 1968—71. és a Füles 1964—84. között megjelent példányait; — 20 literes marmonkannákat és műanyag olajoskannákat; — 2 db műbőrrel díszített fotelt; — db fa állványlétrát; — Használt, de működőképes 220 l-es Lehel hűtőszekrényt.

CSERÉLNEK: Gyufacímkéket, képeslevelező-lapokat, italcímkéket hasonló dolgokra; — A Nagyvilág 1977—79., 1980—82., a Kortárs 1978., a Valóság 1978., '79., '81., a Filmkultúra 1976., '79., és a Jelkép 1980—81. évfolyamait ifj. Gaál Mózes: A nyár szigete, A huncut kölykök és bácsija c. műveire és egyéb könyvekre vagy sakkkészletre; — Működőképes centrifugát és félautomata mosógépet Thonett hintaszékre; — Sakkórát Hans Frey: Az akvarista kislexikona c. könyvére.

Kérjük olvasóinkat, hogy Bolhapiac rovatunkban csakis szerényebb értékű portékákat keressenek-kínáljanak!

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 335-718-as telefonszámon, a 909-es melléken lehet érdeklődni.

ZUGLÓ ÉS KUALA LUMPUR

Olvasom egy magyar lapban, hogy „napjaink egyik súlyos problémája az országos telefonellátatlanság". Csak a téma komolyságára való tekintettel nem fakadtam kacagásra, mert az „ellátottak" helyzete sem egy riói karnevál. És azoké sem, akik a messzi távolból próbálnak hívni egy budapesti számot. Itt az én esetem. Az az ötletem támadt ugyanis, hogy Wuppertalból felhívom Budapesten élő kedves ismerősömet.

Négy teljes napon át próbálkoztam makacs kitartással, hogy szólásra ingereljem a zuglói, Kacsóh Pongrác úti lakótelepen honos készüléket, de hiába...

Persze, az is lehet — futott át az agyamon —, hogy az én készülékemben van a hiba. Próbaképpen Kuala Lumpurban élő barátom számát tárcsáztam. Ha hiszik, ha nem, ő pillanatok alatt jelentkezett, s olyan jól hallottam, mintha a háza előtt levő fülkéből hívtam volna. Viszont a négy nap alatt, amíg a pesti számot tárcsáztam, sikerült kapcsolatot teremtenem egy bizonyos 54-es árudával, egy virágüzlettel és egy régebbi évjáratú hölggyel. Persze, az én zsebemre.

Alexander Deák
Wuppertal
NSZK

TŰZVESZÉLYES OLAJPUMPA?

Vettem a helyi vasboltban egy úgynevezett olajpumpát. Évszázados cikk, a formája ma is változatlan. Dédanyáink a század elején ilyennel pumpálták a petróleumot a falusi szatócsboltokban. Az üzletben egy nagy papírdobozban voltak a pumpák, a doboz oldalán pedig: Olajpumpa, ára 204,— Ft. Jobban megnéztük, s találtunk rajta még egy feliratot, szép dombornyomással: Tűzveszélyes folyadékok lefejtésére nem használható! A pumpa bádogból készült. Semmiféle éghető anyag sem kívül, sem belül nincs rajta. Most itt állok egy megoldhatatlannak tűnő problémával: tűzveszélyes vagy nem tűzveszélyes?

K. I.
Cegléd

RÓKA FOGTA CSUKA

Az ez évi 1. számunkban „Dugódráma" címmel megjelent olvasói levélre az alábbi választ kaptuk:

A panaszos által felsorakoztatott mesefigurák sorába a mi szemszögünkből a „róka fogta csuka" kívánkozik, abból a megközelítésből, hogy a fogyasztó asztalára kerülő termék létrehozása bizonyos társadalmi munkamegosztás alapján, több vállalat tevékenységének eredménye.

A szóbanforgó „drámában" a problémát a dugó és az üvegpalack okozta, ezek gyártói névtelen szereplők az ügyben. Sajnálatos, hogy értük is a végtermék kibocsátójára száll a fogyasztók haragja. A probléma ismert volt előttünk, gyakorisága nem túl nagy. Szállítóinkkal közösen dolgozunk a hiba kiküszöbölésén.

Kindl József
borászati üzemigazgató
Hosszúhegyi Mezőgazdasági Kombinát

SZABADÁR

Közismert, hogy 1988-ban 15 százalékos áremelkedéssel számolunk. Nyilvánvaló, hogy ez nem egyenlően vonatkozik minden termékre, szolgáltatásra, hanem összességében értendő. Ha az egyik ára nagyobb arányban emelkedik, úgy a másiké kevésbé.

Itt az én tapasztalatom. Leballagtam az Emke előtti nyilvános illemhelyre és obulusként letettem két forintot a tányérkára. „No még egyet, papa!" — szólalt meg a strázsát álló deltás férfiú. „Bruttósítottunk!"

Ez magyarul azt jelenti, hogy ha ezt a szolgáltatást 50 százalékkal emelték, akkor egy másikat csökkenteni kell!

De melyiket?

Gulcsik Tamás
Budapest

SZIGORÚ FIGYELMEZTETÉS

Ez évi 5. számunkban „Nem a belgák balgák..." címmel közöltük Harmos Jenő kiskunhalasi olvasónk levelét. A MÁV igazgatójától a következő választ kaptuk:

Munkatársaink kifogásolt magatartását magam is tűrhetetlennek tartom. A levélben jelzett időpontban hárman voltak szolgálatban. Miután a meghallgatás során egyikük sem vállalta a felelősséget a történtekért, mindhármukat szigorú írásbeli figyelmeztetésben részesítettem.

Hasonló panász ismertté válása esetén a legszigorúbb büntetést, az elbocsátást alkalmazom. Olvasójuk szíves elnézését kérem munkatársaim méltatlan magatartásáért.

Csárádi János
igazgató

NYÖGDÉCSELÜNK...

Mint állandó rádióhallgató és tévénéző szinte idegsokkot kaptam már az egésznapos „ő"-zéstől és a folytonos nyögésektől. Bemondók, előadók, sőt még tudósok is „szinkópában" beszélnek. Ez úgy értendő, hogy egy-egy mondat elmondása közben két-három szó után szünetet tartanak, s ezen szünetet ő-ő-vel töltik ki. Ezután az újabb mondatot ő-ő-ő-vel kezdik.

Szinte már komikus volt, amikor a múltkor öt szakember beszélgetett tudományos témákról, mind az öten ő-ztek, nyögdécseltek. A témára már nem is tudtam figyelni.

Most már a szokás hatalma folytán, ha lemegyek a közértbe vásárolni, megkérdezem: „Ő-ő-ő-van-e friss-ő-ő-kenyér?"

S. Endrei Éva
Budapest

TÜCSÖK és BOGÁR

Irani részről korábban azt jelentették, hogy egységeik a csatornán hat irani hajót rongáltak meg.

Az iraki katonai parancs-

Na ja, ha az irakiaknak nem megy!

(Az Esti Hírlapban találta Jónás Tibor)

Valdivia®
Férfi regeneráló
50 ml

Kérdésünk: hová kell kenni?

(Beküldte Berczeli Anna)

gább volt a kisebb, mint a nagyobb méret. Az Országos Arany- és Árhivatal vizsgálata szerint viszont — amelyet 13 nagy- és kiskereskedelmi cégnél végeztek —

Nem mind arany, ami árhivatal!

(A Magyar Hírlapban találta Horváth Angelina)

Mi lesz a sorsa a művelődési központoknak?

Add tovább, mert rád szárad!

Ezért jó a művelődési központokat is locsolgatni!

(A Pest megyei Hírlapból ollózta özv. Horváth Józsefné)

Fasztergályozással kezdtem, ami teljesen megragadott. Ki sem tudom fejezni, milyen érzés az, amikor az ember

Kemény szakma!

(A Mecseki Bányász c. lapban lelte Nyitrai Ferenc, komlói olvasónk)

SPORTOLÓK ESTI IMÁJA

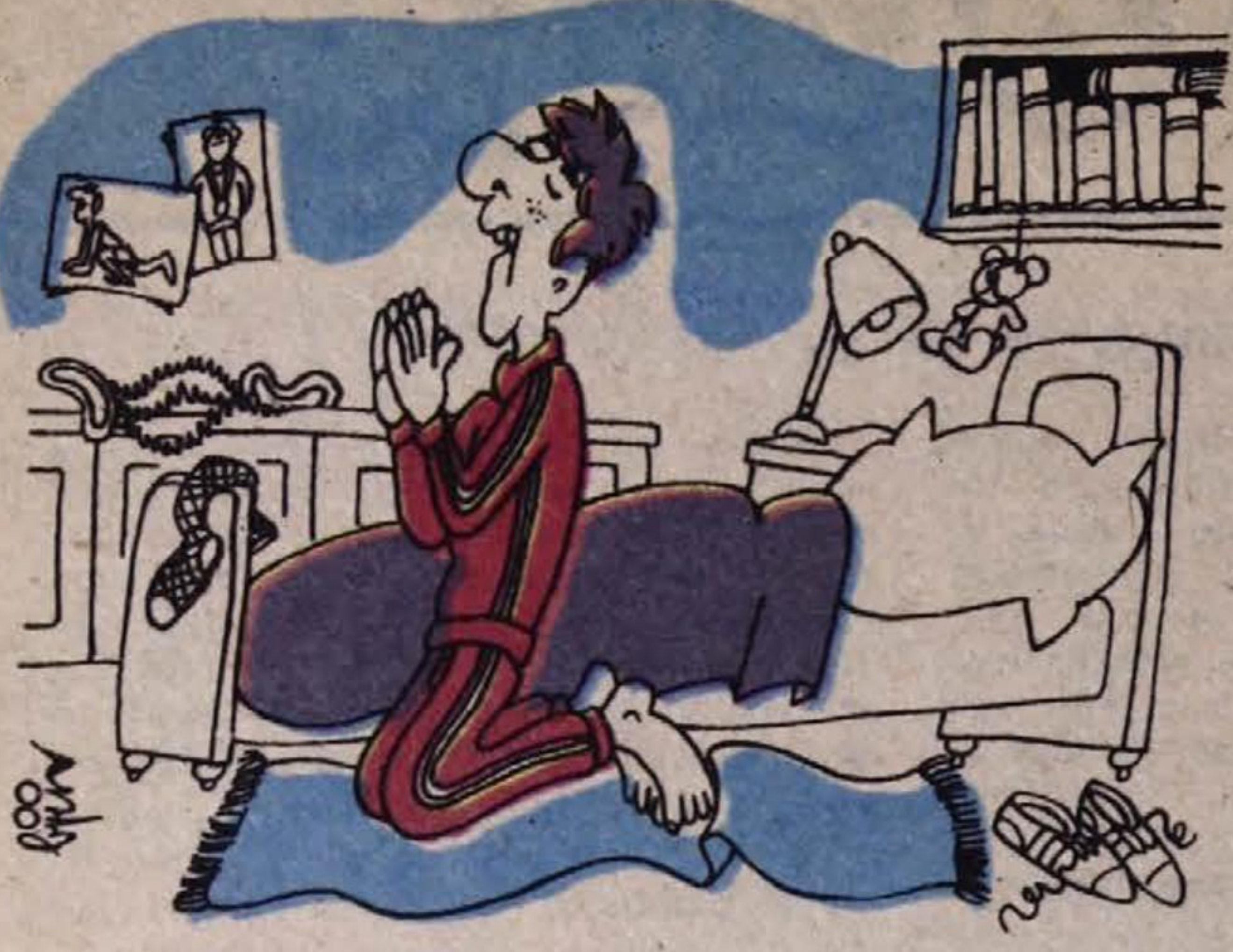

– Ígérem, hogy holnaptól jó leszek, és többé nem doppingolok, ámen.

INTENZÍV FEJLESZTÉS

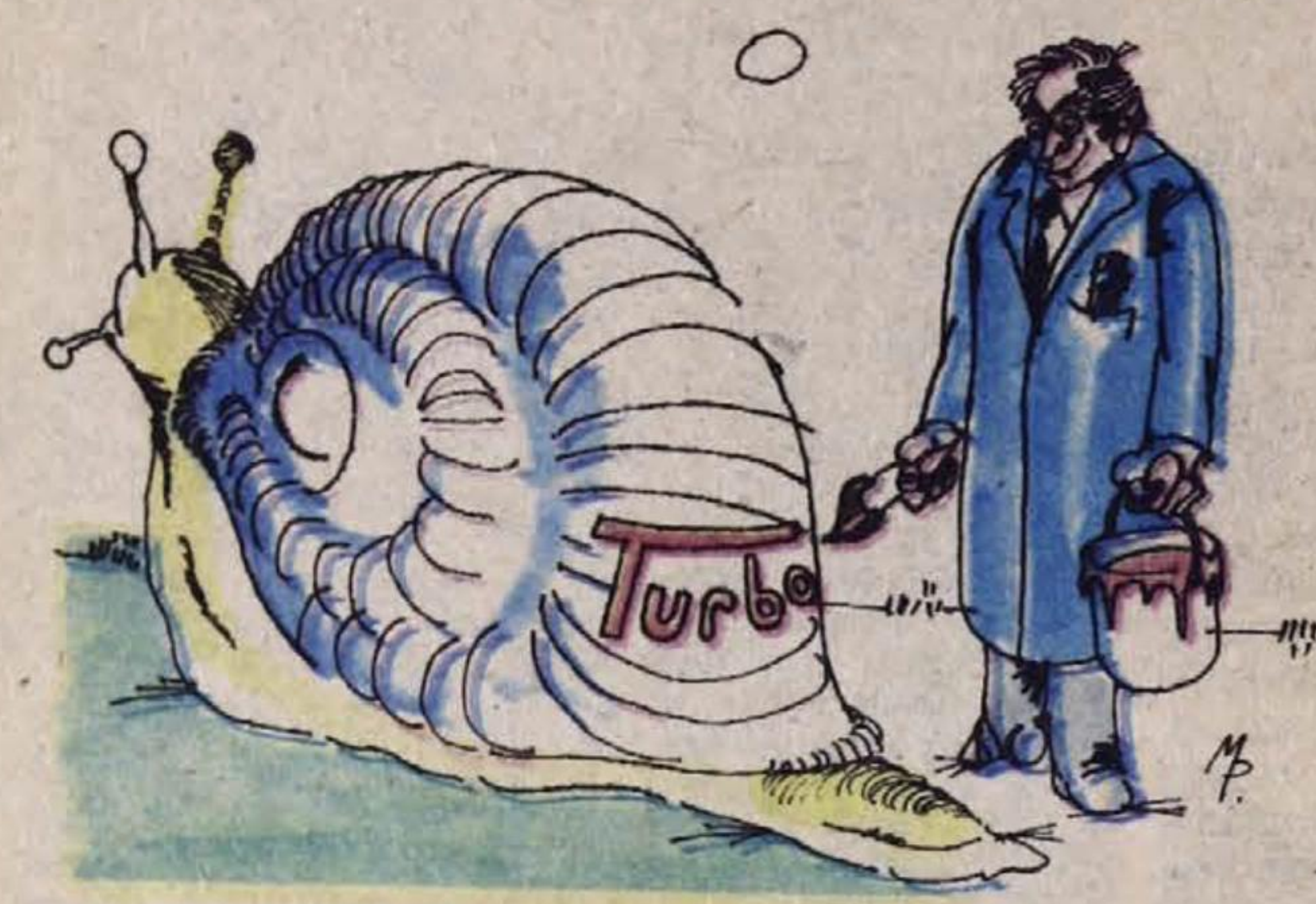

TRIBÜN

Michael Jordan, a Bulls kosárlabdázója behúzta a labdát a gyűrűbe az Utah John Stocktonjának a feje fölött. Nem volt ez túlságosan nagy bravúr, hiszen Stockton mindössze 185 centi magas. Az egyik néző gúnyosan be is kiáltott:

— Miért nem választasz egy akkora darabot, mint magad vagy?

Két percre rá a 2 méter 5 centis Jordan a 218-as Mel Turpint túlugorva húzta a labdát ismét a hálóba. Aztán odaszaladt az elégedetlen szurkolóhoz és rákiáltott:

— Most jó?

Earle Bruce-ot, az Ohio Egyetem kosárlabdaedzőjét menesztették. Hire járt, hogy a San Franciscói Egyetem érdeklődik utána.

— Nézzék — mondta Bruce az újságíróknak —, az érdekeink közösek. Nekem nincs állásom, nekik nincs csapatuk.

* * *

Jack Clark, a St. Louis Cardinals baseballjátékosa megsérült, gipszbe tették a bokáját. Kilátások?

— Szerdán, szeptember 9-én azt mondták nekem — magyarázta Whitey Herzog, a menedzser —, hogy pénteken játszhat. Fogalmam sem volt arról, hogy nagypéntekre gondolnak.

Önbizalom... A Georgia Tech 17 éves kosárlabdázója, Dennis Scott mondta Magic Johnsonról, a profijáték legendás csillagáról:

— Ha olyan tempódobása lenne mint az enyém... minden idők legnagyobb játékosának nevezném.

* * *

Sergio Guiterrez atya, egy mexikói falucska lelkésze hatalmas termetű, erős ember. Állandó jelleggel részt vesz a profi pankrátorok tornáin, hogy keressen pár fillért a falucska árvaházának fenntartására. Legutóbbi mérkőzésén egy jámbor szurkoló bekiáltotta:

— Öld meg, atyám! A temetést fizetem!

(p. p.)

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Kiss a tengerparton meglátja, amint útitársa egy üvegbe tengervizet mer.

— Mit csinál? — kérdezi tőle.

— Látja. Tengervizet viszek haza emlékül.

— Akkor figyelmeztetem, hogy ne merítse tele az üveget!

— Miért ne?

— Mert jön a dagály, és kinyomja a dugót.

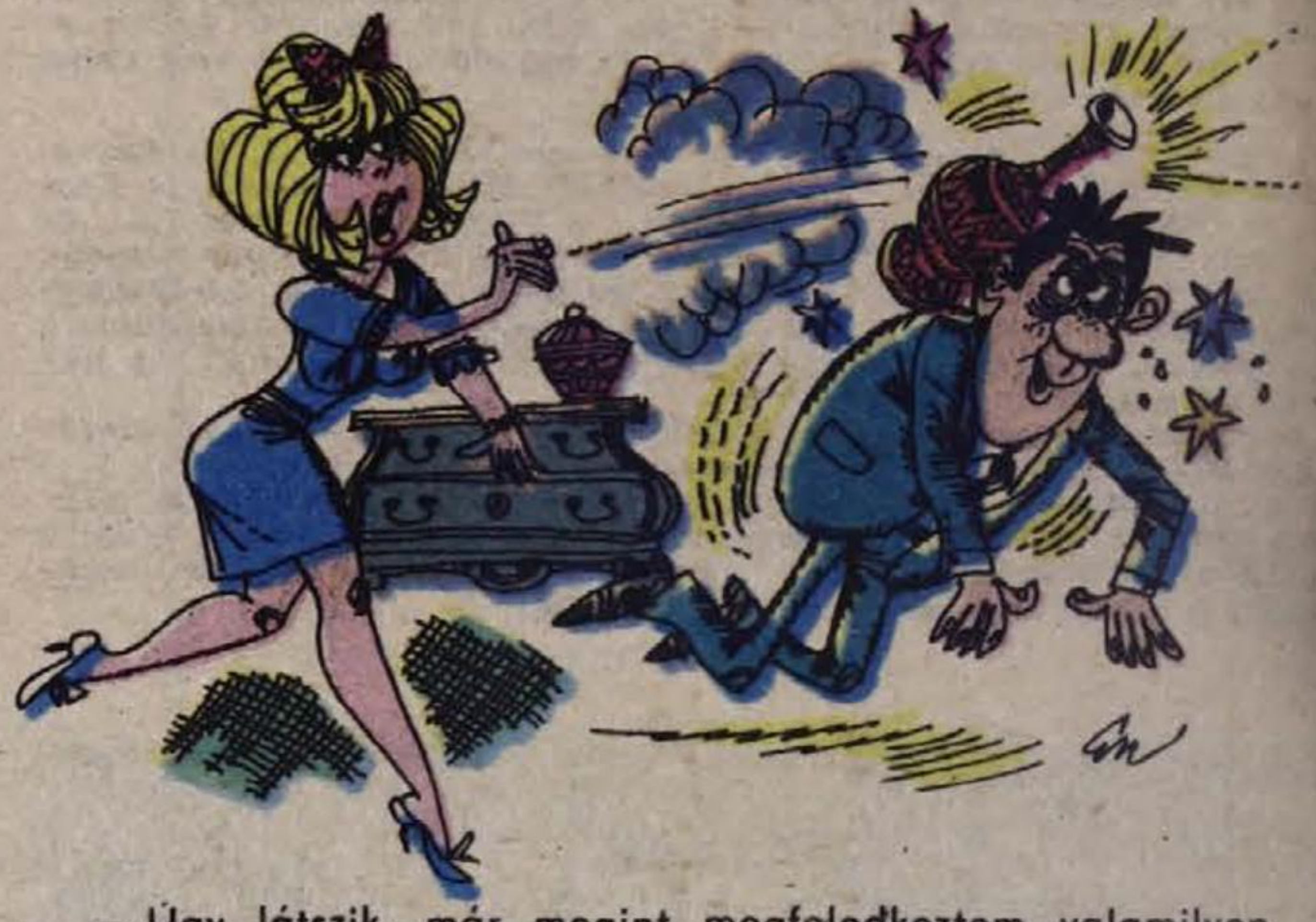

– Úgy látszik, már megint megfeledkeztem valamilyen családi évfordulóról.

ÍGY MÁR ÉRTHETŐ

Egy csupaékszer amerikai hölgy belép Róma legismertebb régiségkereskedésébe és az elefántcsont szobrocskák között válogat.

– Szépek, nagyon szépek – jegyzi meg. – Csak az a kár, hogy megsárgultak.

– Az az igazság, asszonyom – mondja a régiségkereskedő –, hogy ...

A magyarázat folytatása a rejtvényben olvasható. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb március 14-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest, 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

Benke István

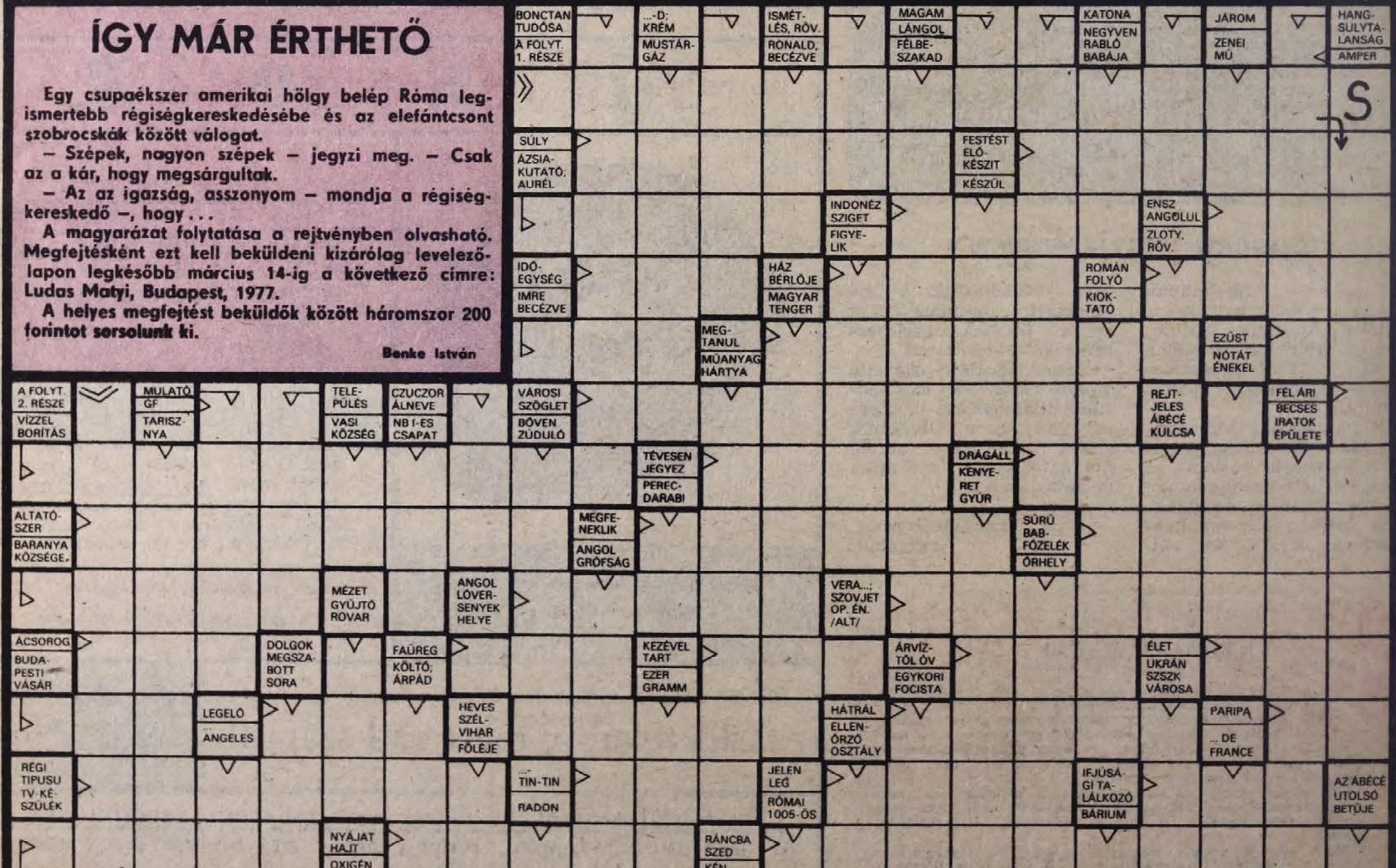
BONCTAN TUDÓSA
A FOLYT. 1. RÉSZE
...-D; KRÉM
MUSTÁRGÁZ
ISMÉTLÉS, RÖV.
RONALD, BECÉZVE
MAGAM
LÁNGOL
FÉLBESZAKAD
KATONA
NEGYVEN RABLÓ BABÁJA
JÁROM
ZENEI MŰ
HANGSULYTALANSÁG
AMPER
S
SÚLY
ÁZSIAKUTATÓ; AURÉL
FESTÉST ELŐKÉSZIT
KÉSZÜL
INDONÉZ SZIGET
FIGYELIK
ENSZ ANGOLUL
ZLOTY, RÖV.
IDŐEGYSÉG
IMRE BECÉZVE
HÁZ BÉRLŐJE
MAGYAR TENGER
ROMÁN FOLYÓ
KIOKTATÓ
MEGTANUL
MŰANYAG HÁRTYA
EZÜST
NÓTÁT ÉNEKEL
A FOLYT. 2. RÉSZE
VÍZZEL BORÍTÁS
MULATÓ
GF
TARISZNYA
TELEPÜLÉS
VASI KÖZSÉG
CZUCZOR ÁLNEVE
NB I-ES CSAPAT
VÁROSI SZÖGLET
BŐVEN ZÚDULÓ
REJTJELES ÁBÉCÉ KULCSA
FÉL ÁR!
BECSES IRATOK ÉPÜLETE
TÉVESEN JEGYEZ
PERECDARABI
DRÁGÁLL
KENYERET GYÚR
ALTATÓSZER
BARANYA KÖZSÉGE
MEGFENEKLIK
ANGOL GRÓFSÁG
SŰRŰ BABFŐZELÉK
ŐRHELY
MÉZET GYŰJTŐ ROVAR
ANGOL LÓVERSENYEK HELYE
VERA...; SZOVJET OP. ÉN. /ALT/
ÁCSOROG
BUDAPESTI VÁSÁR
DOLGOK MEGSZABOTT SORA
FAÜREG
KÖLTŐ; ÁRPÁD
KEZÉVEL TART
EZER GRAMM
ÁRVÍZTŐL ÓV
EGYKORI FOCISTA
ÉLET
UKRÁN SZSZK VÁROSA
LEGELŐ
... ANGELES
HEVES SZÉLVIHAR
FÖLÉJE
HÁTRÁL
ELLENŐRZŐ OSZTÁLY
PARIPA
... DE FRANCE
RÉGI TIPUSU TV-KÉSZÜLÉK
...-TIN-TIN
RADON
JELEN LEG
RÓMAI 1005-ÖS
IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ
BÁRIUM
AZ ÁBÉCÉ UTOLSÓ BETŰJE
NYÁJAT HAJT
OXIGÉN
RÁNCBA SZED
KÉN
KITŰNŐ ÉPÍTŐANYAG
R
AZ ÉREM ELŐLAPJA

IM-PORT HU-MOR

AGYŐ, VILÁG

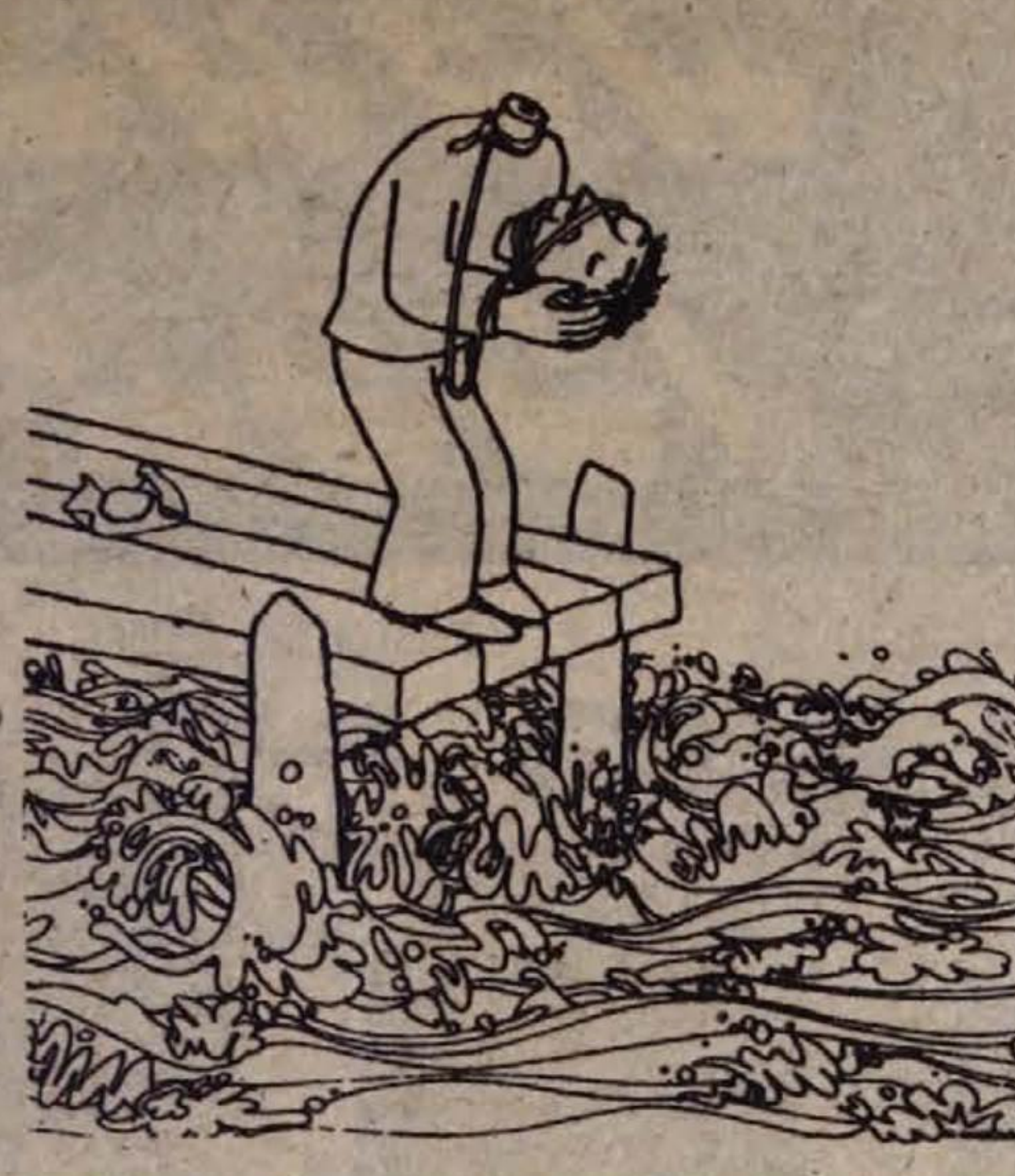

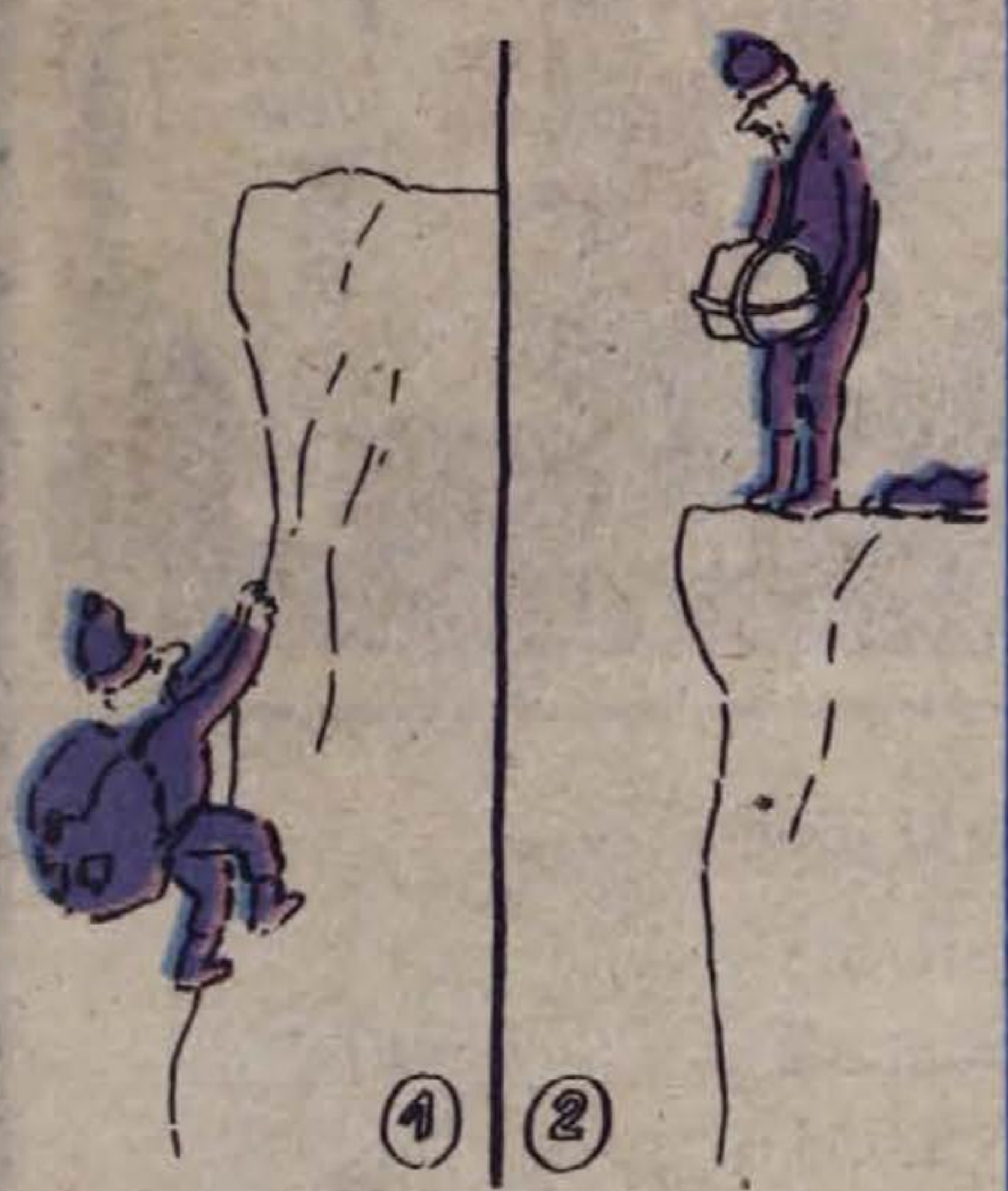

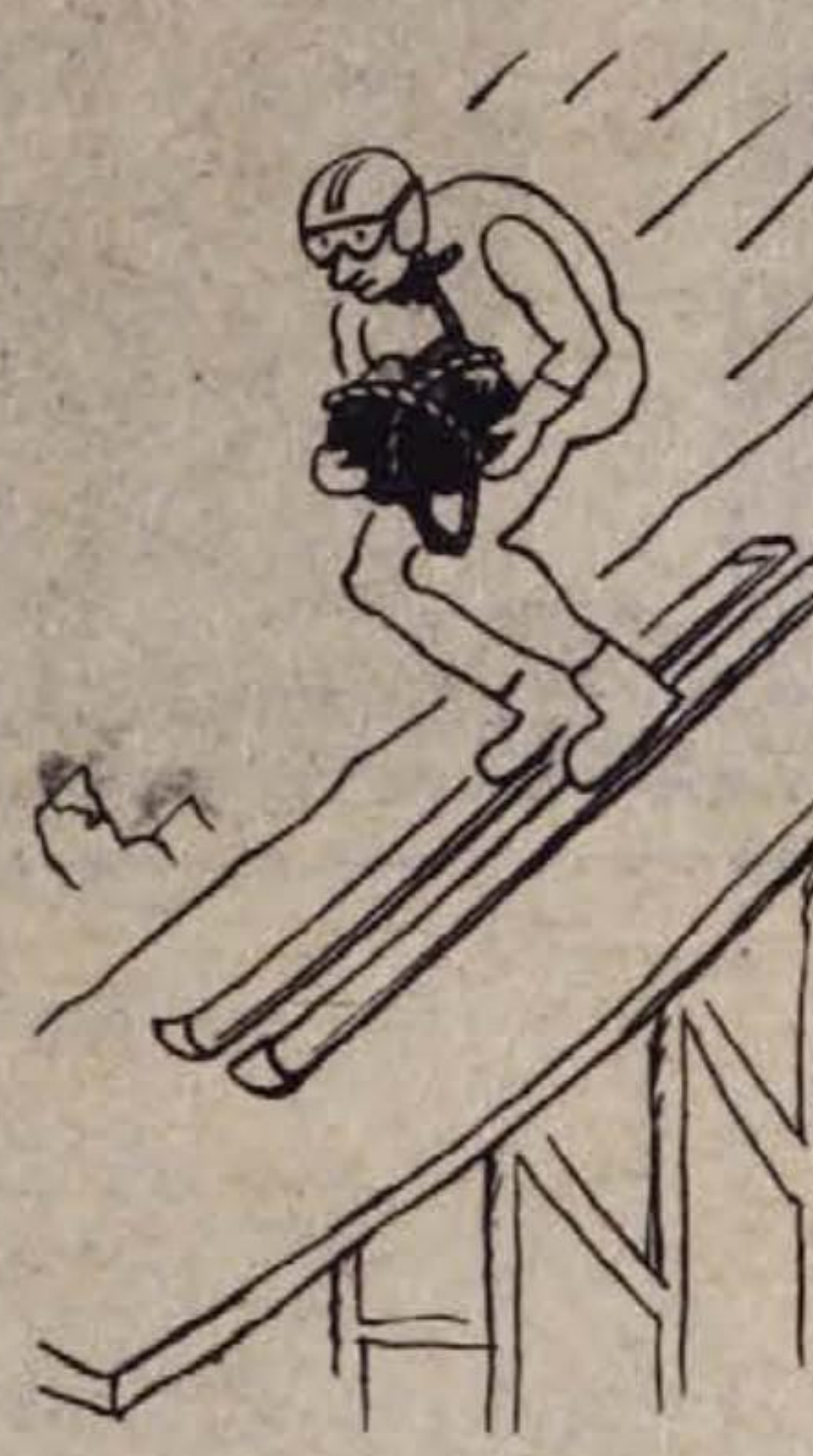

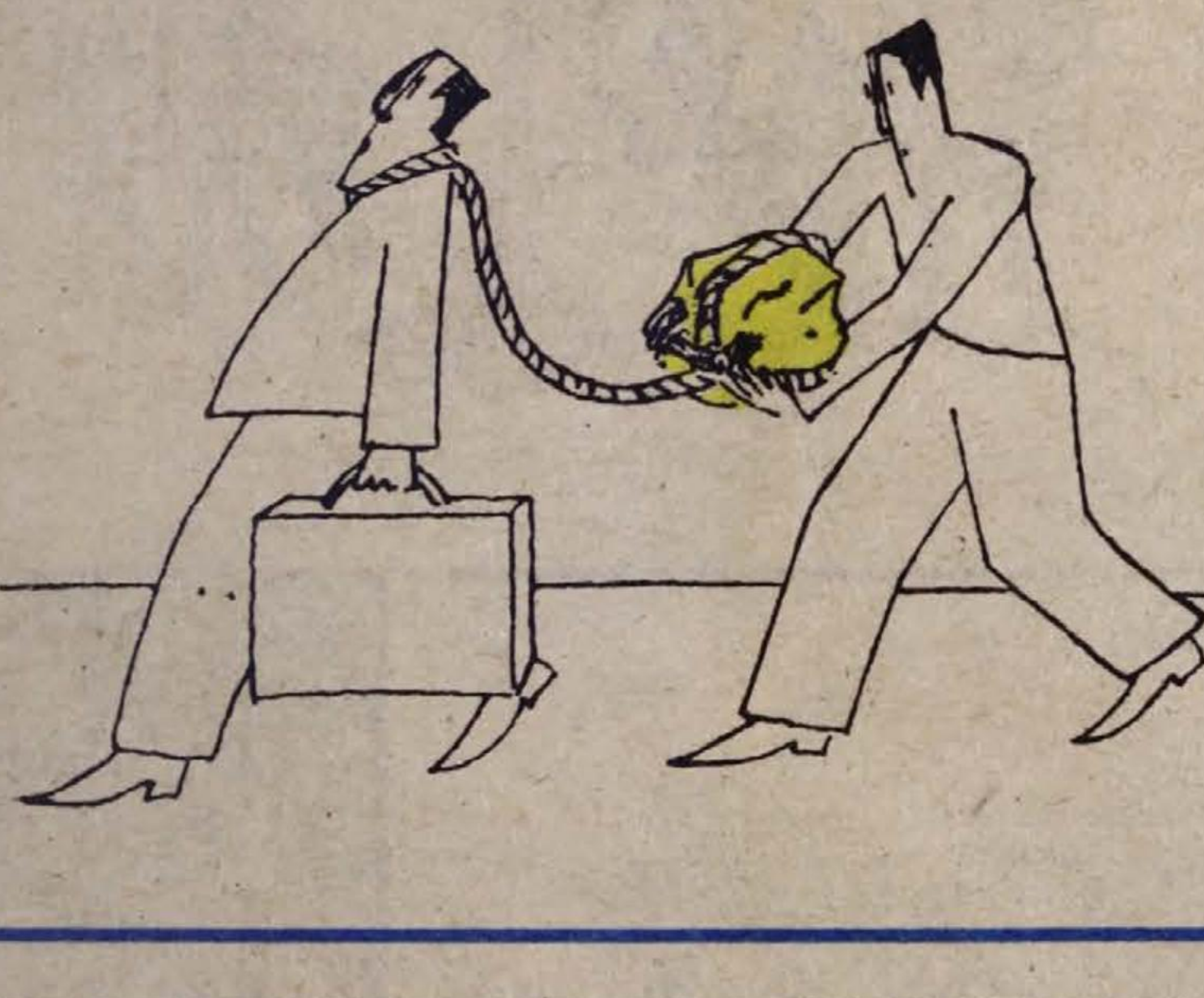

HIRDETESEK ● HIRDETESEK ● HIRDETESEK ● HIRDETESEK

ÚJRA!

ITT A Kölyök MAGAZIN

A TARTALOMBÓL:
Kérdésekre válaszol Berend T. Iván (akadémiai főtitkár)
Kalandozás Európa háziállatai között
Koncz Zsuzsa (nem) mesél gyerekkoráról
Petőfi Sándor: Historiai jegyzetek
FAN-FAN poszter
Fantasztikus labirintus
Lázadások az iskolában
Barátom: a BMX-sorozat

Ez a Kölyök megéri a pénzét!

Újságárusoknál kapható!

HIRDESSEN A LUDAS MATYIBAN!

VÁLLALATOK, INTÉZMÉNYEK, KISVÁLLALKOZÓK FIGYELMÉBE!

Reklámjaikat az Önök kívánsága szerint színes, rajzos formában közöljük.

Cím:
Hírlapkiadó Vállalat
Hirdetési Osztálya, 1959. Bp.
Blaha L. tér 3.
Telefon: 142-654

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: FEKETE GÁBOR
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII.,
Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: VÁGNER FERENC vezérigazgató
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest XIII., Lehel u. 10/A. 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
88.2308/10-66-22
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
HU ISSN 0134—0611
Beküldött kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

NEHÉZ IDŐK

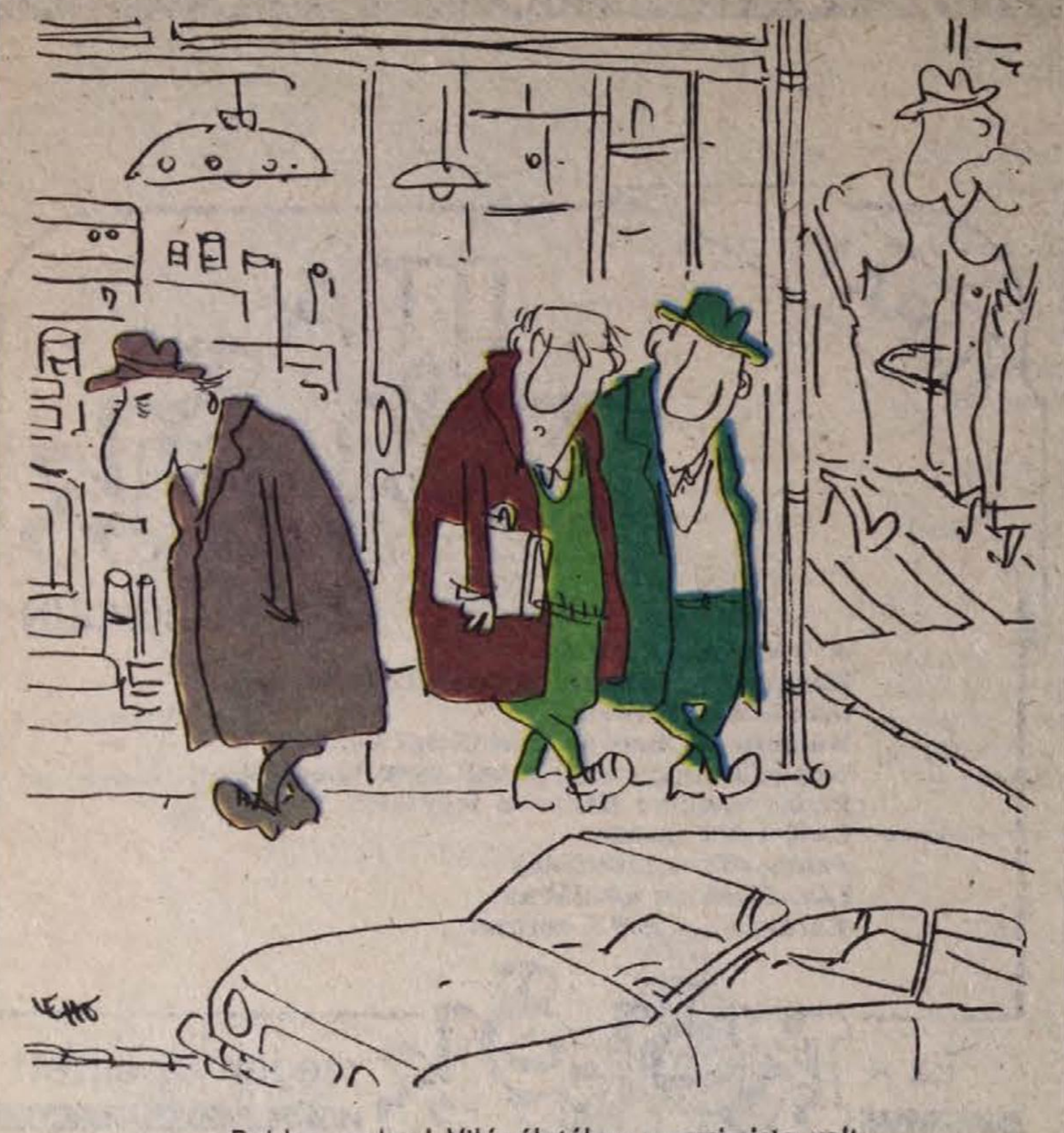

– Boldog ember! Világéletében pesszimista volt…

AZ UTOLSÓ JELZÉS

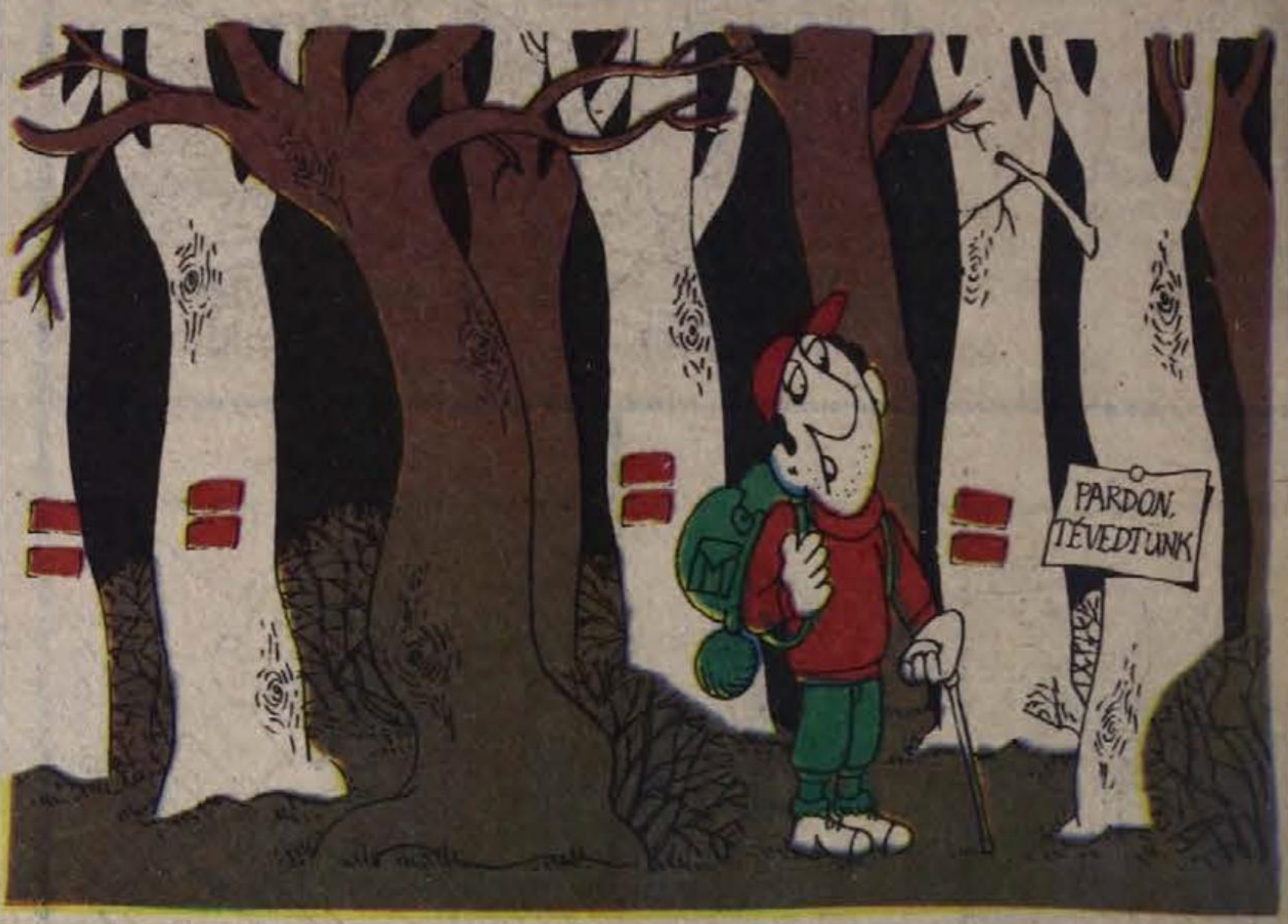
M
PARDON, TÉVEDTUNK

HIRADÓ

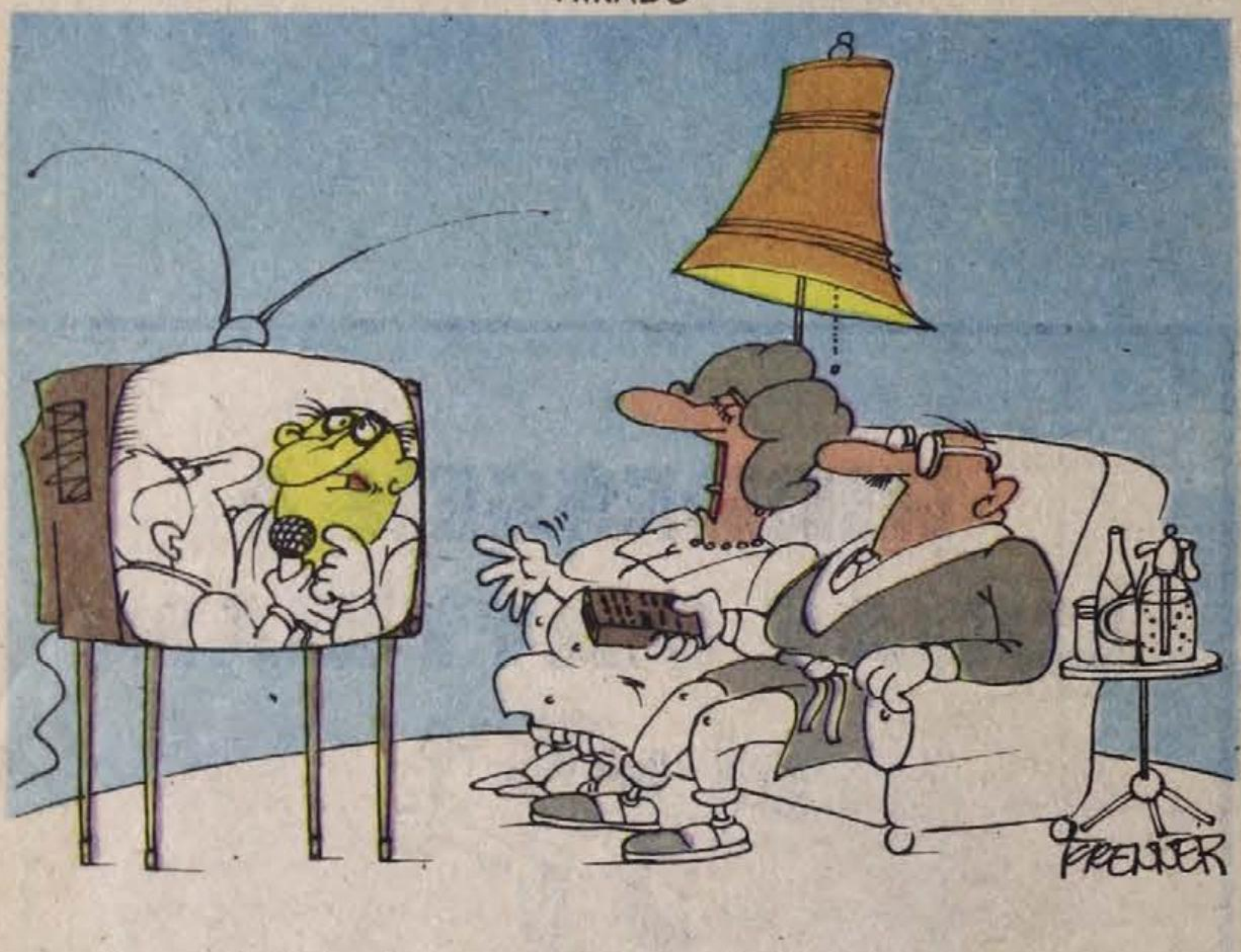

– Tegyél rá több színt, mert egyre sápadtabbak a politikusaink…

PERPETUUM MOBILE

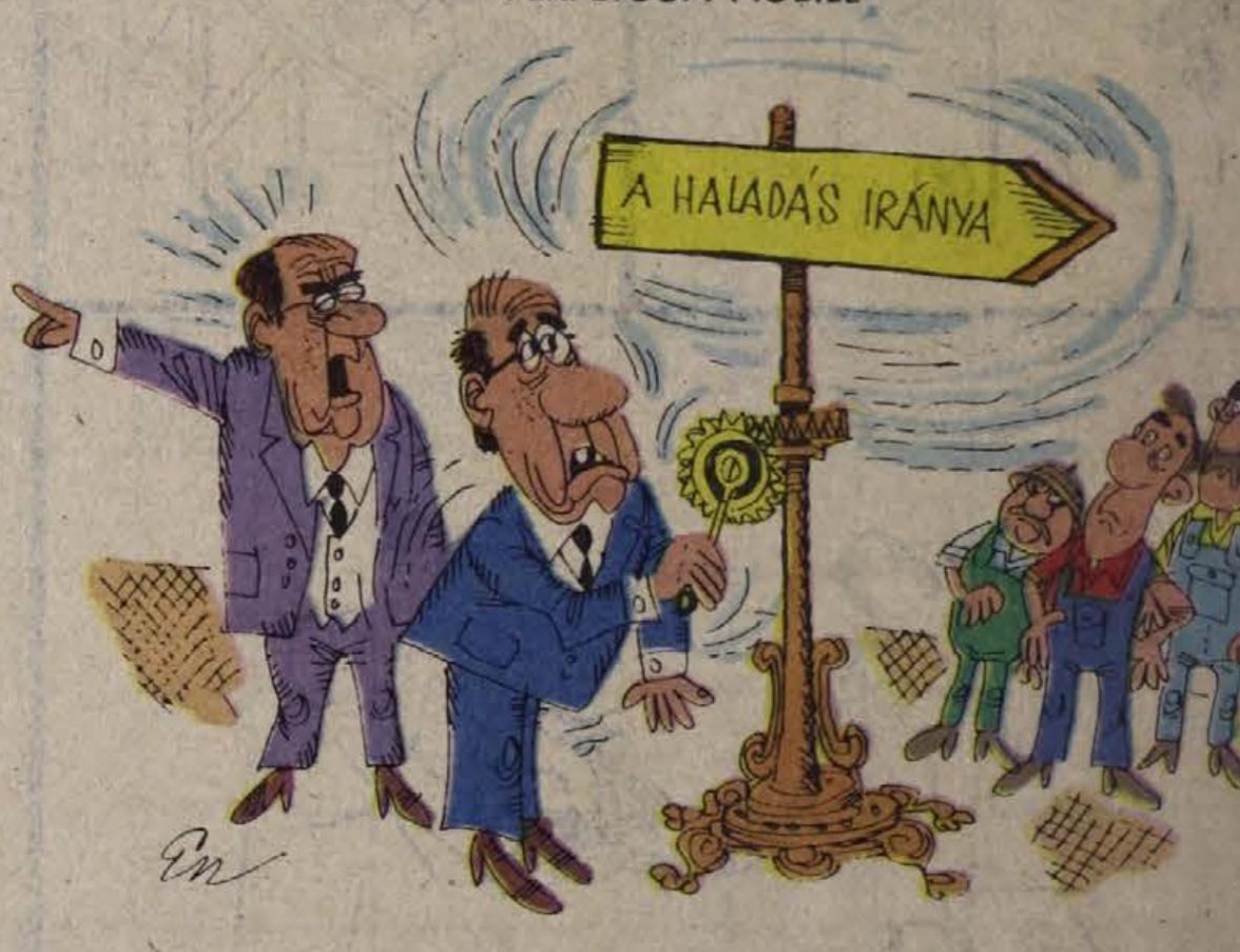
A HALADÁS IRÁNYA

VÁLLALATI KUPAKTANÁCS

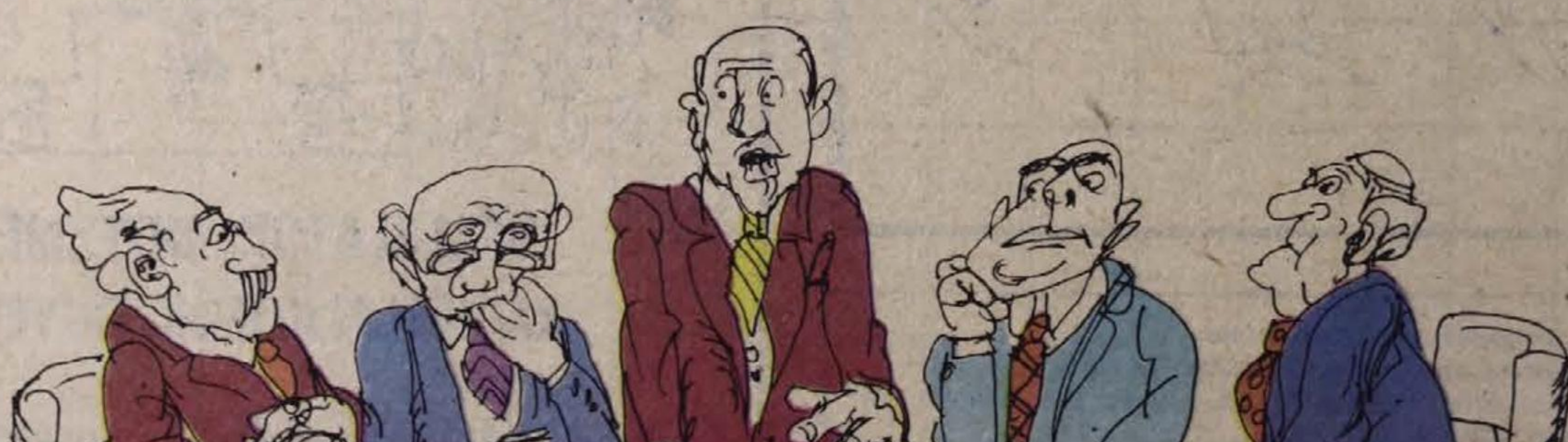

– Éjjel rájöttem, hogy hol toltuk el, de aztán felébredtem…